

Giới thiệu Người Yêu... Em

Người Yêu... Em của tác giả Meen_P là truyện tình yêu nói về cuộc sống và ký ức quay về của cô, một câu chuyện tình yêu và thanh mai trúc mã...

Họ đã từng là một đôi của nhau, nhìn nhận nhau như anh trai và em gái, nhưng tất cả chỉ còn là quá khứ từ khi anh biến mất khỏi cuộc sống của cô. Thời gian trôi qua, cuộc sống học đường của nó bắt đầu, bây giờ cô đã là một nữ sinh cấp ba bình thường..

Ngôi trường của cô có một nhóm Hot Boy khiến cho các nữ sinh đều điên đảo, cô vô cùng kinh ngạc khi vô tình nhận ra anh chính là thành viên của họ, một người trong kỷ niệm!! Là tựa truyện hay đáng trải nghiệm, chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu... Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Lúc Anh Gặp Lại Em.

Miu cậu lại đây xem bản lịch trình nè. Nó sai sai làm sao ấy. Không phải 9 giờ mới off chương trình cuối rồi mà sao đây lại để 7 giờ. Ray chỉ chỉ vào bản lịch trình rồi gọi nó.

- Đâu?... Cậu đợi xúu tờ sửa lại ngay.
- Nhờ tờ đấy nhá không là cậu lại bị mắng nữa rồi. Có phải cậu nên khao tờ cái gì đó không. Ray ngồi trên một cái thùng đạo cụ nói.
- Ok các cậu muốn uống gì tờ khao. Nó nói với nhóm nó.
- Tờ muốn choco đá xay. L nói.
- Matcha không kem. Cái này thì của Ray.
- Tờ giống L. Seven nhảy chồm lên người L.
- Nay các cậu đừng có quá đáng vậy chứ. Jackson lên tiếng. Tiến tới ôm lấy nó như tụi con nít bảo vệ đồ chơi của chính mình.
- Biết ngay cậu sẽ lên tiếng nên tờ đã viết ra rất rõ rồi đây. Kat choàng vai Jackson rồi đưa giấy cho nó. Rồi cả đám phá ra cười.
- Được rồi tất cả chuẩn bị lên sân khấu đi. Các BFF đến hết rồi. Vâng BFF là tên fan club của họ, còn bọn họ là nhóm nhạc thần tượng đang nổi tiếng BL (Be Love).

Trở lại 2 năm trước.

Vào một ngày nắng ấm ở trường trung học phổ thông Ka Jong, đã được hai tháng kể từ ngày nhập học bọn nữ sinh lớp 10 lúc này đang nháo nhào bên ngoài phòng thể chất. Nguyên nhân chỉ vì lúc nào đội bóng rổ nam lớp 10 mới được thành lập đang tập cho giải đấu sắp tới, dàn hot boy chính là lí do tập hợp tụi con gái lúc này. Bọn nữ sinh truyền tai nhau và đặt tên cho đội bóng là “Đội bóng cánh trắng”. Còn nó thì không nổi bật gì lắm chỉ là một cô gái bình thường không gì nổi bật chỉ được thầy cô biết đến là một thủ khoa đầu vào. Nó đi ngang qua phòng thể chất ngóng mặt vào ngõ tứ hướng. Mắt thì cứ hướng vào bên trong sân nên nó đã va vào một chị đang đi bên ngoài này. Chiếc điện thoại trên tay chị rơi xuống.

- Chết rồi cái điện thoại của tôi. Chị ấy ngồi bẹp xuống với cái điện thoại.
- Em xin lỗi chị lỗi tại em, để em đền cho chị. Nó lập tức ngồi xuống cùng chị.
- Điện thoại của chị chưa đầy một tuần không biết có bị hư gì không. Chị ấy cầm điện thoại lên bật thử cũng may là nó lên.
- Chị xem nó có hư không, em sẽ đền ạ.
- Không sao rồi nó vẫn lên.
- Nhưng hình như nó là đồ mới mà.

- Không sao đâu em. Chị có việc gấp chị phải đi có gì nói chuyện sau ha. Rồi chị chạy ngay vào phòng thẻ chất. Lúc này cũng may nó để ý thấy bảng lớp của chị ấy thế là nó quyết phải bồi thường thiệt hại cho chị ấy.

Ngày hôm sau.

Lớp 10 được triệu tập xuống sân trường tất cả các lớp xếp hàng gần nhau để nghe cô hiệu trưởng sinh hoạt. Ngang hàng với nó bị bỏ trống chất là có người tới trễ bên trái trống ba ghế bên phải cũng vậy nó thì chính giữa nhìn vô như nó bị cô lập bởi mọi người không bằng. Bỗng phía dưới chân nó có bóng người mò đường đi vào thì ra là mấy cậu trong đội bóng. Cậu đi đầu có vẻ tinh nghịch vừa đi còn vừa cười. Rồi cậu ấy va phải nó rồi ngược lên nhìn nó nở nụ cười thần thánh. Nó lập tức lấy tay che vẩy lại cậu ta hiểu nên lấy tay lập tức che mắt lại bỏ tiếp tới cái ghế ngoài cùng.

- Đội bóng mới lại đến trễ nữa à. Tôi thấy các em rồi đừng trốn nữa. Hiệu trưởng đã phát hiện và lên tiếng. Bọn họ nghe được đành đứng lên cúi mặt không nói gì.

- Lần này cô muốn là lần cuối của các em. Được rồi vào chỗ ngồi mau lên tránh ảnh hưởng đến các bạn. Cô cho phép họ về chỗ mọi người ngồi vào chỗ nó bây giờ không cô lập như lúc này nữa.

Mọi ánh mắt hướng về nó cảm thấy có gì đó sai sai nên nhẹ nhàng xem lại bảng tên dán trên ghế thì đúng là tên nó rồi mà nó đành ngồi im lặng mặt cho mọi thứ xung quanh nháo nhào. Xong buổi nói chuyện, mọi người giải tán ghế lớp nào lớp đó dọn dẹp nhưng nó biết thừa là nó đã bị troll bởi chính lớp mình, cô tình sắp sai chỗ của nó, nên sau buổi sinh hoạt nó tự xếp ghế và đem cất vào kho chung. Nó lẻ cái ghế xếp đi thì phía sau một bàn tay giành lấy ghế từ tay nó là đội bóng.

- Để tớ giúp cho. Mấy cậu bạn kia chạy tới chỗ nó.

- Xin lỗi cậu vì chuyện lúc này tại bọn tớ trễ nên ... Cậu bạn tinh nghịch gãi gãi đầu cười cười, đây cái vở này đây, chính nó đã làm bao nhiêu cô đồ đây mà. Nó cũng đã bị hất hồn nó buông tay ra khỏi ghế. Rồi cúi đầu như tỏ vẻ cảm ơn.

- Cậu ở lớp nào, để tớ cất ghế cho. Cậu bạn cảm ghế hỏi nó.

- Tớ ở 10c4, chất không phiền cậu đâu để tớ tự dọn cho. Nó bắt đầu để ý tới mọi người xung quanh. Nó đặt tay lại lên lưng ghế.

- 10c4. Đi thôi nào. Cả đám kéo nhau đi cất ghế cậu bạn đó vẫn không buông tay ra nên đã kéo luôn ghế nó đi. Quay lại lớp nó thấy đứa con gái nhìn nó nhưng một đứa tội đồ kiểu như đám nói chuyện với người nổi tiếng này nọ của họ.

Nó về chỗ ngồi cạnh cửa sổ nhìn ra sân vận động, nó ngó ra ngoài trong giờ tự học nó nhìn thấy đội bóng đang khởi động chạy vòng quanh sân, đội phải tập gấp kì thể vận hội sắp tới giữ các trường phổ thông với nhau, họ được miễn tiết và phải tự học vào buổi tối. Chợt cậu bạn tinh nghịch lúc sáng trong lúc chạy thì nhìn thấy nó. Cậu bạn vẩy tay và nhảy tung tung lên một kiểu chào gây sự chú ý. Các bạn bên trên quay xuống nhìn nó, nó biết thế nên đã quay vào cầm đầu làm bài tập. Ra chơi nó xuống lấy nước để dành cho tiết học kế, nó cầm chai xuống bồn nước vừa định mở cửa thì nó nghe tiếng bên trong vọng ra.

- Mày thấy con Miu lớp mình không, nó cứ dính dính vào hot boy của tao thiệt là ngứa mắt mà. Rồi bắt chợ cửa mở ra hai cô gái nhìn thấy nó.

Nó liền quay người bỏ chạy nó chạy xuống cầu thang cứ cầm đầu chạy rồi nó va phải một ai đó rồi ngã xuống sân. Nó thì không sao vì nó đã nằm đè lên một người. Cậu bạn cất ghế dùm nó lại là cậu ta lại là người của đội bóng nó nhanh chóng ngồi bật dậy một chút nước còn dư trong bình đã đổ lên người nó và cậu ấy. Áo sơ mi thấm nước hút vào người lộ hết những gì bên trong nó lấy tay che lại cậu bạn nhìn áo của mình rồi nhìn áo nó rồi Jackson nhanh tay cởi chiếc áo khoát của mình trùm lên cho nó rồi bỏ đi vào nhà vệ sinh hong khô áo. Nó trùm áo chạy tới phòng y tế ngay.

- Chạy xuống cầu thang mà không nhìn như vậy dễ bị thương lắm người mà đỡ cho em chút cũng bầm tím hết rồi cũng nên. Cô y tá nói chuyện với nó.

- Tại em không biết tránh mặt mấy bạn đó đi đâu nên cứ cầm đầu chạy thôi ạ.

- Thế em có hỏi bạn đó có sao không có thể bạn bị thương rồi đó.

- Cô có thuốc thoa không cho em xin với. Em mang đi xin lỗi bạn. Cô đưa cho nó tuýp kem thoa tan bầm.

Áo nó vừa khô thì cũng đã vào tiết 3 nó về lớp với chiếc áo khoát không biết trả làm sao. Nguyên buổi nó cứ bị ám ảnh bởi sáu chàng trai ấy. Nhất là Jackson. Chuông reng ra về nó về cuối cùng vì phải nộp bài cho các bạn để đến khu hiệu bộ thì phải qua phòng thẻ chất. Nó ngó vào thì không thấy ai nó đành đi tiếp thì nghe.

- Cậu tìm ai à. Là L lúc này hình như cậu bạn vừa mới tắm xong nên tóc còn ướt.

- Cậu là người trong đội bóng vậy cậu có quen cái bạn mà cao cao da trắng đeo kính không.

- Đội tớ là bóng rổ ai mà không cao bạn muốn tìm ai, đeo kính à không lẽ Jackson.

- Tổ không rõ nữa cậu đưa cái này cho cậu ấy dùng tớ. Nó đưa tuýp kem ra.
- Kem tan bầm vậy chắc là Jackson rồi lúc nãy tớ thấy lưng cậu ta bầm hết luôn hồi thì không nói. Haizz.
- Vậy nhờ cậu. Nó định đi nhưng bị L cản lại.
- Cậu tự đưa đi tớ bận rồi cậu ấy sắp ra rồi. Rồi L đặt lại tuýp kem lên chồng bài tập trên tay nó. L vừa đi thì Jackson vừa ra cậu ta đã nhìn thấy nó. Nó chủ động tiến lại-----

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Làm Quen Lại Từ Đầu

- Xin lỗi cậu chuyện hồi sáng...nghe nói cậu bị thương tớ có cái này cậu dùng đỡ...còn áo tớ giặt rồi tớ sẽ trả cậu.

Nó một tay bê tập một tay đưa tuýp kem và áo. Đồng tập khá nặng đang chao đảo muốn rớt. Jackson đang lau tóc thì ngưng tay bê giúp nó đỡ vớ. Nó với Jackson đi tới phòng hiệu bộ trong sự im lặng không dám nói gì. Jackson đặt đồng vớ lên bàn rồi bỏ đi nó cảm thấy không yên lòng nên đã dạng tay kéo Jackson tới phòng y tế.

- Cậu có áo ra đi tớ thoa kem dùm cho cậu cứ im im vậy tớ biết cậu có bị thương hay là không.

Nói xong câu đó mặt nó đỏ lên rồi không dám nhìn cậu ta nữa, nó bất ngờ khi cậu ta cởi áo ra thật. Đây là lần đầu tiên nó nhìn thấy body của con trai, nó không dám nhìn.

- Cậu không mau lên tớ có thể bị cảm đấy. Jackson lên tiếng nó ngẩn đầu lên thì Jackson đã quay lưng với nó rồi.

Jackson mà không lên tiếng chắc nó tưởng Jackson không biết nói rồi. Nó tiến tới mở tuýp kem và thoa cho cậu ấy vết bầm hơi lớn, nó đã chạm vào con trai 16 năm nay nó chẳng dám lại gần con trai nói chỉ là chạm. Nó thoa xong liền lùi lại Jack mặt áo lại rồi, nó đưa cho Jack tuýp kem rồi bỏ đi chỉ đơn giản vì nó không muốn Jack nhìn thấy khuôn mặt đang đỏ bừng của nó. Về tới nhà, nó lập tức ôm lấy cái điện thoại onl ngay facebook xem có biến động gì không, nó chẳng thấy gì đặc biệt, nó nhớ lại đội bóng nó gõ phím thử “Đội bóng cánh trắng” từ khoá được nhắc tới nhiều nhất sáng nay. Không ngờ có biến thật có trang về đội bóng thật đúng là các cậu ấy. Những tấm hình do admin chụp lên nhìn rất chi là nghệ thuật nó liền like page.

Sáng chủ nhật cuối tuần đó.

Nó phải ra quán phụ ba mẹ. Ba mẹ nó có một chuỗi các quán coffe trong thành phố nó thì chịu trách nhiệm một quán gần nhà. Cuối tuần nó sẽ ra quán kiểm kê sổ sách và danh thu. Nó đến quán thì đi thẳng vào quầy tính tiền xem ngay nguyên ngày hôm nay nó sẽ ở đây.

- Chị Py hôm nay menu có đồ ngọt nhé.
- Hôm nay em xuống bếp à. Chị làm thêm cho quán nó kiêm quản lí của quán lúc nó vắng mặt.
- Vâng hôm nay em làm bánh mới. Nó cười rồi đi vào bếp khoảng một tiếng sau mẻ bánh ra lò, nó cắt bánh.
- Được rồi chị Py gọi người vào giúp em mang ra với. Nó thấy chị Py đi ngang qua nên nhờ. Lúc nó đang chăm chút lại chiếc bánh thì có người vào.
- Cậu mang ra tử trung nha nói với chị Py đây là choco matcha. Còn cái màu vàng là chanh dây. Cái có kem là bánh bơ nha. Nói để chị đặt tên... Nó quay lại chuyên bánh thì bất ngờ khi người đứng trước nó lúc này là Jackson, phải chăng nó với cậu ấy có duyên nên gặp hoài chăng.
- Cậu làm gì ở đây. Nó hỏi.
- Nhân viên. Jack chỉ vào bộ đồng phục rồi bung lấy cái bánh mang ra ngoài.

Hoàng thành cái bánh phô mai cuối cùng. Nó tháo tạp dề đi ra ngoài thay đồng phục để phụ quán luôn vì có vẻ hôm nay khá đông. Nó lập tức lại quầy tính tiền cho khách. Lúc rảnh khi chưa có ai thanh toán nó liếc nhìn xung quanh quán hôm nay quán có gì đó là lạ làm sao. Đa phần là nữ sinh các trường vào quán không như mọi khi. Có người gọi bánh nó liền mang bánh ra cho khách, là một tiền bối trường nữ sinh kế bên, nó chợt nhận ra hình của Jackson trên điện thoại chị ấy vậy ra nguyên nhân hôm nay đông khách lại là do Jackson. Không hổ là hot boy học đường.

- Chị Py cậu ấy được nhận lúc nào sao em không biết vậy. Nó kéo chị Py lại hỏi chuyện.

- À! Cậu ta đi làm được một tháng rồi mà chủ yếu là ca chiều. Bắt đầu tuần này cậu ta xin làm luôn chủ nhật và mẹ em đã đồng ý rồi. Bộ mẹ em không nó gì với em sao?

- Không! Em có biết đâu.

- Dù sao cũng là nhân viên chất không quan trọng nên mẹ em không nói.

- Chất thế rồi thôi chị làm tiếp đi em đi xem sổ sách cái.

Thế là cả buổi chiều nó phải tổng kết sổ sách để báo cho mẹ rồi còn để trả lương cho nhân viên. Buổi chiều mẹ nó ghé qua tiệm nó để xử lí sổ tiền và phát lương, nó thấy có mẹ ở đó nên nó đi về trước. Sáng hôm sau do trễ chuyến xe buýt nên nó bị trễ học, vừa tới cổng trường thì bị giám thị bắt, thế là nó bị phạt lao động sau giờ học nó phải dọn phòng thể chất, sau tiết chuông tan học nó đến phòng thể chất, tay thì cây lau sàn tay thì xô nước nó lên cái thùng nước đến phòng thể chất, nó mở cửa bước vào chưa kịp gì thì nguyên trái banh bay thẳng đập vào cửa, nó cứng đờ người hết hồn vì nó cũng đứng sát cửa.

- Tớ nói cậu truyền mà, sao cậu cứ ôm khư khư trái banh chơi một mình vậy hả. Seven lớn tiếng với Beat.

- Tớ thấy cậu không có khả năng ghi bàn cậu cứ đứng sai vị trí sao mà truyền. Baet đáp lại. Cả đám cãi ầm nhau lên, lúc này Jack đã nhận ra sự hiện diện của nó rồi vỗ vai L kiểu như ra hiệu để im lặng.

- Cô bạn hôm bữa. Cậu làm gì ở đây. L hỏi nó.

- Á bạn dễ thương hôm bữa. Cậu bạn tính nghịch chạy lại phía nó với vẻ mặt hớn hờ.

- Ray à bình tĩnh đi nào cậu làm cậu ấy sợ đấy. L đi tới tùm Ray lại.

- Tớ bị phạt vệ sinh các cậu tập xong chưa.

- Gần tới ngày thi rồi bọn tớ phải tập nhiều hôm nay bọn tớ định tập tới tối lặn. Ray nói với nó.

- Tối lặn à vậy khi nào các cậu nghỉ trưa tớ sẽ dọn, nhanh thôi nếu không thầy quản sinh sẽ phạt nặng tớ mất. Nó cố tìm giờ trốn để dọn cho xong.

- Cậu về đi dù gì tập xong tụi này cũng phải dọn dẹp nơi này mà. Ray nói. Cả nhóm gật đầu làm tin cho nó. Thấy không làm gì được nên nó về luôn.

Cả nhóm tập xong tắm rồi đi ăn Kat kéo nó tới quán của nó, cả buổi chiều nó ở quán để làm bánh, cái bánh cuối cùng ra lò nó thay đồ ra trông quán.

- Ô kìa lại gặp nữa rồi. Đó là giọng của Ray.

- Cậu cũng làm ở đây à. L hỏi.

- Cậu ấy không phải nhân viên đâu. Nó chưa kịp trả lời thì Jackson đã nói dùm nó. Cậu ta làm ca này nên đã thay đồ.

- Không phải nhân viên sao lại mặc đồng phục. Kat bấm bấm cái điện thoại cũng không bỏ qua câu chuyện.

- Hay cậu mới được nhận cậu. Hay thật hai cậu lại làm cùng một chỗ. Ray cười.

- Cậu ấy là chủ cửa hàng này đấy. Jackson nói trong khi lau cái bàn bên cạnh.

- Chủ cậu không đùa đấy chứ, tiệm này thật sự của cậu à. Ray tròn mắt. Nó chỉ dám kẻ gật đầu thừa nhận mọi người ồ lên.

- Cậu giỏi thật đấy tuổi này đã có một căn tiệm riêng để quản lí. L đứng dậy đi vòng vòng quang sát chọt cái bánh nó vừa làm lọt vào tầm ngắm của L. Cậu liền chạy tới cái bánh và la lên.

- Matcha này có bánh luôn lấy cho tớ cái này. L chỉ chỉ vào cái bàn nhưng một đứa con nít. Nó lập tức lấy ra cho L không chỉ một cái mà nó lấy mỗi loại một cái mang ra.

- Các cậu ăn đi tớ mời đấy.

- Nhưng vậy có ỏn không lẽ không đủ để bán thì sao mời mọc như vậy lỗ hết. Kat nói nhưng vẫn không buông chiếc điện thoại.

- Không sao đâu không đủ tớ có thể làm thêm, nhanh mà.

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Bạn Mới Hay Là Cũ

- Bánh này cậu tự làm. Ummmm... Ngon quá đi à. L. sẵn một miếng bỏ miệng. Rồi cả đám đều ăn riêng Jackson thì cứ luông tay luông chân làm việc của mình. Mọi người nói chuyện vui vẻ tới tận tối.

Sáng này nó thức khá sớm ghé qua tiệm giặt ủi lấy chiếc áo của Jackson hôm bữa cho nó mượn. Nó qua lớp cậu ta đứng ở cửa sổ nó ngóng vào trong nhìn hết lớp nó chẳng thấy Jackson đâu, nó nghĩ chắc cậu ta chưa đến trường nó quay về lớp, vừa quay lưng nó đụng mặt một bạn.

- Lại tìm Jackson phải không. Tụi con gái các cậu không thể nghĩ gì khác mấy cậu ta à. Nó chưa kịp nó gì cậu bạn lại nói tiếp.
- Jackson không có trong lớp đâu, cậu ta dưới phòng thể chất cả tuần nay ấy có tìm thì xuống dưới. Nó gật đầu kiểu cảm ơn rồi bỏ đi.
- Miu em đứng lại cho tôi. Thầy quản sinh gọi nó từ xa.
- Em chào thầy ạ. Nó quay lại cúi người chào.
- Sao hôm qua em không chịu phạt. Tôi đến phòng thể chất nó vẫn vậy là sao.
- Dạ em xin lỗi thầy, hôm qua đội bóng tập hơi trễ nên em không dọn được, hôm nay em sẽ dọn ạ.
- Được tôi cho em ba tiết đầu ra chơi tôi sẽ qua kiểm tra.
- Nhưng thầy, còn bài học của em thì sao bỏ ba tiết lận ạ.
- Đó là hình phạt cho hành vi trốn việc của em. Em đi đi mau lên.

Thầy đã nói thế nó đành nghe lời, nó tự trách mình sao lại tin lời những tên đó mà giờ ra nông nỗi này. Đến phòng thể chất nó xông xông vào vừa vào tới cửa nó đụng mặt Kat vẫn ôm cái điện thoại cậu liếc lên nhìn nó rồi dính lại cái điện thoại tiếp, nó lập tức đẩy cái áo của Jackson cho Kat.

- Tớ không ngờ các cậu như vậy đấy. Rồi nó lấy thùng và cây lau nhà vào để dọn dẹp. Nó đẩy Kat qua một bên.
- Kat cậu đi lấy xô bên Mi à. Cậu không mau lên Miu tới là chết cả lũ. Giọng Ray vẫn khắp cả phòng nó nghe được nên ngóc đầu lên nhìn, Ray chạy ra ống quần và tay áo được xăn lên hết. Ray nhìn thấy nó liền chạy tới Kat.
- Tiêu rồi nhìn cậu ấy vậy chắc là biết chuyện rồi.
- Ray à tớ kêu cậu gọi Kat mà cậu ra ngoài đó chơi luôn rồi à. L đi ra gọi.
- Miu! L gọi tên nó tiếng vang khắp phòng bên trong Beat, Seven và Jackson lò đầu ra.
- Thôi rồi bây oi. Beat lên tiếng. Mọi người lúc này ai quần áo cũng như Ray, chỉ có Seven và Jackson đã thay đồ thể thao.
- Các cậu làm gì mà quần áo... Nó chỉ vào L và Ray nói. Cả đám ngưng không dám nói với nó chỉ có Kat dám nói kiểu như với cậu ta chỉ có điện thoại với điện thoại còn lại không quan tâm.
- Bọn này đang dọn dẹp, hôm qua ham vui nên quên lời hứa với cậu.
- Tớ biết ngay mà, các cậu đó hại tớ rồi, các cậu biết tại các cậu mà tớ bị mất trọn ba tiết học không hả. Nó cảm thấy không cam tâm nên trút ra hết.
- Bọn này xin lỗi, cậu cũng thấy rồi đó bọn này đang cố chuộc lỗi đây này. Cậu đừng giận nữa mà, giận sẽ xấu lắm đấy. Ray chạy tới chỗ nó thể hiện sự đáng yêu vốn có để thuyết phục nó.
- Tớ không nghe các cậu nói nữa, không tin các cậu được để tớ tự làm cho chắc không lại bị phạt.

Nói rồi nó nhặt bóng bỏ vào rổ. Ray và L thấy vậy liền chạy đến lượm phụ nó. Bọn họ đá lông nheo với nhau ra hiệu lúc nó không để ý Beat chạy tới lấy cái xô nó đem tới đi xách nước. Nó lượm đầu được hai trái thì banh đã ở trong rổ đựng hết rồi nó liền quay đi kéo leo cây lau sàn, từ nhà vệ sinh Beat và Seven đi ra với xô đầy nước, L, Ray, Kat mỗi người một cây lau sàn xếp thành một hàng trước mặt nó. Cả bọn tỏ ra có lỗi làm nó không nhịn được cười, nó nở nụ cười cả bọn biết đã được tha lỗi nên ôm nhau nhảy vòng vòng, bọn này cấp ba rồi như con nít. Nó đưa cây lau sàn nó cầm ra cả bọn hướng mắt về Jack, cậu bạn hiểu chuyện nên đi tới cầm lấy cây lau sàn rồi cả đám cùng làm. Kat khoá cửa phòng rồi bật nhạc, cả đám nghe nhạc liền nhún nhảy cũng không quên lau sàn, có thể gọi nó là “vũ điệu lau sàn”. Vì bây giờ cùng làm nên trọn trong tiết một thì đã xong. Nó thì bị cầm tức ba tiết nên ngồi lại coi bọn họ tập luôn.

- Khi nào các cậu thi. Nó hỏi.

- Tuần sau nghe nói hầu hết các trường đều đăng kí bóng rổ nên sẽ quyết liệt lắm đây có cả trường Kato nữa. Kato là trường giành quán quân ba năm liên tiếp. Ray trả lời nó sẵn tay lấy áo đưa cho nó để phủ lên đùi (vì nó mặt vấy).

- Cậu có đi xem trường mình thi không? L hỏi nó.

- tớ không biết nữa, chẳng ai đi chung nên tớ cũng lười.

- Cậu vẫn chưa kết bạn với à. Trong lúc mang giấy Ray hỏi nó. Nó chỉ biết cười trừ sự thật là chẳng ai muốn kết bạn với nó nên biết nói sao.

- Này mấy đứa, đang lười đây à sao không tập đi. Cái chị hôm bữa nó đụng phải nó nhận ra chị.

- Chết rồi quản lí tới rồi. Ray lật đặt đứng dậy xếp hàng tập hợp nó cũng đứng dậy cúi chào chị.

- Thì ra là có nguyên nhân mới không tập, mấy đứa muốn chết hay sao mà dám qua mặt chị à.

- Em xin lỗi đã làm phiền ạ. Nó cúi người.

- À cô bé hôm bữa. Chị nhận ra nó. Rồi hai chị em cười với nhau.

- À quên mất, L đâu? Em bảo đi hỏi bánh cho chị rồi hỏi chưa, lỡ không kịp em chết chắc với chị.

- Hôm qua em đi ăn thử cho chị rồi có một quán hợp với khẩu vị của anh em. Cậu bạn lau mồ hôi.

- Thế em hỏi chủ quán cho chị chưa, đưa địa chỉ đây chị đi đặt.

- Đi đâu cho xa chủ quán đó đây này. L vỗ vai nó.

- Quán của em à. Gìoi vậy.

- Bạn ấy tự làm đấy cực ngon luôn chị muốn thử thì ghé qua, gần trường mình thôi. L PR dùm nó.

- Vậy chiều nay chị ghé được không.

- Chiều em mới làm tối sẽ có bánh nha chị.

- Chết rồi chiều chị có việc buổi trưa em không làm được hả.

- Buổi trưa quán em làm bánh mặn á chị. Nên đồ ngọt sẽ làm buổi tối.

- Jack làm ở đó này chị bảo cậu ta mang qua chỗ chị làm ấy.

- Cậu quên là tớ làm ca tối à sao mà đi. Jack lên tiếng.

- Không sao đâu chị làm ở đâu em qua đưa cho. Nó đưa ý kiến.

- Chị làm ở club 123 á. Nếu được em tới trước cửa rồi gọi chị. Chị đưa cho nó số điện thoại của chị.

- Kat à em có thể tập trung hơn không đăng nào con bé đó cũng về gặp em thôi mà. Đừng để chị nghe phàn nàn về em một lần nữa đấy. Lần này nó mới thấy Kat bỏ điện thoại xuống.

Nó bắt đầu quan sát Kat từ lúc gặp ở buổi sinh hoạt lúc nào cậu cũng khư khư cái điện thoại nó cứ ngỡ cậu mê game nhưng coi ra là nguyên do khác. Tối hôm đó, nó gói mỗi loại một phần bánh nhỏ theo lời chị mang đến chỗ làm cho chị. Nó đứng trước club gọi cho chị mà không thấy chị bắt máy nó gọi thêm và cuộc vì nó nghĩ bên trong có lẽ ồn nên chị không nghe được.

- Ai mà xinh thế kia không biết, cô em đi một mình à hay là vào với bọn này đi. Một top nam chặn mặt nó có ý ghẹo chọc. Nó liền cúi đầu né ra chỗ khác nhưng bị chặn lại.

- Này cô ấy không phải người cho bọn mày trêu đùa. Nó nghe thấy tiếng của Ray, nó ngóc lên nhìn thì thấy Ray với Kat có vẻ như mới đi tập về.

- Lại là bọn mày, lúc này bọn mày giành sân tập của tụi tao rồi giờ còn xen vào chuyện tụi tao à. Bọn mày nhiều chuyện quá rồi đó. Bọn con trai ấy vẫn bao lấy nó không cho nó đi Ray liền xông tới phá vòng vây rồi Kat và Ray đứng trước nó, lúc này nó đã đỡ sợ hơn rồi.

- Sao nào muốn đánh nhau à. Tối đây hay là tụi mày sợ. Kat vừa nói vừa cười đều.

- Tao lại nghĩ nó không dám thì đúng hơn. Ray khiêu khích. Bọn họ có vẻ bị chọc tức nên cung tay định đánh.

Chương 4: Kat Và Cô Nàng Bí Ẩn.

- Máy đưa đang làm gì vậy hả. Giọng chị quản lý vang lên từ sau.
  - Trường Kato không dạy các cậu qui định cấm trước khi thi đấu à. Chị đi tới nói với bọn con trai đó.
  - Không lẽ đây là thành viên đội bóng trường Ka Jong à. Thì ra tụi bây gài bẫy bọn này. Bọn họ có vẻ khó chịu trong khi Ray và Kat vẫn còn cười chế diễu.
  - Được rồi máy đưa đi đi đứng đây xú lại không kiểm chế được thì lớn chuyện. Chị đẩy bọn con trai đi rồi quay qua tụi nó với nét mặt tức giận.
  - Hai đứa về viết bản kiểm điểm cho chị giải thích cho thật vào.
- Rồi chị đi tới chỗ nó cầm lấy bánh nó đưa rồi đưa đủ số tiền mà nó nhấn qua điện thoại xong chuyện chị đi lại vào trong. Ray và Kat cùng đưa nó về quán. Trên đường về cả đám im chẳng nói chuyện gì. Đi được một đoạn nó mới dạng miệng hỏi Kat.
- Hôm trước Miu nghe chị nói về chuyện cô bạn gì của cậu. Bộ cô ấy không ở đây à. Hai cậu cãi nhau hay sao dạo này Miu không thấy Kat trò chuyện nữa. Nó nói nhỏ với Kat trong khi Ray mê mải trái bánh. Kat nhìn nó.
  - Xin lỗi vì đã hỏi chuyện không nên. Nó cúi đầu.
  - Ray cậu đi mua hộ tớ chai nước đi tự nhiên khát quá. Kat bảo Ray.
  - Miu cậu có muốn uống gì không. Ray quay sang hỏi nó.
  - Gì cũng được tuy cậu. Nói rồi Ray liền chạy qua tạp hoá bên đường mua.
  - Con gái các cậu chất là hiểu nhau. Kat ngồi xuống cái ghế đá.
  - Cô ấy bảo tôi cố gắng tập luyện đừng nghĩ nhiều đến việc gặp nhau nữa đến lúc thì sẽ gặp được thôi. Ý cô ấy là bảo tôi từ bỏ cô ấy sao. Kat nói có vẻ gì đó buồn buồn.
  - Cậu có thể cho tôi xem tin được không. Con gái nhấn tin không phải lúc nào cũng như ý của con trai các cậu hiểu đâu. Nó cũng ngồi cạnh Kat. Kat đưa cho nó xem là Twitter nhìn tấm hình nó nhận ra người này, thế là nó đã hiểu được ý là cô bạn nói với Kat nó mỉm cười.
  - Cậu cười gì vậy? Chết Kat nhìn thấy mất rồi.
  - Không có gì. Trả cậu nè. Cậu thôi nghĩ lung tung đi không có ản ý gì đâu, cậu nghĩ nó thoáng xú đi. Chẳng hạn như hai cậu sắp được gặp nhau chẳng hạn.
  - Thế thì sao khi tớ nhấn tin cô ấy không trả. Cậu ta lại tự làm tất não mình.
  - Có thể là mất điện thoại chẳng sao cậu không gọi hỏi thử.
  - Tớ làm gì có số điện thoại của cô ấy.
  - Hà thế hai người làm sao quen nhau được vậy? Nó bắt đầu tò mò Kat cũng không tiếc kể luôn cho nó.

Tháng sáu năm đó:

Kat phải bay sang Mỹ để hoàn thành hồ sơ về nước học tập sẵn dịp này cậu bạn đi du lịch luôn thế. Cậu ra sân bay với chiếc vé máy bay khứu hồi. Điện thoại cậu reo lên.

- Alo mẹ đây à. Con tới sân bay rồi. Không sao đâu mà, đây cũng đâu phải lần đầu con đi một mình mang theo thư kí phiên lăm mắt công phải trông cô ta. Rồi bên kia điện thoại nó một hồi lâu cậu mới đáp.
- Vâng không có chuyện gì đâu mà. Con sẽ về đúng ngày nhập học, trễ rồi con phải checking rồi ngắt máy nha mẹ. Nói rồi không biết mẹ mình có kịp nói gì thêm không, cậu di chuyển nhanh tới lối vào, thế là cậu va phải một người. Đó là Nue. Vali bị va chạm mạnh bị bung ra còn túi của Kat thì rơi xuống đồ hai đứa lẫn với nhau. Kat thu dọn lại đồ rồi lập tức xin lỗi Nue.

- Xin lỗi cậu, cậu có sao không? Khi Nue ngược lên nhìn thì y như rằng cậu bạn đã bị hốt hồn đi mất.

Nue lúc trước học chung với Miu, cô nổi tiếng khắp cả trường vì sự dễ thương không có khuyết điểm nào của mình. Nue được một người gọi là hoa khôi của trường. Qua cấp ba thì Nue phải qua Mỹ làm bài thực hành, Nue học ở trường quốc tế Kato khoa đào tạo về nhiếp ảnh, Nue có đam mê về nghệ thuật là phong cảnh nên đã nộp đơn xin học ở Karo. Trường Nue thì nhập học sớm hơn nó hẳn hai tháng nên chuyến đi này là bài thi chất lượng của cô. Quay lại việc ở sân bay Nue dọn lại vali rồi cúi người tỏ vẻ xin lỗi, va chạm thể này lỗi của cả hai. Xong việc Nue đi thẳng vào cổng di chuyển lên tới máy bay cô liền ngồi đúng số ghế rồi đeo tai phone vào nghe nhạc. Lúc này Kat cũng vừa tới thì ra ghế hai đứa gần nhau. Kat thấy vậy cười thầm, nguyên chuyến đi Kat liên tục liếc nhìn cô.

“Máy bay sắp hạ cánh ở sân bay Los Angeles đề nghị hành khách thắt dây an toàn và kiểm tra lại hành trang, xin nhắc lại ...”

Tiếp viên thông báo Nue liền ngồi bật dậy.

- Sao lại là LA không phải Tokyo à. Cô hoảng hốt coi lại vé đúng là vé đến LA, nó ngồi thẩn ra lúc máy bay hạ cánh, vừa vào trung tâm sân bay nó liền móc điện thoại ra gọi.

- Cindy cậu làm gì vậy hả tớ đã nói tớ không đổi với cậu rồi mà sao cậu dám tự tiện tráo vé của tớ. Đi Mỹ là do cậu chọn mà.

Nue gắt lên với người trong điện thoại. Có vẻ là sự hoán đổi trong địa điểm nơi lấy tư liệu bây giờ Nue đã ở LA mất rồi đành phải thay đổi kế hoạch thôi. Nue bắt taxi về khách sạn của trường rồi ngồi suy nghĩ có chỗ nào phong cảnh đẹp để làm bài thi, nghĩ một lúc chẳng thấy khả thi cô liền lục túi tìm cái album mini mà cô sưu tầm những cảnh tuyệt nhất đó giờ để lấy ý tưởng thì nhận ra nó đã biến mất Nue càng trở nên tuyệt vọng.

- Lúc ở sân bay không lẽ bị mất lúc đó. Nue nhớ lại. Nue cầm điện thoại lên một lần nữa.

- Alo! Miu hả tôi không xong rồi bà ơi. Giờ tôi đang ở LA chứ không phải Tokyo, bà biết LA có chỗ nào đẹp không tôi không rành bên này. Trờ ơi bài thi của tôi.

“Hả sao lại là LA vậy bài thi của bà phải đổi chủ đề thôi, bên đó làm gì có hoa anh đào với chùa truyền cho bà lấy tư liệu.”

- Ừ biết rồi nhưng tôi bí lí tưởng quá đây là làm đâu tôi đi Mỹ biết gì đâu.

“Hay làm về Graffiti đi đường bên đó cũng chuẩn loại hình này chụp lên hơi bị đẹp.”

- Ờ thanks bà có gì tôi gọi hỏi bà sau. Giờ tôi rồi quá phải đi tìm hiểu cái đã. Rồi Nue cúp máy thay đồ ra ngoài. Nue xuống quầy tiếp tân hỏi qua một số địa điểm có vẽ graffiti.

- Excuse me. Do you know some graffiti streets? (phản tiếng anh có sai sót gì mong mọi người nhẹ tay nhanh mắt bỏ qua cho ạ ^^).

- Sorry, I don't know it. Cô tiếp tân trả lời Nue một cách phủ phàn.

- I know some streets. Now, I'm going to go there. You can go with me. Là Kat, nó nhận ra cậu bạn.

- Cậu có thể cho tớ hỏi lúc ở sân bay cậu... Nue chưa kịp dứt câu thì Kat đã đưa cuốn album trước mặt cô. Nó liền đưa tay lên nhận lại.

- May quá tìm được rồi. Kat nhìn cô rồi cũng vui lây nên đã cười. Cô và Kat đi đến những nơi cơ graffiti để chụp ảnh.

- Làm thế nào để mấy tấm này thành bài thi, chụp xong rửa ra thôi à. Kat mần mê cái máy ảnh xem đi xem lại mấy tấm hình.

- Cậu muốn xem bài test đầu vào của tớ không. Cô gợi ý. Rồi lập tức không ngần ngại ngồi xuống cạnh Kat và bật điện thoại đưa cho cậu xem những hình ảnh được chụp nối tiếp, lồng ghép nhau tạo nên một cảnh quay như thật. Kat tròn mắt.

- Hình như lần này cậu không có ý định đi LA hả.

- Ừ tớ bị đứa bạn lừa tráo mất vé cũng may có ý tưởng khác không là toi rồi. Một tuần nữa tớ phải nhập học ở nơi thực tập rồi. Cũng may có cậu giúp tớ.

Cứ như thế hai người đi chung với nhau, về sau Kat về nước thì chỉ có Twitter của nhau.

Quay lại hiện tại.

- Nay hai người nói gì thế sao không cho tớ nghe. Ray đã về.

- Kat này cậu đừng nghĩ nhiều quá, tới lúc đó sẽ ổn thôi. Nó cười với Kat rồi đứng dậy đi tiếp về quán.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Kat Nue Cặp Đôi Yêu Xa

“Alo Miu hả em có thể mang bánh tới sân đấu dùm chị không, bên này có trực trực chị không đi được.”. Tiếng chị Soo vang lên trong điện thoại nó.

- Dạ được em cũng sẵn đi đón bạn ngang qua em đưa cho chị.

Nó cất điện thoại, vào chuẩn bị bánh. Chuông treo ở cửa kêu leng keng một bóng người chạy vụt vào nhà bếp của nó. Một bàn tay bịt lấy mắt nó với cái đáng bàn tay này nó biết là ai rồi.

- 1, 2, 3... Đêm tới đây nó liền lấy cái tay dính bột của mình quẹt lên mặt người đó.

- Á. Lâu rồi không gặp vẫn chơi dơ quá nha. Đó là Nue cô đã về nước sau ba tháng thực tập bên Mỹ.

- Kì này đi có gì vui không có mua quà không đó. Nó quay lại với cái bánh, tay thì làm nhưng tâm trí thì nói chuyện với Nue.

- Ngoài việc thay gì đi Nhật tớ phải đổi sang đi Mỹ thì còn lại đều ổn. Còn quà thì đương nhiên rồi.

- Đúng rồi không có quà mà cậu dám đến gặp tớ à. Rồi hai đứa nhìn nhau cười.

- Nhìn ngon quá à. Ăn được không. Nue định dùm tay làm gì đó với cái bánh nó liền ngăn lại.

- Đi thôi, ghé ngang qua nhà thi đấu tớ giao bánh cái.

- Bà chủ nhỏ hôm nay kiêm luôn giao hàng từ hồi nào vậy ta. Tay Nue yên 5 phút có vẻ khó cô bạn bóc ngay trái dâu bỏ miệng.

- Kệ tôi đi cô, chuyện này cũng không hoành tráng bằng việc của cô.

- Chuyện gì cơ?

Nue ngây người vì không biết rằng nó đã biết chuyện của cô với Kat, còn về phần nó thì cứ khur khur cái nụ cười khó hiểu làm Nue cứ ngỡ người hỏi thì nó không nói. Hai đứa thư thả đi đến nhà thi đấu.

- Ủ mà cậu chọn học trường nào rồi. Nue hỏi nó.

- Tớ hả? Cao trung Ka Jong.

- Ka Jong... Nghe nói hôm nay trường đó thi đấu bộ môn bóng rổ. Tớ thấy dạo này bọn trường tớ cứ nhất tới “Đội bóng cánh trắng” bộ họ hoành tráng lắm hả? Nue có vẻ gì đó hờn hờ lạ thường.

- Còn giả bộ, chẳng phải cậu cũng biết họ sao còn hỏi tớ.

- Biết gì đâu, sao tớ biết được bọn họ. Tại Nue đồ hết cả lên dấu hiệu của việc nói dối đây mà.

- Chẳng phải cậu có face sao họ hot thế cậu bảo cậu không biết đi.

- Ủ đúng rồi có thấy qua face haha. Nói một hồi thì y như rằng Nue sẽ lộ ngay nó cười Nue mãi.

- Chị. Đứng trước nhà thi đấu nó gọi to mất hướng về chị. Chị quát nó vào nó đi vào cùng với Nue.

- Cảm ơn em nhé.

- Tí số sao rồi chị, ổn không? Nó hỏi chị.

- Điểm đang mất dần rồi. Kat lại có vấn đề nữa hay sao ấy. Em ấy cứ lơ đãng từ lúc nghỉ giữ hiệp đến giờ.

- Chị, em có cách trị cậu ấy rồi. Nó kéo Nue lại giới thiệu với chị. Hiệp hai kết thúc mọi người có vẻ mệt ra mặt.

- Kat, cậu cứ như thế thì cả vòng loại ta cũng không vào được mắt. Seven nhể nhài mồ hôi nhưng vẫn nói.

- Kat, em xem ai đến này.

Chị kéo Nue lên. Hai đứa nhìn nhau với vẻ ngạc nhiên. Rồi Nue có vẻ bối rối nó quay người bỏ đi. Kat định đuổi theo thì nó kéo lại.

- Cậu. Hoàng thành trận đấu đi.

Nó nhìn thẳng vào mắt Kat hình như Kat hiểu nên đã quay lại trận đấu, kết thúc trường nó được vào vòng trong. Kat chạy theo nó khi nó bỏ đi.

- Miu cậu biết cô ấy phải không. Kat kéo tay nó lại.

- Tối nay cậu qua quán tớ, cậu ấy bảo cậu đến. Nó lắc nhẹ tay ra khỏi tay Kat.

Tối hôm đó.

Nó ngồi đợi Nue, cửa mở nó lập tức đứng dậy nhưng không phải, là Jackson.

- Cậu đang đợi ai à? Jackson hỏi.

- Ừ, Nue hẹn Kat giờ này sắp tới giờ rồi mà Nue vẫn chưa tới.

- Cậu vào trong đi khi nào cậu ấy tới tớ gọi cậu. Cậu ở đây cũng chẳng giúp thêm được gì.

- Ừ vậy nhờ cậu.

- Mà này, cảm ơn chuyện lúc sáng nhá.

- Sáng? Chuyện gì cơ.

- Không có gì. Jackson quay đi pha cà phê.

Nó đi vào bếp, nghe tiếng chuông leng keng nó chạy vội ra không phải là Nue mà Kat đã đến.

- Nue chưa đến à. Kat vừa tới đã nhắc tới Nue. Nó lắc đầu ra hiệu.

- Cậu làm gì mà ăn mặt hoành tráng vậy. Chỉ là gặp mặt thôi mà. Làm như lần đầu gặp mặt ấy. Jackson tay khoáy cà phê quay sang ý kiến.

- Tớ muốn mình hoàn hảo hơn trong mắt cậu ấy, như thế này không quá chứ.

- Không đâu ổn mà. Cậu đừng nghe Jackson nói. Nó đẩy Jackson ra sau.

Kat vào quán ngồi, nó thấy được sự hồi hộp rõ trên mặt của Kat. Tiếng chuông cửa một lần nữa reo lên Nue đã đến

.....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Chàng Bắt Đầu Xuất Chiếu

Về phía Kat.

Sau hai tháng chờ đợi khoá học ngoại quốc của Nue, thì cậu cũng được gặp nàng. Cậu bạn lúc này hồi hộp lắm cứ 5 phút lại soi gương một lần để đảm bảo hoàn hảo trong mắt nàng. Chuông cửa reo lên lần nữa Nue đã tới, Nue diện một bộ váy trắng ren nữ tính. Lại một lần nữa hấn bị Nue hốt hồn.

- Lâu rồi mới gặp. Nue lên tiếng chào Kat trước lúc Kat vẫn còn chưa lấy lại hồn. Kat liền nở một nụ cười nhẹ rồi gật đầu chào.

- Sáng này trận đấu ổn chứ?

- Ủ trường anh đã vào vòng rồi.

- Sao lúc sáng em không trả lời điện thoại anh, em làm anh lo lắm đấy. Rồi chuyện về nước em cũng không nói với anh, em định hù chết anh à. Kat liền vào vấn đề.

- À điện thoại em bị cướp lúc ở sân bay nên không thể liên lạc với ai, em cũng chẳng biết anh ở đâu may là gặp được anh không em cũng chẳng biết chuyện chúng mình sẽ như thế nào.

- Sao em bị cướp hả rồi có sao không? Kat tỏ vẻ lo lắng, nhưng Nue không sao cô lắc đầu.

- Không. Em không sao em tưởng là thất lạc anh luôn rồi. Em không ngờ anh lại là bạn của Miu. Họ bắt đầu thân mật với nhau lúc này Miu bung nước và bánh ra.

- Thích rồi nha. Nó đặt bánh xuống rồi nở một nụ cười chúc mừng.

- Trái đất này nhỏ thật để tớ có duyên cùng lúc quen biết hai con người thất lạc nhau. Nó nói tiếp rồi nhìn hai người ấy cười. Nó cũng biết điều lắm nên đã lui vào trong trả không gian cho đôi tình nhân.

Hôm sau đến trường.

- Miu. Kat gọi nó khi nó đang lấy hoay tìm chỗ ngồi ăn trưa. Nó đi tới bàn của họ cả đám ngồi chung từ lúc nào còn trống một chỗ nó ngồi xuống đối diện Kat.

- Cậu ăn cơm nhà à. L nhìn qua nó hỏi.

- Ủ mẹ tớ nấu đấy. Nó mở ra khoe bên trong toàn đồ ăn.

- Chà, nhìn ngon quá à. Ray tròn mắt.

- Các cậu dùng chung đi để mình đi mua thêm cơm.

Nó đứng dậy định đi mua thì đụng ngay Jackson. Cậu bạn đang bung hai chén cơm liền đặt xuống chỗ nó một chén rồi kéo ghế trông sát bên nó ngồi. Nó bất ngờ nhìn Jack một hồi.

- Cậu mà cứ nhìn như thế là hết đồ ăn bây giờ.

Nó nhìn lại thì cả đám đang nhanh tay lẹ đưa gấp thức ăn của nó, nó liền chen vào lấy cả buổi trưa cả đám chúng nó ăn trưa mà rộn cả căn tin. Sau giờ ăn là thời gian hoạt động của các câu lạc bộ còn học sinh nào không tham gia thì có thể ra về đa phần ra về là năm nhất, vì năm nhất chưa lựa được câu lạc bộ nào để đăng kí nên nó đành đi về. Nó ra thay giày thì Seven đi ngang liền tấp vào.

- Cậu không có hoạt động câu lạc bộ nào hết à.

- Ủ tớ chưa quyết định được sẽ tham gia câu lạc bộ nào nên thôi chất tớ về.

- Giờ về có về chán nhì, này qua sân bóng chơi đi.

- Sân bóng giờ đông lắm tớ chen vào không nổi đâu cậu đi đi.

- Ai bảo cậu đi cổng chính. Nó rồi Seven kéo nó đi thì ra có một đường vào thoáng hơn nó vào thẳng sân trong chứ không bị cản ở ngoài.

- Được rồi mấy đứa nghỉ xú đi. Chị quản lí nói. Cả đám liền tập trung lại.

- Miu. Chiều nay có bánh matcha không. L chạy tới với chủ đề ăn uống.

- Có chứ tớ còn chút bột tối nay có lẽ chỉ làm được một cái.

- Vậy nhớ chờ cho tớ nửa cái nhá.

- Cậu ham ăn quá đấy. Jackson lên tiếng và quần chai nước cho L.

Cả đám cười nói vui về sau buổi tập nó về nhà với Jackson, cả đám không để nó về một mình nên cử một người hộ tống bằng cách oán tù tì, trên con đường đó nó đi trước Jackson đi sau với bầu không khí im lặng đến đáng sợ. Tối nhà nó quay lại cúi chào và cảm ơn khi nó vừa ngóc lên hắt thì Jackson cũng bỏ đi. Không biết sao chúng nó lại ngượng nghịu như thế. Nó nhanh chóng thay đồ và lao vào bếp chuẩn bị bữa tối cho bố mẹ. Nó suy nghĩ về tình huống lúc nãy đến nỗi cắt phạm vào tay, vết cắt khá sâu máu tuông ra, nó liền băng vội lại cho chùng cái tội nghĩ tới trai. Tối giờ nó chạy ra tiệm, chiếc matcha ra lò đúng lúc bọn L tới, Jackson cũng đi cùng cậu bạn vào phòng thay đồ ngay sau đó. Lúc này ngoài bàn chỉ còn mình L. Cậu bạn ngồi nhịp chân theo nhạc. Chuông treo cửa reo lên một đàn người bước vào nó chỉ cần liếc nhìn những đôi giày đủ kiểu nó đoán ngay là dân nhảy nhưng cũng có thể là chơi bóng hoặc.... mang cho đẹp.

- Hey! L. Cậu bạn đi đâu lên tiếng rồi cả đám ngồi xuống. Nó liến vào trong rót nước đem ra.
- Bánh như tớ đã đặt nhé. L nói nó. Nó cười rồi đi vào trong cất.
- Ai vậy nhân viên à xinh phết nha. Cậu tóc đỏ nói với L.
- Nhân viên cái gì, chủ tiệm đó. L đánh chính.
- Ghê vậy, nhưng mà xinh thật có số điện thoại không. Vẫn là cậu bạn đầu đó.
- Thôi đi bạn gái của cậu sắp đem đi trưng bày được luôn rồi mà còn tán tỉnh con người ta. Đúng lúc Jackson mang bánh ra, nên chặn luôn ý nghĩ của cậu bạn.
- Jackson cậu cũng làm ở đây à. Sao dạo này thấy cậu lặng luôn vậy. Định kiếm tiền cưới vợ à.
- Lâu rồi không cậu vẫn nhảm như xưa nhỉ. Vợ con gì? Cậu mà còn hỏi nhảm là tớ đập cậu ra ngoài sân đấy.
- Ngon ta, cậu dám đuổi khách à. Phải kêu cô chủ ra giải quyết cậu nhân viên này thôi.

Cậu bạn kể bên đỡ giúp cậu tóc đỏ. Jackson không mấy quan tâm đi thẳng vào trong bếp chỗ nó đang lấp ló nhiều chuyện.

- Cái thằng này nó vẫn vậy. Không thay đổi gì. Cậu bạn tóc đỏ thờ ra chán nản.
- Các cậu có vẻ thân昵. Nó lập tức nhiều chuyện khi có thời cơ.
- Cậu quan tâm làm gì chỉ là bạn thôi.
- Nhìn mấy đôi giày kia. Nhìn chất chết đi được.

Nó dứt đầu ra ngoài nhìn rồi tiếp tục tán thưởng. Jackson chẳng thêm quan tâm nó đi thẳng ra ngoài nó nhìn thêm chút nữa thì chợt nhớ ra chuyện gì đó liền thay đồ. Nó lật đật lấy hai cái bánh ở trong tủ bỏ hộp rồi phóng ra lễ tân vì tiếng điện thoại kêu.

“Bé con à. Con đi chưa vậy?”

- Dạ con đang đi đây daddy, daddy chờ con xiu nha. Là điện thoại của ba nó ba nó bảo mang bánh qua cho tiệm bên kia.
- Chị Py em qua chỗ daddy nha.
- Khoảng đã Miu em đi một mình hả, em đi xe hay là cuộc bộ.
- Dạ cũng có mấy con đường nên em đi bộ.
- Không được con đường đó phức tạp lắm em đi xe đi.
- Đi xe thì xa lắm chị uốn tiền.
- Để tôi đi với cậu. Jackson đề nghị trong lúc cời chiếc tạp dề ra.
- Không được cậu còn đang trong ca vậy phiền cậu lắm.
- Đúng rồi Jackson em đi với nó đi. Còn lại để chị lo. Lẹ đi không daddy la bây giờ.

Chị thúc nó rồi đẩy hai đứa ra ngoài cửa. Hai đứa đi song song nhau mà chẳng biết nói gì đành cầm đầu đi thôi.

- Ba cậu ở chỗ nào? Chợt Jackson lên tiếng.
- Quán của daddy ở đường Sang Hoo ấy đi băng qua hai con đường kia là tới.
- Hèn chi chị Py lại lo có cậu điên mới đi đường đó nó phức tạp lắm đấy.
- Bình thường tớ vẫn đi đường đó có sao đâu.
- Cậu hay đi nó lắm à?
- Ừ chiều nào tớ chẳng mang cơm cho daddy đấy thôi.
- Cậu không có nhận thức chiều với tớ à. Nó nghĩ một lúc rồi chấp nhận im lặng.

Tự nhiên Jackson xách hộ nó hộp bánh, rồi đi vòng ra ngoài để nó đi vào trong, nó thấy có gì kì kì nên nhìn lên thì ra phía trước có một đám nhìn có vẻ hồ báo. Jackson đẩy nó đi sát vào tường. Bọn đó đi cố tình va vào người Jackson tàn thuốc trút vào làm áo cậu chảy một lỗ. Là bọn nó cố tình.....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Khi Hai Đứa Bắt Đầu Nhìn Nhau.

- Này tụi mày không định xin lỗi à. Jackson lên tiếng khi bọn họ đi ngang qua hết.
- Tụi bây tao nghe đâu đây có con gì kêu thì phải. Thằng đứng giữ lên tiếng.
- Tiếng của mấy con rùa đó anh. Em thấy có con rùa to lắm đằng sau ả.
- Này bọn họ đang nói cái gì thế. Nó quay sang hỏi Jackson.
- Chà chà, ai mà xinh vậy trời? Em muốn biết thì qua đây anh nói cho nghe.

Hắn nắm lấy tay nó Jackson liền hất ngay ra cả đám nhào tới định đánh nhau thì:

- Đạo gần đây có nhiều đứa rảnh rỗi quá bây. Cậu bạn trong đám lúc nãy ở trong tiệm nó đứng phía sau lên tiếng nó nhìn xuống là cậu bạn đeo kính im lặng nhất, có cả L nữa.
- Zino...
- Tụi mày đang làm gì thế hả.
- Tụi tao có định làm gì đâu định chơi cái con rùa này xui thôi chẳng phải mày cũng muốn vậy sao?
- Chuyện tao, tao tự xử còn tụi bây tốt nhất là biến đi. Nó mà thương tích gì tao không đảm bảo tụi mày toàn thay đâu.

Chuyện có vẻ gì đó bí ẩn lần nghiêm trọng. Cả đám hung hăng ấy bỏ đi ngay. Rồi cả bọn Zino, L đi chung với nó luôn, chắc họ chung đường nhưng lúc này bầu không khí còn căng thẳng hơn. Sau nửa tiếng nó cũng tới được chỗ ba nó vào đưa bánh cho ba nó.

- Daddy ơi con mang tới rồi này.
- Bé con đó hả đem vào bếp giúp daddy nha.

Lúc này khách khá đông nó vào cắt bánh dâng hoàn rồi đem ra tủ bánh chốt nó thấy trước cửa đông nghẹt khách bên hong tiệm không vào được nó liền chạy ra xem thì ra đám Zino, L và Jackson vẫn còn bên ngoài đó tụi con gái tan học tại trung tâm gần đó đứng nhìn mà chặn hết lối vào.

- Này sao các cậu còn ở đây. Nó nói nhỏ.
- Đợi cậu về chứ chi. Cả đám đồng thanh. Nó có cảm giác tất cả ánh mắt đang dồn về phía nó.
- Các cậu vào trong đi đừng có đứng đây. Mau lên.

Nó đứng dậy đi trước mở cửa. Cả đám nhìn nhau rồi đi theo sau. Nó nhét cả đám vào một cái bàn trong góc rồi chạy vào lấy nước.

- Tớ đến rồi xui về với daddy các cậu không cần đợi đâu.
- Tớ thấy 10 giờ quán mới đóng cửa lúc đó mới về vậy cậu không lo cho bài kiểm tra tập trung ngày mai à. L nhâm nhi ly nước nói.
- Ờ ha. Tớ quên bên đi mất vậy phải về thôi.
- Bé con phải kiểm tra vào ngày mai à. Vậy mà daddy còn làm phiền con mau về học bài đi con. Ba nó đưa phía sau lúc nào nó cũng không biết làm nó giật bắn người.
- Nhưng đông khách như thế bỏ daddy một mình...
- Con khờ này quán daddy làm chủ thôi chứ có nhân viên mà lo gì vớ vẩn về đi cô không điểm kém mềm xương ới mommy đây. Nó đành nghe lời ba mà

về ra ngoài cửa.

- Còn các cậu định đi với tớ luôn à.

- Cậu có bị gì không bọn này tiện đường thôi giờ cậu về đi cẩn thận.

L làm nó què một chập, nó cúi chào tổng thể rồi về, khi nó quay đi Jup vẫn nhìn nó rồi hai ánh mắt chạm nhau nó ngại quá quay đi một mạch thật nhanh. Nó quên luôn rằng Jackson vẫn ở đó, cậu bạn vẫn im lặng đi theo phía sau cái con đang chạy điên cuồng phía trước. Về tới nhà nó liền leo vào bàn học đến 10 giờ mọi việc hầu như đã xong nó đi thay đồ rồi chui vào chăn, tiếng messenger reo lên nó bật laptop lên check lần cuối, là của Nue.

“Này Miu mai cậu có được nghỉ không mai tớ được qua trường cậu ấy.”

“Không. Sự kiện gì vậy trường cậu không học à.”

“Mai là buổi đấu bóng theo lịch mà cậu không nhớ sao, trường tớ cho nghỉ đấy.”

“Thích vậy trường tớ không cho nghỉ chất xong tiết tớ sẽ xuống chơi với cậu. Chết trễ xú thôi.”

“Ừ vậy có gì gọi toé nhá tớ đợi.”

Sáng hôm trận đấu diễn ra.

- Miu. Chị Soo bên câu lạc bộ bóng rổ tìm cậu ấy. Chị bảo đợi ở phòng quản lí câu lạc bộ cậu xuống đấy nhá. Lớp trưởng chuyển lời giúp.

- Ừ xú ra chơi mình đi liền. Cảm ơn cậu nhá.

- Ừ mà Miu cậu có đi xem trận bóng không? Lớp trưởng hỏi nó.

- Không biết kịp không nữa nên tớ vẫn chưa biết.

- Tôi thấy cậu thân với người ta thế dễ gì không trốn tiết đi. Cô bạn ngồi bên trên có vẻ đâm chọc.

- Đầu phải thân là phải bỏ tiết, vẫn hơn những người không quen biết mà còn nhiệt tình. Nó cũng không vừa, đáp trả cô bạn.

- Thôi được rồi. Cậu quay lên đi, Miu nhớ xuống gặp chị ấy không tiền bối mà nắng tớ giận cậu luôn đấy.

- Ừ tớ nhớ mà.

Ba mươi phút sau chuông reng ra chơi nó liền đi xuống phòng quản lí câu lạc bộ bóng rổ nó thấy chị Soo đang tắt bật chạy quanh phòng.

- Chị gọi em ạ. Nó cúi chào tiền bối một cách lễ phép.

- À đúng rồi. Máy tiết sau em có môn gì quan trọng hay kiểm tra không.

Có vẻ tiền bối nhiều việc lắm chị quay đi quay lại rồi làm đồ cả đồng hồ sơ trên bàn, nó liền vào nhắc giúp.

- Dạ cũng không có gì, hầu như là tiết tự học không ạ, chỉ có sau giờ ra chơi có kiểm tra tập trung ở hội trường thôi ạ. Nó vừa nó vừa sắp xếp lại hồ sơ giúp tiền bối.

- Em kiểm tra xong là mấy giờ.

- 9 giờ ạ.

- May quá. Chị nhờ em một chuyện được không.

- Chị nói đi ạ. Nếu được em sẽ giúp chị. Nó đặt đồng hồ sơ lên bàn.

- Bây giờ chị bận quá tí có trận đấu với trường quốc tế Kate mà chị không thể đi xem tụi nhỏ đấu được, chị muốn nhờ em là quản lí đội hộ chị một ngày. Được không Miu?

- Em á? Được không chị em có biết gì đâu mà làm báo cáo đánh giá được chị.

- À em chỉ cần điểm danh rồi dùng nó quay lại cho chị. Tiền bối đưa cho nó một con canon. Nó cầm cái máy xoay xoay xem thử.

-Nhờ em nhá, 9 giờ 30 đội bên Kate qua rồi em nên có mặt sớm để tiếp họ nhá. Nó im lặng hồi sau.

.....

Chương 8: Xuất Hiện Đối Thủ.

Sau khi nó đực mặt vì đề nghị của chị Soo thì chị đưa cho nó một tờ giấy gì đó.

- Việc xin tiết em đưa thầy giấy này là được nghỉ tiết ngay. Chị cảm ơn em trước.

Chị đưa cho nó một tờ giấy phép của câu lạc bộ rồi tiến tới dẫn thân vào đồng giấy tờ, mà quên luôn nó vẫn còn đang đứng ngu người ở đó. Nhưng nhìn chị như thế nó từ chối làm sao nó đành im lặng mà làm dùm gì nó cũng rảnh. Sau tiết kiểm tra nó lập tức qua phòng quản lý lấy sổ và máy rồi chạy ngay xuống sân vận động của trường hôm nay đầu bóng ngoài trời. Nó vừa chạy xuống cầu thang thì thấy bên trường Kate đã tới cổng nó liền chạy xuống thật nhanh để họ không phải đợi. Nhưng nó chưa kịp chào hỏi thì.

- Cái trường gì mà không ai ra đón mình hết vậy kia. Người lên tiếng có vẻ là quản lý.

- Các em mới tới mà đợi xú có sao đâu. Thầy họ lên tiếng.

- Xin lỗi vì phải đợi, mọi người đi theo em đến phòng chờ ạ. Nó cúi người chào rồi ngóc lên mới nói đáp lại cái cúi người của nó chỉ được đáp lại bằng cái gật đầu chào của thầy. Cậu bạn đi đầu đi ngang qua nó và quăn ngay cho nó cái túi đồ.

- Các cậu đang làm gì thế. Nó ngây thơ hỏi.

- Nhìn mà không hiểu à. Rồi lần lượt những người đi sau cũng đưa túi cho nó, nhưng đến người thứ ba thì nó đã buông tay cho đồng túi rơi bẹp xuống đất.

- Đây cậu đang làm cái gì vậy hả. Tên đi đầu quát.

- Tôi là quản lý của đội trường Ka Jong, tôi không có lý do gì phải xách túi cho các cậu.

- Cô có biết là để Kate qua trường cô thi đấu là một vinh dự không.

- Tôi không biết có vinh dự hay không tôi chỉ biết địa điểm thi là do ban tổ chức quyết định chứ không phải các cậu quyết định. Nó lượm lại túi đưa về phía họ. Bọn họ có vẻ bức mình rồi tiến lại gần nó.

- Nếu cậu xách nó chúng tôi sẽ suy nghĩ lại còn không chúng tôi sẽ cho trường cô lên mặt báo với tiêu đề là gì nhỉ. À “Ka Jong tỉ số 0:....”. Vì là trường vô địch 3 năm liền nên bên Kate rất tự tin còn trường nó thì đăng kí thi về bóng rổ chỉ mới năm nay.

- Tôi thì nghĩ mai đầu báo sẽ là “Ka Jong tân binh mới”. Là kiểu nói đùa của Ray. Cả đám đứng ngay sau nó L, Seven, Kat, Ray, Beat.

- Tôi không biết các cậu giỏi tới đâu nhưng trước hết phải thể hiện mình là một người đàn ông đi. Jackson giật lấy ba cái túi nó cầm rồi mạnh tay ném qua chỗ họ.

- Tụi bây ngon lắm để tao chống mắt lên xem tụi bây thắng như thế nào. Anh trưởng đội và Jackson đấu mắt. Đội Kato đi vào chốt một bạn nữ đi chung đứng nhìn nó với cặp mắt hình biên đạn.

- Nhìn gì dữ vậy bạn trẻ. Ray chen vào ánh mắt cô bạn.

Cô bạn giật mình rồi chạy theo trường mình. Nó cũng phải đi theo để chỉ đường cho họ. Đến giờ thi vì đây là trận trung kết các trường tập trung đến xem chẳng mấy chốc ghế được sắp đã kính hết. Nhưng trường nó vẫn phải học. Vì trường nó nổi tiếng về kỷ cương việc gì ra việc đó.

- Miu! Nue gọi lớn tên nó rồi chạy xuống chỗ nó đứng.

- Sao cậu bảo tớ có tiết học mà.

- Tớ được chị quản lý nhờ nên mới ở đây mà có cậu ở đây cũng đỡ giúp tớ cái này. Nó đưa cái canon cho Nue rồi cô bạn cũng hiểu nên đã tự mình dựng chân cắm máy cho nó.

- Miu à! Bên tổ chức mùa giải tới rồi đấy thầy chủ nhiệm đang dẫn họ vào đây cậu chuẩn bị bàn hộ tớ cái.

Một bạn phụ trách tổ chức sự kiện nhờ nó. Nó liền chạy đi xếp bàn trải khăn chuẩn bị nước rồi dựng dù phước chóc nó toát hết mồ hôi. Sức nó làm sao

đẩy nổi cái dù nó có sức mà không được, từ phía sau một bàn tay đẩy giúp nó nó cùng sức đẩy cho xong nó quay lại cảm ơn thì nhận ra người quen là Zino nói đơ người không biết tiếp theo nên làm gì.

- Cậu có cần dòi gì thêm không. Zino mở lời với nó.
- À xong rồi, cảm ơn cậu. Ủa cậu... Nó ngáp ngừng.
- Đúng vậy tớ bên đội Kato. Cậu bạn chỉ vào cái logo trên áo.

Zino nhìn xuống rồi lật đặt lấy khăn úp lên người nó. Nó lật tấm khăn ra thì nó nhận ra áo đã khếch sát lộ ra áo trong vì là sơ mi trắng rồi nó đỏ mặt hời nên đã thấy hết. Zino quay mặt đi còn tai thì đỏ ửng nhìn là nó biết là Zino đã thấy. Nó liền chạy nhanh vào khu nhà vệ sinh thì va phải Jackson, cái khăn rơi ra lần này lại là Jackson thấy cậu bạn nhanh chóng lấy chiếc áo khoác ngoài trùm lên người nó rồi bỏ đi nó liền mặc áo vào kéo khoá rồi chạy vào nhà vệ sinh định hong khô áo thì loa phát lên.

“Đã đến giờ thi đấu yêu cầu đại diện các đội tập trung để truyền khai khai mạc.” Nó giờ là đại diện cho Ka Jong nên phải tập trung. Nó đành mặt áo của Jack luôn.

Sau buổi khai mạc trận đấu bắt đầu Nue chạy xuống chỗ nó để cổ vũ.

- Kat à cổ lên nha anh. Em sẽ cổ vũ cho anh.
- Cậu phản trường cậu đây à, nữ sinh Kato lại đi cổ vũ Ka Jong coi chừng bị hội đồng nha con.
- Đầu phải mình tớ đâu cậu xem kìa. Nue chỉ về phía khán giả đứng là phần lớn cổ vũ Ka Jong nào là khẩu hiệu nào là poster từng người nó chột nhớ ra sự thật là “Đội bóng cánh trắng” thật sự rất hot trên face.
- Bọn nó toàn trường tớ đấy. Máy tiền bối trường tớ không được yêu thích cho lắm. Máy ảnh kiểu như giành cúp nên chán lắm.
- Ở đúng là không dễ tiếp xúc cho lắm. Nó khẳng định lại ý của Nue.
- Mà nhiều người thích như thế cậu không sợ mất Kat à. Nó đùa.
- Trời, trời cậu giỡn tớ hả. Cô bạn nó tưởng thật. Nhưng nó biết thừa tình cảm Kat dành cho Nue như thế nào vì cũng có thời gian nó làm bộ phận trung gian giữ hai đứa rồi.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu... Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Quan Sát Nhau Lại Từ Đầu.

- Yeah, được điểm rồi kìa. Bóng vào rồi bởi cú nhảy cận của Kat. Tuy ghi bàn nhưng bên Kato vẫn dẫn trước 2 điểm. Nó im lặng quan sát mọi người thi đấu.
- Họ đang bị bên Kato vòn rồi, như thế này qua hiệp hai sẽ thua rất thảm hại. Beat nói với nó.
- Beat là thành viên đội dự bị nên đã ngồi quan sát cả trận đấu. Nó nghe vậy liền quay lại quan sát thật kĩ đúng là đội nó đang bị dất mũi bởi Kato họ thả cho các cậu ấy dẫn bóng tới gần rồi giật bóng đi vòng sân mà không thèm ghi điểm. Còi báo hiệu nghỉ giữ hiệp bên Kato vẫn bình thường trường nhóm Kato còn nhìn sang cười kiêu khinh bị với đội nó. Beat lật đặt chạy đi lấy nước, khăn với Nue. Nó tháo máy xuống xem lại hiệp một.
- Tức chết mà. Ray la toán lên trong phòng chờ.
- Cậu bình tĩnh đi dù gì cũng quán quân ba năm rồi tân binh như mình muốn hạ Kato cũng khó. Kat nhận khăn lau mồ hôi rồi nói.
- Các cậu tân binh mà ghi được điểm là hay rồi. Có trường còn thua đến không có lấy một điểm đấy. Nue ngồi xuống bên cạnh Kat trấn an cả đội. Nhưng nó không nghĩ như thế.
- Các cậu không nghĩ là điểm đó cũng do họ thả cho ta ăn sao. Nó mất thì dán vào máy miệng thì nói.
- Miu cậu biết gì mà nói thế. Ta đi sau tới 10 điểm lận, sao chị Soo lại không đến cơ chứ. Nếu có chị Soo thì ta có thể nhìn ra điểm yếu của họ rồi.

Seven có vẻ bức mình nên hơi cộc cằn với nó.

- Họ không cơ điểm yếu đâu cho cậu tìm, bố cục quá chặt không thể nào vượt được. Cuối cùng Jackson cũng lên tiếng.
- Đúng là không có điểm yếu nhưng họ vướng phải cái khác. Nơi xong cậu đó cả đám nhìn nó. Lập tức nó hạ mồm xuống cho cả đám xem.
- Họ không có điểm yếu nhưng họ có thói quen. Những thói quen giết chết họ. Cảm động hình như đã hiểu những gì nó nói nên sắc mặt tươi lên hẳn.

Rồi nó cùng bài chiến thuật. Hiệp hai bắt đầu hiệp chơi này sẽ quyết định tất cả. Nó vẫn im lặng bình tĩnh quan sát trong khi Nue thì lo sốt vó. Nó thấy đúng như những gì nó bàn với cả đội. Nó liền ra hiệu để cả đội bắt đầu chơi theo chiến lược. Chỉ trong 30 phút đầu Ka Jong đã cân bằng được tỉ số. Một trái bóng vào rồi lần này đội nó dẫn trước hai điểm. Cả đám đã thấm mệt, chỉ còn một phút cuối, bên Kato bắt đầu chơi hết lực một trái bóng từ sao vào rồi ở giây cuối cùng, trọng tài ra hiệu được điểm, vậy là đội trường nó về nhì. Tối hôm đó cả đám ăn mừng ở nhà Kat.

- 1,2,3 dō. Dừng chỉ là nước ngọt mà chúng nó cũng làm quá lên.
  - Mấy đứa vui quá ha chưa thấy ai thua mà vui như mấy đứa. Chị soo trong bếp làm đồ ăn nói vọng ra.
  - Trời có sao đâu chị dù sao cũng hạng nhì mà. Tụi em là tân binh như vậy là được rồi. Ray nhảy vào ăn vụn.
  - Sao rồi xong chưa, mấy người quậy nhà tôi ra sao rồi. Kat đi đón Nue về tới.
  - Có sao đâu dù sao cũng là nhà bọn mình mà lo gì. Ray ra lại phòng khách ngồi với nó.
  - Mà Miu này cậu cũng giỏi quá chứ. Không nhờ cậu tính mắ thì chắc thua thảm rồi.
  - Tổ chỉ quan sát thôi chứ có biết gì đâu. Nó trả lời.
  - Em quan sát đúng lắm ấy. Đúng là họ không có điểm yếu, nhưng thói quen chơi bóng của họ nếu để ý kỹ thì có thể lường lách để có điểm.
  - Jackson đâu trốn nữa rồi hả. Miu không lẽ ngày tuyệt vời như vậy cậu lại bắt Jackson nó đi làm.
  - Ờ. Hôm qua tớ nghe chị Py bảo cậu ấy xin đổi ca rồi. Nó tự biện cho mình. Nó vừa nói xong thì chuông cửa reo, Ray chạy ra mở cửa. Là Jackson.
  - Thằng ranh này tớ tưởng cậu chuẩn rồi cơ chứ. Ray nhảy xôm lên người Jackson khi cậu bước vào.
  - Thằng ranh này mà không tới trễ thì lấy gì cho bây ăn khi chơi game tới sáng ha. Jackson đáp lại Ray trong lúc ngồi xuống tháo giày.
  - Á có khoai tây lác với bia nè bây. Ray cầm túi đồ ăn đi khoe với từng đứa.
  - Miu ơi, cậu vào đây xem nó lạ quá. Nue đang nấu ăn trong bếp gọi vọng ra cầu cứu nó. Lúc đó Ray tạt ngang qua.
  - Trời trời, nấu luôn nhà dự là món này có mình Kat ăn. Ray chọc Nue.
  - Được không đấy Nue, đừng có quá sức nha. Beat đang chiến đấu game với Jackson cũng lên tiếng.
  - Kat à. Nue réo lên kêu làm nũng.
  - Tụi bây muốn chết à. Kat lên tiếng. Rồi hai đứa chọc Nue phá ra cười. Trên cầu thang Seven và L bước xuống, Seven lên tiếng gọi chị Soo.
  - Chị ơi, tụi em nhóm lửa xong rồi, ăn được chưa chị.
  - Được rồi hai em lên đó đợi đi, còn mấy đứa kia dọn dẹp phụ chị bê đồ ăn lên nè. Chị Soo ra lệnh. Cả đám nhỏ nhanh chóng lên sân thượng hôm nay là tiệc thịt nước BBQ mang thương hiệu tiền bối Soo.
- Tối hôm đó tụi nó quây tạt ga ở nhà Kat. Nó giúp chị Soo dọn dẹp rồi đi về Kat ngồi mang giày để đưa Nue về.
- Ủa Miu cậu về một mình à. Kat hỏi, nó gật đầu.
  - Đứa nào đưa Miu về. Kat quay vào nói với bây kia.
  - Jackson cậu cũng về mà đi chung với Miu đi. L đề nghị với cái giọng nhè nhè hơi say.
  - Ủ Jackson nhà cậu gần đó mà quyết định vậy nha. Kat chỉ định rồi nắm tay Nue đi. Jackson ngồi xuống mang giày nó thì đứng đợi. Trên đường về hai đứa cứ im lặng, nó liền quay lại nói chuyện với Jackson cho đỡ ngại.
  - Các cậu ấy không về à. Nó hỏi một câu khá đậm bang.
  - Ủ, chắc tụi nó ngủ lại đó mai đi học luôn cũng chừng.

- Tôi sáng luôn á. Nó ngạc nhiên.
- Ừ đó là nhà Kat nó mua riêng tại đó thường qua chơi và ngủ lại chung với nó, ba má Kat ít ở với nó lắm nên nó cũng chẳng thích ở ngôi nhà đó một mình.
- Ừ các cậu biết nhau lâu rồi à?
- Tôi á. Tôi với L thì chơi với nhau từ nhỏ, còn mấy đứa còn lại quen từ cấp 2.
- Ừ... Chợt nó nhìn Jackson một hồi lâu.
- Cậu nhìn gì thế? Jackson phát hiện.
- À, xin lỗi, tôi đang cố nhớ một chuyện đó mà.
- Cậu nhớ ra gì à? Jackson có vẻ quan tâm đến việc nó sắp nói.
- Lúc này Kat bảo cậu ở khu đó ở mà sao nhìn cậu tôi không có ấn tượng gì hết.
- À nhà tôi cạnh nhà cậu đấy thôi.
- ...

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Vật Chứng Trên Người.

- Cạnh á....

Nó bất ngờ tiến lên một bước chân bị lọt xuống một cái hố nhỏ, Jackson nhanh tay nắm lấy nó lúc nó ngã tự do rồi kéo nhanh nó lại, vì lực kéo vào khá mạnh nên nó sấn đà nhào vào lòng Jackson luôn nhưng chưa được ba giây thì theo quán tính nó bật ra vì ngại. Đáng lẽ ra bước chân nó đã không sao nhưng vì bật ra nên nó bị trật chân luôn thế là phải phiền Jackson cõng nó về.

Sáng hôm sau giờ ra chơi:

Trong lúc nó đang cẩn thận từ tốn đi xuống cầu thang thì có một người chạy bán sống bán chết xuống cầu thang và phải nó, nó trượt chân ngã ra sau nghĩ là lần này chắc nhập viện chắc rồi thì từ đâu có hai bàn tay đỡ lấy nó là giúp nó đứng lên nó quay lại thì thấy L.

- Cậu không sao chứ. Này anh kia và phải người khác mà bỏ đi thế à. Nó quát lớn để người đó nghe vì anh ta đã chạy tới cái cầu thang phía dưới. Nhưng có vẻ anh ta không nghe, L liền bật lên nhảy qua tay cầm để xuống dưới.

Nó lập tức đi xuống dưới xem sao nhưng chân đau không đi nhanh được, từ phía sau một bàn tay khác đỡ nó là Jackson. Rồi hai đứa đi xuống dưới xem L có bị gì không thì thấy L đang ép anh và phải nó vào tường.

- Có vẻ anh không nghe tôi nó gì à. Tôi gọi anh đấy. L mặt ngầu có vẻ hơi giận.

- Sao hả hậu bối mà muốn làm dữ với đàn anh à, mày tin là anh mà cho mày không nhặt kịp răng không hả. Anh ta đáp lại.

- Chà Chà, ghê vậy đấy à. Kat vừa vỗ tay vừa bước lên cùng với Seven và Beat. Anh ta cảm thấy mình thất thế nên đã quay về phía nó.

- Xin lỗi. Nói xong anh ta chuồn nhanh.

- Cái tên này xin lỗi gì mà không một chút thành ý. L gất lên.

- Thôi không sao đâu. Nó định bước xuống phía L mà quên mất chân đang đau, chân nó nhói lên buột nó phải nắm lấy Jackson. Jackson không nói gì thêm liền bế nó xuống phòng y tế.

- Không hiểu em đi đứng làm sao mà dễ trật mà sưng to thế hả. Cô ý tá trách nó. Nó chỉ biết im lặng nghe nói.

- Em giữ chân bạn như thế này hộ cô, cô đi lấy băng phải băng lại thôi. Thoa cho bạn cái này luôn nhé. Cô đưa cho Jackson chai thuốc gì đó mùi khá nồng. Jack cỡ hết giấy của nó ra, rồi cậu bạn nhìn thấy vết xẹo nhỏ ngay dưới mắt cá của nó Jackson nhìn vết sẹo đó mãi.

- Hi, cái đó có từ hồi tớ bé xú ý, mommy tớ bảo hồi đó tớ nghịch lắm bữa chơi ngoài công viên sao làm mình bị thương mà khôn cái là còn biết về nhà gọi mommy, thế là nó theo tớ tới giờ luôn.

Nó nói xong tự mình cười còn Jackson thì cứ nhìn vết sẹo đó mãi rồi, cậu bắt chợt thoa thuốc cho nó, Jackson làm một cách rất nhẹ nhàng kiểu sợ nó bị đau lại ấy.

- Được rồi em nâng chân bạn lên đi. Cô y tá đã về và băng chân cho nó.

- Cô chỉ có thể sơ cứu cho em thôi về phải đi khám lại đây nhé. Mà tránh cử động nhiều với cử động mạnh tốt nhất em nên nhờ ba mẹ chở đi học cho tới khi khỏi đi nhé. Cô vừa băng vừa dặn dò nó cẩn thận.

- Dạ em biết rồi, em cảm ơn cô ạ.

Nó gật đầu thay cái cúi người. Mấy tiết sau nó chỉ nó thể ngồi một chỗ không đi đâu hết. Ra về nó phải lếch xuồng bốn tầng lầu nó đứng nhìn mấy cái cầu thang nổi dài, rồi thờ dài.

- Cần giúp đỡ không cô gái. L và Ray tiến lại phía nó.

- Ủa các cậu chưa về à. Nó quay lại hỏi.

- Ừ tớ với cậu ấy định đi chơi bóng xú mới về tình cờ gặp cậu thôi. Ray chạy tới ngồi xuống chợt lấy chỗ băng của nó.

- Chơi dưới sân bóng ấy à. Nó hỏi.

- Không. Bọn tớ chơi ở chỗ khác, chỗ mà kiếm ra tiền ấy. L ghé vào tai nó nói nhỏ.

- Các cậu chơi cá độ à, sao mà các cậu gan vậy. Trường mà biết là kĩ luật ấy. Nó tỏ vẻ lo lắng.

- Về thôi nào.

L hô lên rồi cúi người xuống kiểu như kêu nó lên để cõng xuống cầu thang. Chân cẳng thế này nó đành phải leo lên thôi. Xuống được tới tầng trệt thì nó thấy mommy đậu xe ở ngoài cổng trường bà vẫy tay gọi nó.

- Có sao không con, đi đứng sao để ra nông nổi này vậy.

- Con xin lỗi mommy. Nó làm mất tội nghiệp với mẹ nó.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Đám Quỷ Học Đường

- Thôi không sao là được rồi lên xe mommy chở đi bệnh viện xem lại.

Mẹ nó diu nó vào xe L cũng giúp. Nó ngồi vào xe thì Ray đưa cho cái cặp. Rồi Ray và L cúi chào mẹ nó. Xe vừa chạy nó liền hỏi.

- Trường báo mommy hờ. Nó chỉnh lại cái chân.

- Mommy đang giận con đấy. Bị thương nặng thế cũng không gọi điện cho mommy. Mẹ nó xuống giọng. Nó liền chồm lên ghế trước và ấn điện thoại liên tục.

- Mommy ơi, điện thoại con nó hết pin mà. Mommy đừng giận oan tội con.

- Cũng may là Jackson nó chạy tới báo mommy mới biết.

- Jackson ạ, lúc nào vậy mommy. Nó bất ngờ.

- Lúc vừa ra về đấy, thằng nhóc chạy tới chỗ daddy mà mommy ở đó nên lập tức tới đón con này.

- Dạ. Nó im lặng luôn từ đó.

Nó được cho nghỉ dưỡng ở nhà một tuần cho khỏi cái chân rồi sau mới đi học. Năm phè ở nhà nó chỉ có máy tính với wifi mà sống, nó tìm xem có gì hot để đọc không thì thấy ngay bài báo mới nhất hôm đó.

“Tân binh Ka Jong để lại cho quán quân Kate một con số đáng sợ”. Nó nhìn thấy bài báo liền bấm vào đọc ngay nó liền share nó về face và up hăng lên Fanpage của đội bóng, nó giờ chẳng khác nào fangirl vui sướng khi thần tượng được lên báo. Bài vừa up chưa được năm phút thì đã có trăm lượt like.

L: “Wow, má ơi con lên báo này chụp ai giữ báo mà đẹp thế không biết.”

Một cmt hiện lên bài share ở trang của nó. Nhìn hình và tên nó nghĩ lắm nhưng không ngờ cậu ấy lại cmt vào bài đang của nó.

Nó: “Ừ, chạy đi mua hết báo về phát cho cả xóm xem mau.” Nó trả lời

Ray: “Cha mẹ ơi, lưng con được lên báo này, ông chụp hình có tâm hết sức” lại thêm một cmt khác là Ray.

Tiếng máy tính kêu liên hồi. Nó mở lên xem thì là tin báo kết bạn. Nó mở lên xem thì là Ray với L rồi một hồi sau cả Seven, Beat, Kat kết bạn với nó luôn chỉ còn thiếu một người. Nó lần qua face của L vào danh sách bạn bè và tìm thì không thấy. Nó nghĩ chắc cậu bạn không xài nó off đi ăn cơm. Nguyên một tuần chán nản ở nhà không nhờ 5 người họ chắc nó sẽ chán chết mất.

Thứ hai tuần nó đi học lại.

Tất cả học sinh phải tập trung ở hội trường để hiệu trưởng phổ biến đầu tuần. Nó đang đi vào hội trường thì một cánh tay kéo nó ra chỗ khác. Là Kat cậu ra hiệu báo nó im lặng rồi dắt nó đi ra một chỗ lạ lắm đó là bãi cỏ sau phòng thể chất. Cả đám ngồi bệch dưới cò bánh trái thì bày đầy ra hết.

- Cái gì mà hoành tráng quá đây. Mà các cậu định cúp tiết sinh hoạt thật à. Nó nhận lấy áo của Kat đưa rồi ngồi bệch xuống.

- A...a...1, 2, 3. Lady and gentlemen welcome to my party. Buổi ăn chơi tập thể hôm nay là để mừng đội bóng chúng ta được xướng tên trên tờ báo thể thao của tháng mặt dù hình chụp rất có tâm. Phần còn lại là cho Miu hưởng kế vì vừa khỏi bệnh.

Nói xong cả đám vừa cười vừa vỗ tay khí thế khi Ray dứt cái mic một cách rất chỉ là giống MC chuyên nghiệp.

- Thôi ăn đi nói nhiều là nhịn nha. Cầm đũa nhào vào ăn mà Ray ngồi xuống mém không kịp. Chợt Beat đi lấy đá chạy tới.

- Ê quán sinh tới kìa, giải tán đi bây.

Cả đám lật đật gom đống đồ ăn lùa vào một góc tường. Cả đám nhanh chân định chạy về phía hội trường thì thầy quản sinh đã ở ngay con đường thoát duy nhất.

- Giờ tụi mình đi nhẹ thôi luồng qua bụi cây ấy sẽ thoát được thôi nếu bị phát hiện thì cầm đầu mà chạy để bị bắt là toi luôn đó nghe chưa.

L chuyển khai kế hoạch. Cả đám đi nhẹ nhàng chui vào bụi cây lớn ở hai bên hông lối đi, tường gần đã thoát nhưng không ngờ.

- Các em định qua mặt tôi đây à, đứng dậy hết ra đây báo danh mau lên. Giọng thầy vang khắp cả khu.

...

Tập thời Meen đang viết rất tích cực nhưng do lịch học và kiểm tra dày đặt nên có khi Meen up muộn m.n thông cảm cho Meen ạ.

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Sự Kiện Trường Cấp Ba.

- Chết rồi bị dính rồi giờ sao. Ray lo lắng.

- Đề tở nói cho cậu một cách đề không bị phạt này. Beat chuẩn bị thể.

- Cách gì lẹ đi sắp tiêu rồi còn áp ứng. Ray giục.

- Các em còn không chịu ra à, để tôi vào mời ra là các em bị phát nặng hơn đây. Thầy quản sinh bắt đầu tiến lại.
- Đừng quay đầu lại cho thầy biết mặt và có chết cũng không để bị thấy bằng tên. Còn bây giờ thì...CHẠY.....

Beat hô to cả đám đâm đầu chạy tứ phía, nó cũng chạy vì đơn giản nếu bị bắt thì toi thật đấy. Nó chạy quẹo qua kho dụng cụ rồi vào ấy trốn. Nó ngồi thờ ơ học. Bất chợt cửa bật mở nó đã quên khoá cửa nhưng không sao vì lần này là Jackson, cậu bạn cũng chạy vào đây núp tạm. Có vẻ thầy đang đuổi theo Jackson nên thầy cũng có mặt ở khu kho dụng cụ luôn. Jackson nhanh tay khoá cửa lại và cố im lặng tạo hiện trường giả là ở đây không có ai. Thầy đi một vòng hành lang rồi dừng lại trước cửa kho. Lúc này hai đứa hồi hộp một cách kinh khủng nó sợ bị phát hiện lắm nhưng rồi ở cuối hành lang một bóng người xẹt qua và thầy đã đuổi theo. Nó nhóm người lên để xem tình hình bên ngoài thì lập tức bị Jackson kéo xuống.

- Cậu từ từ đi đợi một lúc hẵng đi ra không bị tóm thì mệt đấy.

Jackson giải thích. Nó giờ chỉ biết im lặng một phần vì thấy đúng và một phần vì khoảng cách hiện tại của hai đứa. Năm phút sau có vẻ mọi chuyện đã yên ắng hai đứa mới dám đi ra ngoài chọt loa trường báo.

“Xin mời bí thư của khối 10 xuống ngay phòng tổng bí thư có việc cần gấp. Xin nhắc lại...”.

Nghe thông báo nó liền chạy qua văn phòng ngay lập tức với cái chức bí thư mới được bầu.

Lúc trở về lớp.

- Mọi người tập trung nghe tờ phổ biến chút chuyện nè. Nó hô to trong tình thế bắt lực cả lớp không ai để ý nó. Lúc này lớp trưởng lên tiếp sức.
  - IM HẾT COI. Tụi bây không nghe cũng nín cái miệng lại hồi bị ghi tên ồn rồi trừ hành kiểm duyệt than nhá. Cậu lớp trưởng chỉ cần hô một phá cả lớp nín thinh.
  - Khối 10 chúng ta tuần sau sẽ được đi cắm trại ở khu Hwang So. Mọi người về báo với gia đình rồi đăng kí cho lớp trưởng ha. Chúng ta sẽ đóng tiền xe thôi còn lại nhà trường sẽ lo tất. Hạn chót là thứ bảy tuần này ha. Vì thứ ba chúng ta đi rồi. Nó triển khai rõ ràng.
  - Đi mấy ngày vậy? Phía dưới vọng lên hỏi.
  - À chúng ta đi bốn ngày thứ ba đến thứ sáu. Hai ngày cuối tuần được nghỉ luôn ha. Cả lớp hú lên vì hầu như tuần sau không có học.
  - Được rồi giờ tờ dán lên bảng thông báo các cậu nhớ đọc kĩ nha. Nó đi xuống dán thì Ray mấp mé ngoài cửa lớp kêu nó ra.
  - Miu lúc này chạy nạn tờ có làm rơi cái móc khoá hình bông tuyết ấy cậu có nhặt được không.
  - À cái đó thì có, cậu đợi tờ xiu.
  - Ủa mà cậu đang cầm thông báo gì thế? Ray chỉ vào tờ thông báo.
  - Cậu cầm đọc đi tờ đi lấy cho cậu. Nó đưa cho Ray tờ thông báo. Lúc nó quay lại Ray có vẻ hớn hờ lên hẳn.
- Nó đưa cho Ray cái móc khoá, cậu bạn trả nó tờ thông báo rồi đi về lớp.

Buổi sáng hôm khởi hành.

- Để sát lại đây còn cả đồng vali của mấy mẹ bánh bèo nè. Đem chi mà lăm thế không biết. Để sát lại không lạc mất bây giờ. Mà sao tới giờ rồi xe còn chưa tới vậy Miu. Lớp trưởng vừa sắp xếp vừa căn nhắc.
  - Tờ cũng không nghe nói gì cả. Đứng giờ rồi mà ta. Nó đưa đồng hồ lên xem.
  - Thôi cậu điểm danh đi rồi tính tiếp.
  - Ừm.
  - Mọi người tập trung điểm danh dùm Miu đi. Đứng đi lung tung nữa.
- Lời nói nó như không có giá trị vậy bọn con gái đứa thì chụp hình đứa thì ở lớp bạn trai đám thì bu lại đội bóng. Nó cảm thấy có chút bất lực.
- Cậu để tôi bọn này không mạnh tay không được mà. Lớp trưởng nói.
  - Đây có làm gì cũng nhẹ nhàng thôi nha dùm gi người ta cũng là con gái.
- Nó nói đùa với cậu bạn. Sau khi điểm danh xong cả khối mà vẫn chưa thấy xem cộ gì tới nó liền đi đến chỗ thầy quản lí.
- Trễ 5 phút rồi đấy ạ. Thầy không định gọi hỏi bên họp đồng xe sao ạ.

- Các em đợi xú đi sắp tới rồi.

Thầy cứ ngóng ra cửa. Chợt ngoài cửa gần một chục chiếc xe 50 chỗ chạy vào trường lượng xe quá nhiều so với số học sinh đăng kí nó nghi ngờ. Xe dừng trên xe có người bước xuống, rất nhiều người.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Rắc Rối Rồi...

- Miu... Ở đây này. Nue gọi to tên nó và vẫy tay một cách mãnh liệt. Sao Nue lại ở đây? Nó thất mắt. Sao Kato lại ở trên xe mà xe đó lại vào trường mình nó tự hỏi.

- Nue em đi đâu đây. Kat thấy Nue là chạy lại ngay.

- Ủa bên này không thông báo gì hết cả. Trường tớ đi chung với trường cậu mà. Chuyển dã ngoại này do trường tớ tổ chức cho các trường phổ thông trong khu vực đây với hiệu trưởng trường tớ quen biết gì đó với trường cậu nên đã đề nghị đi chung cho dễ quản lí. Mà tớ nghĩ đi chung cũng tốt. Nói dứt câu nó nhảy sang choàng lấy tay Kat.

- Tớ nghe được cái mùi kì lạ gì đó ở đây mặt thầy có vẻ gì đó hơi gian gian. Nó nhìn thầy và nói.

- Miu vậy là sao vậy? Các bạn trong lớp xúm lại hỏi nó to tập.

- Tớ cũng muốn biết chuyện gì đang xảy ra đây. Nó nói với ánh mắt hướng về phía thầy quản sinh.

- Toàn khối 10 tập hợp. Thầy hô to. Chưa đầy hai phút mọi người đã tập trung đầy đủ.

- Chuyển dã ngoại này nhằm đề cao sự thân ái giữa hai trường nên chúng ta sẽ tham gia cùng với nhau. Chúng ta cùng chào đón trường phổ thông Kato. Thầy giới thiệu xong một thành phần không nhỏ mới chịu bước xuống xe bởi sự yêu cầu của giáo viên phụ trách bên đó.

- Trời ơi trai kia. Một phần không nhỏ bên trường nó rú lên, trong khi bọn bên Kato có vẻ rất chảnh.

- Để có thể hoàn thiện hơn hiệu trưởng đã ra quyết định là học sinh hai trường sẽ trộn lẫn vào nhau để chia đội mà đi. Mỗi đội sẽ có hai mươi người bằng sĩ số một lớp và phân ra bằng cách bốc thăm.

Nó bắt đầu thấy khó chịu và càng ngày càng nghi vấn cái chuyển dã ngoại này. Nhưng dù sao cũng phải chịu vì đã đăng kí đi. Sau khi bốc thăm thì team nó chỉ vọn vẹ 6 thành viên của Ka Jong còn lại là bên Kato. Nó, Ray, Kat, bạn Fat lớp trưởng của nó, Que hot face lớp nó, và một cô bạn lớp Ray. Bên Kato nó chỉ quen biết hai người là Nue và Zino.

- Team mình cần một leader bầu ra đi chứ hoạt động riêng lẻ không ổn đâu. Fat lên tiếng.

- Tớ bầu Zino chỉ cậu ấy làm leader mới ổn thôi. Một cô bạn bên Kato lên tiếng.

- Cậu ấy có làm chức vụ gì không để chúng tôi tin tưởng cậu ấy có thể quản lí tốt mọi chuyện. Que bấm bấm điện thoại lên tiếng. Có vẻ cô bạn cũng không ưa gì bọn họ.

- Tớ không làm leader đâu. Zino từ chối.

- Miu cậu làm đi dù gì cậu cũng làm bí thư mấy năm rồi mà.

Nue lên tiếng cả đám bên nó nhất chí, con bên Kato thì có vẻ rất chi là không thích nhưng cũng không phản đối.

- Ok vậy Miu làm leader, đã bầu thì mấy bạn nên nghe những gì leader nói, nghiêm cấm hành vi tách nhóm hay là làm việc gì đó mà che dấu leader và cả team vì các bạn nên biết hậu quả lúc nào leader cũng là người dọn dẹp. Kat lên giọng “soái ca”.

- Được rồi mọi người lên xe theo thứ tự cứ hai nhóm là một xe. Mấy đứa nhanh chân lên đi. Không tớ đấy muộn bây giờ.

Sau tám tiếng mòn mỏi ngồi trên xe thì cũng tới nơi.

- Wow nhìn kia cảnh ở đây đẹp thật luôn ý. Cả đám xuống xe rồi tán thưởng khung cảnh xung quanh.

- Tất cả các nhóm đại diện một người điểm danh và báo cáo lại cho thầy nha.

Thầy lại thông báo cho từng nhóm nó liền đếm xem đủ chưa xong liền đi báo với thầy và tập trung lại nghe thông báo.

- Nguyên khu này đã được thuê hết tất cả các nhóm sẽ có một nhà chung riêng ở các hướng khác nhau. Chia khoá sẽ đưa cho người đại diện.

- Hai mươi người chỉ có một chia khoá thì sao được hả thầy. Một bạn bên Kato lên tiếng.

- Một nhà chung có hai chia khoá, còn ai giữ thì các em tự bàn bạc với nhau.

Thầy không thêm nói gì thêm nên cả đám giải tán về nhà riêng. Ngôi nhà rất rộng và đẹp nhưng chỉ có năm phòng ngủ và hai phòng tắm. Hai mươi con người sống sót ra sao. Nó đi một vòng quan sát rồi đi xuống phòng khách nơi mọi người đã tập chung đầy đủ.

- Chia khoá nhà sẽ chia làm hai bên Kato các bạn một chia. Nhà này chỉ có 5 phòng nhưng mỗi phòng có hai giường đôi vậy nên bốn người sẽ vào một phòng mọi người tự chọn roommate cho mình ha.

- Cái gì bốn người một phòng vậy sao ở. Một cô nàng điệu đà lên tiếng.

- Phòng rộng lắm bạn ơi. Đi xem phòng đi rồi nói chuyện, còn muốn ở chỗ rộng hơn thì phòng khách này một mình một phòng hoành tráng luôn. Que lên tiếng.

- Các cậu thì chất quên cảnh đông đúc rồi bọn này thì không quên đâu. Coi bạn ấy cũng không vừa.

- Giờ là đang ở tập thể đấy, các cậu ý thức dùm mình đi, cái gì các cậu cũng đòi hỏi sao mà tụi này đáp ứng được. Ray lên tiếng.

- Thôi đủ rồi giờ tớ chia như vậy có hai chia khoá thì chia làm hai nhóm nhỏ rồi đi chung đi riêng gì nhóm tự quyết, còn phòng thì tụi tớ nhường cho bọn con gái các cậu hết đó. Giờ chia nhóm đi ai đi chung với tớ thì đứng qua bên này. Fat gắt gao. Nó đi qua phía Fat.

- Sư phụ hãy thu nạp tụi con. Ray và Kat đùa với Fat. Nue cũng nhảy qua để đi chung với nó, Que cũng đi qua, cô bạn lớp Ray cũng chạy qua.

- Chào mọi người mình tên Iso. Cô bạn bắt đầu làm quen.

- Chia gì kiểu này sao các người không nó chia theo trường luôn cho nó lẹ. Cô bạn cứ nói chuyện một cách khó nghe.

- Tớ qua nhóm cậu. Zino lên tiếng.

- Zino sao cậu lại bỏ rơi bọn này vậy. Một cô bạn có vẻ tiểu thư chạy ra nắm Zino lại.

- Các cậu theo một nhóm đi, có gì các cậu đi chung bới nhau cũng dễ hơn tớ muốn ở nhà nhiều hơn. Rồi cậu bạn kéo vali nằm xuống soạn đồ đi tắm.

- Nay tớ có đi mượn thêm mềm tới các cậu đắp tạm nha. Nó mới từ khu quản lí về với sáu, bảy cái mềm trong tay.

- Mọi người ngủ ngon. Nó tắt đèn khi mọi người đã chui hết vào chăn.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Rắc Rối Thứ Hai.

Sáng ngày đầu tiên.

“Reng...rengg...rengg... Tất cả học sinh chú ý lập tức tập trung trước sân chung. Xin nhắc lại tập trung ra sân ngay lập tức. Nếu em nào cố ý không ra sẽ bị phạt nặng...”

Mới năm giờ sáng mà đã ảm ỉ. Nó cũng bị tiếng chuông làm cho thức, nó xuống dưới phòng khách sau khi thay đồ. Lúc bước xuống cầu thang nó chợt để ý tới cái loa tổ bố ở góc phòng trên cái cầu thang. Thì ra đây là cái thứ mà lúc này nó muốn đập nhất.

- Chuyện gì vậy Miu. Tớ thấy nó ồn quá cậu có thể mang nó đi được không. Ray ngáy ngủ, tay chỉ thẳng vào cái loa.
- Cũng sáng rồi các cậu dậy đi để tớ ra coi có chuyện gì. Nó cười cười rót một ly nước uống trước khi đi.
- Mới có năm giờ mà trời. Cái quái gì vậy không biết nữa. Kat úp cái gối lên đầu và cầu. Nó đi ra sân tập trung thì thấy chỉ có leader tập trung ngoài ra chẳng thấy ai nữa.
- Chuyện gì vậy thầy? Triệu tập gấp thế ạ. Mới năm giờ thôi mà. L cần nhân.
- Các bạn đâu sao chỉ có tụi em vậy. Thầy hỏi.
- Thầy kêu giờ này có tụi em ra là thầy đỡ quê rồi đấy. Một nam sinh bên Kato nói.
- Có các em cũng được. Thầy gọi các em ra đây là vì vấn đề bữa sáng của các em.
- Bữa sáng, không phải trường bảo sẽ chịu trách nhiệm ăn uống của chúng em sao ạ trong bảng thông báo cũng ghi vậy mà. Nó lên tiếng.
- Đúng là nhà trường sẽ chịu trách nhiệm về đồ ăn nhưng làm sao để ăn được là do các em quyết định.

Rồi thầy bật cái tivi lên. Màn hình hiện lên một cái sân rộng rất quen thuộc với một hồ nước bom hơi cả cả hơn trăm mấy con cá bên trong. Nó nhìn màn hình mà lòng hoang mang. Nó nhận ra đó là cái sân sát cái hồ lớn phía sau khu nghỉ của nó phải đi một vòng lớn mới tới được nó.

- Đây chính là bữa sáng của các em. Vì là ngày đầu tiên nên thầy sẽ ưu tiên hơn các em chỉ cần mang nguyên liệu về sẽ có đầu bếp nấu cho các em. Ai bắt được hơn 10 con sẽ được tặng thêm món tráng miệng.

- Thầy nói là chúng em phải tin sao. Em không tin thầy có thể giải thích với ba má em về vấn đề nhảm nhí này. Cậu bạn bên Kato lập tức gọi điện thoại cho ai đó.

- Mẹ à. Buổi cắm trại của con giờ không được cho ăn này mẹ đăng kí thế nào vậy ạ. Cậu bạn gất lên qua điện thoại rồi chợt lặn hồi lâu và cúp máy.

- Sao mà thầy gạt các em chứ. Có cầu cứu bố mẹ cũng chẳng được gì đâu vì chính bố mẹ các em là người muốn có buổi cắm trại này đấy để rèn luyện cho các em cách sống thực tế hơn.

- Vậy giờ chúng em phải làm gì ạ. L hỏi. Thầy chỉ tay vào màn hình, nó nhanh trí hiểu ra ý liền quay đầu chạy về nhà chung của nó.

- Các cậu dậy đi có chuyện rồi. Nó hô lên.

- Chuyện gì vậy Miu. Ray lấy hoay kiểm đồ ăn nhưng không có.

- Chúng ta phải ra cái sân to sáng tớ chỉ các cậu trên bảng đồ ấy, phải đi ngay nếu không sẽ nín đói đấy.

- Sân to? Ra đó làm gì giờ này. Nue hỏi vọng trên lầu xuống vừa dứt thì loa lại phát.

“Các em có một tiếng đếm ngược nếu không nhanh chân sẽ không kịp đâu. Thầy quên nói với các em lượng cá có hạn đấy.”

- Cá? Ray tròn mắt.

- Một tiếng gì vậy. Kat vừa thay đồ ra.

- Không kịp nữa đâu ai biết bắt cá đi theo tớ nhanh. Trên đường tớ sẽ kể. Dứt lời nó đi ra ngoài cả Ray, Kat và Fat cũng đi theo ra được cổng khu viên nhà ấy nó gặp Jackson.

- Cái quái quỷ gì không biết nữa? Tại sao chúng ta phải làm mấy thứ này cơ chứ. Ray tiếp tục cần nhân.

- Alo quán gia Kim tôi một gặp mẹ. Kat gất lên qua điện thoại.

“Phu nhân đang ở Hong Kong thưa cậu.”

- Tôi biết rồi. Kat cúp máy chẳng nói gì thêm.

- Kìa rồi cái hồ bơi. Jackson hô lên. Phía trước mặt nó y như cạnh trong màn hình lúc trước.

- Giờ phải làm sao đây dùng tay bắt nó à. Kat chỉ vào hồ mà nói.

- Chứ sao giờ bỏ giấy ra nhảy vào đi không là các nhóm khác lại là giành nhau đó. Fat bỏ giấy bước vào mang bao tay rồi nhanh chóng chop lấy con cá rồi giờ lên, con cá khá to. Fat nhìn về phía chúng nó. Nó thấy vậy liền tháo giấy ra.

- Cậu đứng yên đó đi đừng có nhiều chuyện. Ray chặn nó lại rồi bỏ giấy ra bước vào sau Ray là Jackson rồi Kat cũng đành lòng bước vào. Đấu tranh với đám cá chừng một tiếng thì cả đám bắt được gần hai mươi con chia ra cho nhóm Jackson và nhóm nó. Cả đám đi về với cái bộ dạng ướt sũng. Chợt điện thoại Kat reo.

- Miu cậu bắt mấy đi mở loa cho tớ. Kat nhờ nó vì giờ tay đã bận xách cá.

- Alo mẹ à.

“Con trai gọi mẹ chi vậy?”. Giọng mẹ Kat vang từ trong điện thoại.

- Con muốn hỏi mẹ về việc đi dã ngoại trường đến nói chuyện với mẹ làm sao mà giờ tụi con phải tự đi tìm đồ ăn sáng thế ạ.

“À cái dã ngoại đó là do ba con quyết định mẹ cũng không biết, chỉ nghe ba nói là rèn luyện kỹ năng sống gì đó mẹ không đồng ý nhưng ba con đã kí rồi.”

- Cái gì vụ dã ngoại trá hình này ba mẹ đã biết trước rồi sao.

“Ừ nhà trường đã nói thế với ba con bộ họ không cho tụi con biết sao?”

- Con mà biết thế có chết cũng không leo lên xe, thôi được rồi để con tính sổ với thầy mới được.

“Này đừng làm gì quá đáng để đến tai ba là phiền nha con”.

Mẹ Kat nói xong Kat cũng bỏ đi kiểu như không muốn nghe nữa. Nó liền tắt máy và cắt điện thoại luôn. Về đến khu nhà tụi nó đi thẳng vào nhà bếp kat quần đống cá về phía thầy quần sinh.

.....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Giờ Anh Mới Biết.

- Bất cứ bất rồi phiền thầy năm phút sau có bữa sáng cho tôi. Trong thông báo ghi nhà trường chịu trách nhiệm hoàn toàn về bữa ăn của học sinh mà. Thế thì năm phút sau em quay lại thì bữa sáng nên có, không thì em nghỉ sau sự kiện “dã ngoại” này cũng là sự kiện cuối cùng của thầy đấy. Kat nhấn mạnh từ dã ngoại cậu bạn có vẻ hung hãn với thầy giáo trẻ.

- Kat à cậu bình tĩnh đi dù gì cũng là thầy mà. Nó kéo áo Kat lại.

- Thôi về đi người tớ bốc mùi lắm rồi nè. Jackson lên tiếng rồi cũng quần giở cá lại rồi bỏ đi về. Nó cũng đi về để gọi mọi người.

- Miu sáng ra đã không thấy cậu, đi đâu thế? Nue pha cà phê cho cả đám. Đúng lúc Kat, Fat, Ray bước vào với vẻ ngoài sơ xác. Ray và Fat chạy thẳng vào phòng tắm.

- Trời ơi cái mùi gì vậy. Khó chịu quá đi. Cô bạn hôm qua đánh đá lên tiếng.

- Các cậu...nó lên tiếng nhất nhờ vì tâm trạng Kat đang khá khó chịu.

- Mấy cô chỉ biết ngủ cho sướng thân, thì nhìn đôi dùm luôn ha. Kat khó chịu thật rồi.

- Mặc gì phải nhìn cơ chứ trường lo ăn uống cơ mà.

- Ừ cứ vác cái thay xuống mà ăn xem có gì ăn không, các cô muốn ăn gì thì ăn miễn đường bụng tới những gì tôi kiếm được ok.

- Vậy là sao? Miu cậu nói gì đi. Nue chạy lại lâu mồ hôi cho Kat rồi đỡ cậu bạn bình tĩnh lại.

- Tớ cũng không rõ nữa đại khái là đây là dã ngoại trá hình, đúng là nhà trường lo thức ăn cho ta nhưng để lấy và ăn như thế nào thì ta phải tự thân vận động. Sáng nay bọn tớ phải chạy ra sân sau nhảy vào hồ bắt cá bằng tay để có bữa sáng đấy. Vì khá bất ngờ nên chỉ có bọn tớ đi thôi không kịp gọi các

cậu. Nó giải thích.

- Sao có thể như thế được tớ không ở đây nửa tớ phải về. Iso lo sợ.

- Không về được đâu. Chuyến đi này tất cả phụ huynh đồng ý nên mới tổ chức, họ biết là chúng ta bị thế này nhưng vẫn đồng ý thì liệu cậu kể khổ thì có được về không. Ray mở cửa bước ra. Kat liền chạy vào để tắm.

Sau thất bại đủ điều cuối cùng tại nó cũng phải chấp nhận số phận:

- Cháo cá sao. Thầy đùa với tại này à. Fat nói có vẻ món ăn không phù hợp với công sức thầy bỏ ra.

- Thầy xin lỗi các em do trục trặc về đường xá các đầu bếp phải tới trễ mà các em thì đã đói nên...

- Thôi được rồi không sao đâu thầy. Nó an ủi thầy.

- Cháo thì sao mà no lâu được. Thầy bắt tại này đi bắt cá tại này cũng bắt rồi. Fat bắt đầu khó chịu. Nó đứng dậy đi vào bếp thì thấy còn khoảng mười lăm con vì năm con kia nấu cháo mất rồi. Nó rửa sạch tay định làm bữa sáng, chợt Jackson cũng vào.

- Cậu định nấu à. Có cần tớ giúp gì không?

- Cậu có thể giúp tớ đập mấy con cá cho chết không tớ không dám ra tay. Nói rồi Jackson cũng rửa tay rồi mang bao tay vào giúp nó. Nó cầm con dao trên tay nhưng không dám làm cá.

- Thầy giúp em nhé. Thầy quản sinh bước vào chủ động giúp nó mổ cá.

Nó bắt đầu ướp cá theo những gì mẹ nó dạy. Rồi cho vào chảo chiên. Nó còn kho cá để ăn với cháo nữa. Nhưng nó không dám ném vì nó bị dị ứng với cá biển.

- Jackson cậu ném thử xem vừa ăn chưa. Jackson đang đảo cá cũng quay sang ném thử rồi nhăn mặt.

- Hơi mặn quá rồi.

- Đúng rồi vì để ăn với cháo mà. Nó cười vì vẻ mặt của Jackson. Lúc này đầu bếp đã đến nơi và xử lý phần cá của đội khác. Nó bung ra cho nhóm nó.

- Wow nhìn ngon quá vậy. Như vậy mới gọi là ăn chứ. Mọi người cầm đũa lên hết.

- Khoang đã các cậu phải ăn cháo chứ cá này tớ nấu để ăn chung với cháo ăn không mặn lắm đâu. Còn phần cá chiên thì có thể ăn không được đâu. Cả đám đũa đưa riêng nó chỉ biết ngồi nhìn.

- Miu sao cậu không ăn đi. Que hỏi nó.

- À thôi các cậu ăn đi.

- Quên Miu nó dị ứng với cá biển vậy cậu định nhin đói à.

Nue chợt nhớ ra. Nó vì không muốn mọi người ngại nên đã đi ra ngoài để mọi người ăn cho tự nhiên. Nó đi ra cái công viên nhỏ ở phía sau khu quản lí ngôi. Từ phía sau một ly mì đưa lên nó giật mình.

- Ủa sao cậu không ăn đi ra đây chi vậy mình không sao mà. Nó nhận lấy ly mì từ tay Jackson.

- Cậu ăn đi sáng giờ chạy đôn chạy đáo có ăn được gì đâu, kéo đuôi sức bây giờ. Cậu bạn cũng ngồi xuống cạnh nó.

- Tớ hỏi cái này nhé. Sao cậu lại quyết định sang Hàn Quốc mà không ở Việt Nam nữa.

- À do bà tớ mất, ủa mà sao cậu biết tớ ở Việt Nam.

- À... Tớ nghe mẹ cậu kể. Jackson có vẻ lúng túng.

- Tớ ở Việt Nam với bà từ nhỏ năm ba tuổi có qua chơi với ba mẹ một tuần, ba mẹ tớ sang đây lập nghiệp, tại Hàn Quốc quê nội ấy, bà tớ mất nên tớ mới qua đây được một năm thôi. Năm đầu qua đây khó khăn nhất về mảng giao tiếp ấy tớ phải học tới 3 lớp giao tiếp để có thể nhập học trung cấp cho đúng tuổi.

Nó kể lại. Tay thì gấp lấy gấp để mì lên cho vào miệng nó mãi lo ăn không để ý rằng Jackson cứ nhìn nó mãi rồi chợt nó quay đầu qua thì bắt gặp ánh mắt của Jackson.

- Cậu ăn không? Nó tưởng Jackson nhìn vì muốn ăn, rồi nó gấp một đũa đưa lại gần cậu bạn, tình thế này cậu bạn buộc phải há miệng mà ăn.

- Mà cũng ngộ cậu ở kẻ bên nhà tớ mà tớ chẳng hay đâu. Nó nói tiếp.

- Thì cậu có còn nhớ tớ là ai đâu. Jackson thăm thì.
- Hà... Nó không nghe rõ tròn tròn mắt hỏi lại.
- Tớ nó là nhà tớ trên nhà cậu lại còn ngược đường đi học nên cậu có đi qua bao giờ đâu mà biết. Cậu bạn nói dối.
- Ừ cũng đúng.

Nó gật đầu rồi ăn tiếp, nó cũng không quên dứt vài dĩa cho Jackson. Bữa sáng no nê tụi nó được đưa ra ngoài thành phố để chơi khu nó ở là khu ngoại ô để đi vào thành phố phải đi tàu điện ngầm. Cả đoàn nó ngồi muốn hết hai toa tàu thấy phát cho mỗi đứa một cái vòng tay và bảo nó là định vị buộc phải đeo và không được tháo ra. Tàu cập bến tụi nhỏ ủa ra như ông võ tổ. Nó, Nue, Que, và Iso chạy ngay đến khu chợ sale nổi cồn trên mạng để mua đồ cả đám đi khắp nơi sắm được nhiều thứ rất chi là dễ thương. Đến một khoảng sân rộng ở ngã ba đi bộ nó thấy mọi người tập trung rất đông và thấy tụi Jackson, Nue liền nhảy lên vẫy tay để thu hút sự chú ý của họ. Kat nhìn thấy liền quất tụi nó vào tụi nó chen vào dòng người bọn con trai tách ra làm đôi nhường tụi nó lên trước rồi đứng bao bọc xung quanh để tụi con gái đứng ở trong an toàn hơn. Chợt từ trên đầu một người nhảy qua vụt lên như một con chim rồi đáp xuống trước mặt nó. Dancer ấy lấy tay vuốt tóc nó rồi nở một nụ cười gian gian sau đó cậu quay lại đội hình và nhảy. Nó ngược nhìn xung quanh thì thấy Jackson, Ray, L và Kat cũng che miệng cười rồi nhac dừng.

- Cậu ta phát hiện rồi. Jackson dứt lời thì Ray chạy ngay về phía chỗ kĩ thuật âm nhạc nói gì đó rồi âm nhạc vang lên:

“...Work...work...work...work...work...” (Work-Rihanna). Ray chân đạp lên bàn nhảy bật ra.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu... Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tiết Lộ Thông Tin Mật 1.

Ray chân đạp lên bàn nhảy bật ra. Phía bên này tụi con trai cũng đi ra hết. Vào đúng vị trí cả đám thức hiện động tác một cách đồng đều, rồi còn đội hình thay đổi liên tục làm nó không rõ mắt được. Phần trình diễn kết thúc tất cả mọi người vỗ tay nhiệt tình rồi cả đám đi về phía tụi con gái L và Jackson choàng lấy vai nó và lôi nó đi. Trên đường về nó hỏi.

- Bây giờ này là thế nào thế hả.
- Ha ha biết ngay là nó nhận ra tụi mình mà . L vừa nói vừa cười.
- Tới rồi tới rồi. Jackson đưa điện thoại lên trên điện thoại ghi Mark cùng hình cậu bạn lúc này Ray nhanh tay bắt máy và bật loa ngoài. Từ trong điện thoại vọng ra.

“Rất rồi không coi ai ra gì ha, ra tới đây cũng không gọi cho tớ, không biết mấy người nghĩ gì nữa.”

- Trời đầu giao hữu thế rồi cậu còn muốn gì nữa. Jackson trả lời.

“Thế mà gọi là đầu à, không được phải cho cái hẹn lại.”

- Hẹn ok tối nay gặp ở club Bíp Bíp vậy vừa lòng cậu chưa. Seven kê lại gần điện thoại là đáp.

“Ok nhớ dẫn theo các bạn gái lúc này nha nhìn xinh quá trời.”

- Mơ đi bạn trẻ. Ray nói rồi cúp máy cả đám nhìn nhau cười.
- Các cậu quen nhau à. Iso hỏi.
- Ủa bọn này quen nhau trong cuộc thi Kpop dance cover lần 2. Có vòng bọn tớ góp đội nên mới quen. Ray nói.
- Kpop dance cover cuộc thi tổ chức với quy mô cả nước hả. Các cậu được hạng mấy. Iso hỏi tiếp.
- Bọn này giành cúp bạc giải nhì. Đội mark đứng thứ ba. Jackson tiếp lời Ray.

Tối hôm đó tụi nó “trốn trại” đi chơi đêm. Trong khi bọn con trai đang đi nhẹ nhàng để tránh phát hiện thì:

- Đứng lại. Định bỏ tụi này đi thật vậy sao. Nue đứng chống hông nói.
- Cậu muốn bị tóm cả đám mới vừa lòng hả. To mồm thế. Beat nhảy ngay vào bịt miệng Nue.
- Thế thì mọi người im lặng đi thôi. Mau lên. Nue vùng tay Beat vừa đi te te như thể đứng rồi Kat sợ cho lại gây chuyện nên chạy theo ngay rồi cả bọn nổi bước cuối cùng là nó và Jackson. Jackson nhìn nó.
- Tớ là bị Nue nó kéo đi. Nó tự nhiên cuối mặt giải thích.
- Thì tớ có nói gì cậu đâu thôi đi mau đi tới giờ đi tuần của thầy rồi đó. Jackson nhường cho nó đi trước rồi chạy theo sau.

Về đêm bên trong thành phố lên đèn rực rỡ là nó nhìn không ngớt, nó giờ nhìn như mấy đứa dưới quê mới lên. Cái gì cũng lạ với nó. Chợt cả đám dừng lại trước một cánh cửa lớn có cả hai chú áo đen đứng hai bên.

- Hey man. Là Mark cậu tiến đến đập tay với tụi con trai.
- Wow...wow... Các cô gái đây rồi. Mark đến bắt tay từng người nhưng khi tớ chỗ nó cậu bạn kê mặt sát lại rồi nhìn nó một hồi lâu rồi thẳm thì trong miệng.
- Chà giống thiệt đấy chứ. Kiểu này Jason không yên rồi. Vì khoảng cách khá gần nên nó nghe được những gì cậu bạn nói.
- Giống? Giống gì vậy Mark? Nó hỏi lại. L và Jackson nghe được, L thì nắm áo, Jackson thì đẩy mặt, cả hai hợp sức kéo Mark xích ra nó.
- Đề tớ dẫn cậu đi đánh răng ha. Miệng hôi quá rồi đấy.L túm lấy cổ áo Mark rồi kéo đi thẳng vào trong cách cửa lớn. Nue cũng khoát tay nó đi vào.
- Hey Mark. Bạn mới à. Anh làm bartender hỏi Mark có về họ quen thân. Rồi anh đi ra khỏi quầy dẫn tụi nó đến một chỗ rộng nhất ngồi chơi. Tụi nó ngồi lại một cục Mark chạy lại ngồi cạnh nó. Cậu bạn hỏi chuyện.
- Hi. Cậu tên gì? Tớ tên Mark. Mark đưa tay ra.
- Chào cậu gọi tớ là Miu nhá. Nó bắt lấy tay của Mark. Cậu bạn nhìn nó hồi lâu rồi nói:
- Đúng là giống thật. Xinh như thế này thì bảo sao Jackson nó không bối rối. Vừa dứt lời Jackson bước vào để vào trong ngồi lúc đi qua chỗ nó cậu bạn sẵn tay hát cho tay nó và Mark buông ra rồi lấy tay đẩy Mark ra xa nó.
- Này này. Tớ có nó gì đâu nhá. Mark cười trêu Jackson.
- Thì tớ có nói cậu gì đâu, có tạt giặt mình à. Jackson ngồi xuống cạnh nó. Ngồi được mười lăm phút Nue kéo nó vào nhà vệ sinh để chỉnh lại nha sắc. Lúc đi ra Nue va phải một cậu con trai to con và làm đổ nước lên áo anh ta lẫn áo Nue cũng ướt cô bạn tỏ vẻ bức mình chỉ lo chùi áo.
- Này đuôi rồi hay sao mà đi va phải người khác thế. Còn không mau xin lỗi. Anh ta lớn tiếng với Nue.
- .
- Thế con mắt anh đây mà không thấy mắt tôi, chỗ này đông thế chất gì là tôi va anh mà không phải anh va tôi. Nue nó cũng không vừa.
- Ngang ngược à. Mày tin là ta cho mày mềm xương không con kia.
- Có ngon thì vào đây, để tôi coi anh đánh con gái như thế nào.
- Thôi đi Nue bỏ đi đừng làm lớn chuyện. Nó kéo Nue lại phía sau chợt tên đó nắm lấy tay nó.
- Muốn chạy hả đâu có dễ cô phải xin lỗi tôi. Anh ta siết chặt tay nó nhủu mày vì đau anh ta kéo nó đi vừa quay lưng thì gặp ngay L đứng trước mặt. Anh chàng ấy bước sang trái L cũng bước sang trái, anh ta bước sang phải L cũng bước sang phải chặn lấy anh ta.

- Tránh ra nhóc con. Anh ta quát lên nhưng L vẫn không hề để ý.

- Đau quá anh buông tay tôi ra mau. Nó cố dung dần để thoát nhưng không được. Nue thấy vậy liền nắm lấy nó rồi thẳng chân đạp một cho anh ta một phát anh ta ngã về phía trước lúc này L đã đứng nép sang một bên. Anh ta nằm bẹp xuống sàn rồi từ đâu đông người kéo đến. Một ông chú có vẻ hỏi dữ cùng rất nhiều người đi đến đỡ anh ta dậy.

- Tụi bây ở đâu mà dám qua địa bàn này đánh em tao. Hết muốn sống rồi hả.ông ta quát một phát nhạc club tắt luôn mọi người đổ về nhìn phía đó. Hai bên nhìn nhau rõ lâu rồi tiếng một người khác bước ra.

- Chuyện gì đây? Một ông anh cao ráo mặt vest rất chi là lịch sự.

- Anh hai. Mấy người này muốn gây sự với bọn em này còn đòi đánh nhau nữa hai ạ. Anh hai? Của Mark? Chủ quán? Nó tiếp tục bị bất ngờ.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Cắm Trại trá Hình Ý Nghĩa.

- Sao nào đây là chỗ tôi làm ăn các anh muốn sao?

Anh Mark lấy điện thoại ra bấm bấm gì đó rồi ngược lên lờm những người đó phát. Phía bên tên dữ tợn có vẻ nhưng bước rồi kéo nhau bỏ đi. Anh Mark quay lại cười với tụi nó nói.

- Tiếp tục đi mấy đứa hôm nay anh mời ha.

Anh vỗ vỗ vai Mark rồi đi vào. Khoảng gần mười một giờ cả đám mới chịu đi về một phần vì sợ bị kiểm tra phòng nên buộc phải về. Tụi nhỏ đi được một đoạn thì bị một đám vây lại ép vào một cái hẻm to bên cạnh là tụi hồi này.

- Nhìn tụi này lạ hoắc à. Chắc không phải dân mình. Cái tên bị tụi nó troll đi quanh tụi nó liếc mắt một vòng rồi phán.

- Quen không quen gì cũng xử hết cho tao. Dứt lời đám đàn em hấn đứa thì thủ thế đứa nào cũng cầm cây ép tụi nó lại. Tụi Jackson bao quanh nhóm con gái.

- Ê bị thương là không được đâu đó về thầy thấy là lớn chuyện á. Bây nghĩ cách gì đi. Ray nói thầm chỉ có tụi nó nghe.

- Còn nhớ vụ party ở trường không? Seven hỏi tụi nó.

- Nhớ gì cơ chứ? Nue hỏi lại vì bởi lẽ cô có biết gì về việc trốn tiết của tụi nó đâu.

- Jackson, Kat hai cậu xử bên đó đi bên đó có hai tên ốm yếu tụi mình dễ xử hơn. Chuẩn bị nha 1...

Nó nghe Seven đếm là biết phải làm gì rồi nó nắm lấy tay Nue và Que, Iso cũng thế.

- 2...3. Nghe dứt số 3 Jackson và Kat liền xông tới không chể hai tên ấy còn tụi nó đâm đầu chạy. Tụi nó chạy mà không biết là chạy đi đâu vụt một phát đã ra đường lớn. Nó nhận ra con đường này vì lúc đi nó có thấy.

- Quẹo phải đi. Bên phải đó. Nó la lên cho những người chạy trước cả đám rẽ phải rồi chạy thẳng xiu tới chỗ tàu điện ngầm.

- Không thể chạy thế này mãi được như vậy sẽ dắt họ tới chỗ mình ở mất.

Jackson nói xong liền quẹo trái vào một con hẻm nhỏ cảm đám quẹo theo. Cả đám núp sau một cái tủ do người khác bỏ đi, cả đám xếp một hàng dài sau tủ. Bọn hung dữ ấy chạy qua rồi cả bọn rón rén đi ngược về phía tàu điện ngầm rồi lên tàu đi về khu cắm trại. Về tới khu cắm trại ai về nhà này.

- Các cậu đi đâu mà giờ mới về vậy? Fat lập tức tra hỏi.

- Bọn này đi ra ngoài có chút chuyện đó mà. Ray nhào xuống sofa nằm dài.

- Miu áo cậu sao lại dính cái gì kia.

Nue uống ngụm nước rồi nói. Nó liền kéo áo lên xem một vết đồ dính trên áo nó liền chạy vào phòng thay áo rồi mang ra giặt.

Sáng hôm sau tất cả được chuẩn bị cho ăn sáng.

- Jackson cậu lại đây xiu được không?

Nó gọi cậu bạn lúc dọn thức ăn. Jackson cũng đi ra theo lời nó. Nó gặp Jackson liền kéo tay áo cậu lên xem đúng y như nó nghĩ Jackson bị thương.

- Sao cậu bị thương mà không nói vậy. Nó xoay xoay cái tay để xem vết thương.

- Không có gì nghiêm trọng nên tớ cũng không định nói. Mà sao cậu biết vậy? Jackson kéo tay áo xuống vì sợ sẽ có người nhìn thấy thì rắc rối.

- Sáng tớ đi ngang qua nhà chung thấy áo cậu mặt hôm qua bị rách một đường, hôm qua áo tớ cũng bị dính xiu máu nên tớ đoán thế giờ thì chắc là cậu rồi.

- Tớ không sao đâu vào ăn sáng đi đứng đây hồi gây chú ý lắm. Jackson đi vào bàn ngồi nó cũng đi theo sau.

Buổi trưa hôm đó.

- Giới thiệu với các em đây là cô Kim Joong, chủ vườn rau của khu này hôm nay cô sẽ chỉ các em cách muối kim chi. Tập thể năm nhóm vỗ tay.

- Chào các con.

- Hôm nay com ăn sẽ do cô đây phụ trách. Còn về việc muối kim chi tất cả nguyên liệu các em phải tự mình tìm và đội nào làm việc tích cực nhất sẽ được ăn hoành tráng nhất. Trước hết một nhóm 20 người là quá đông ta phải bốc thăm chia lại một nhóm mười người thôi.

Thầy lại đề ra ý kiến mà toàn thể học sinh ai cũng phản đối. Sau năm phúc chia đội cuối cùng tại nó cũng dính lấy nhau đội nó gồm: Nó, Nue, Jackson, L, Kat, Ray, Beat, Seven, Que và Fat. Các nhóm di chuyển đến vườn bắp cải và bắt đầu thu hoạch.

- Wow bắp này to quá nè. Ray hú lên.

- Nhiều thế này ăn cả năm không hết đấy.

Beat nhổ một bắp lên rồi nói. Nó cũng định ngồi xuống làm thì cô Kim lại hỏi nó.

- Nhóm con cử hai người đi làm tương nha tập hợp ở kia sẽ có người hướng dẫn. Di báo nó.

- Ai đi làm tương không tớ cần hai người đi.

- Cậu đang rảnh nên đi luôn đi Miu. Que nói.

- Cậu không đi với tớ à Nue?

Nó hỏi ngược lại Nue nhưng cô mãi mê nhổ bắp cải với Kat không nghe được nó nói gì. Nó nghĩ lại thôi nên đi tới chỗ tập trung đi làm tương.

- Nhóm con đủ chưa ta lên xe qua chỗ làm tương luôn. Bác trai gì đó hỏi nó.

- Dạ mình con đủ rồi bác ạ. Nó leo lên xe rồi ngồi vào chỗ, nó vừa ngồi xuống một lúc sau Jackson cũng lên xe ngồi cạnh nó.

- Ủa cậu? Nó mở to mắt ra nhìn Jackson.

.....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tình Bạn

- Có phải cô bảo một nhóm hai người đi sao.

- Ừ nhưng lúc này tớ hỏi cậu không trả lời.

- Tớ đi rửa mặt đây.

Sau nửa tiếng trên xe cuối cùng cũng tới nơi.

- Các em nghỉ ngơi xíu bác đi sắp xếp công việc cho các cháu.

Bác ấy dặn dò. Nó kéo Jackson tới một vòi nước gần đó, vén tay áo cậu bạn lên rồi rửa sơ vết thương hôm qua rồi kiểm một chỗ ngồi sát trùng cho cậu bạn.

- Tớ biết cậu sẽ không đòi nào chịu bằng nó lại đâu mà. Rồi nó khử trùng, thoa thuốc, băng lại cho cậu bạn.

- Ở đâu cậu có mấy cái này vậy?

- Trên xe ấy lúc này tớ xin bác tài. Nó nhìn Jackson cười. Ánh mắt Jackson không rời nó giây nào kể từ lúc đó.

- Mấy đứa đeo bao tay vào theo bác ra vườn ớt ha. Bác ấy quay lại mới đóng bao tay.

- Ủa không phải làm tương là phải dùng ớt khô mà, sao ta phải đi hái ớt tươi ạ. Iso bên nhóm đó hỏi.

- Đúng là ớt khô nhưng các con phải dùng ớt tươi để đổi ớt khô với chủ vườn rồi chủ vườn từ số ớt đổi được sẽ chỉ chúng ta làm tương.

- Sao cứ làm khó nhau thế nhỉ. Một bạn bên Kato nói. Nhưng rồi cũng ra vườn mặt trời lên cao nắng gắt xuống đang hái ớt thì một cái mũ chụp lên đầu nó.

- Đội vào đi cậu dễ say nắng lắm đấy. Jackson lo lắng.

- Cảm ơn cậu. Nó ngẩng mặt lên cười tí mắt.

Hai đứa tích cực hái ớt được cả bao to. Được tầm khoảng hai tiếng nó đi đổi lấy ớt khô và đi xay để làm tương. Lúc ra về nó được cả hai hủ tương to dùng. Vì đường về xa hơn đường đi với lại đường khá dẫn nên hình như nó bị say xe. Nó cứ khó chịu trong người nên dựa đầu vào cửa sổ để nghỉ cũng vì đường dẫn nên đầu nó cứ đập liên tục vào kính nhưng hình như nó khó chịu quá rồi nên không hề để ý gì luôn ứ mặt kệ cái đầu đập vào kính. Jackson thấy vậy liền lấy tay đỡ lấy đầu nó. Khúc quẹo cua nó ngã ngay vào lòng Jackson, cậu bạn sững cứ người cũng không biết làm gì thêm ngoài việc đỡ nó như thế. Về đến nơi Jackson gọi nó dậy bước xuống xe nó chạy ngay lại cái gốc cây gần đó để ới. Jackson cũng theo tớ nhẹ tay vuốt vuốt lưng nó rồi móc cái khăn tay ra cho nó lau miệng.

- Cảm ơn cậu nhé. Khăn tay này tớ sẽ giặt và trả cậu sau.

Jackson gật đầu đồng ý. Khi nó về thì bắp cải cũng đã nhỏ và rửa xong chỉ cần ướp và mang ủ là xong. Nó ngồi một đồng trên ghế gỗ xuống xem tụi bạn nó làm vì nó say xe còn mệt nên không ai chịu cho nó làm tiếp.

- Cậu đó say xe sao không nói để cử người khác đi. Sao cứ thích hành hạ bản thân ấy nhỉ. Que phàn nàn. Nó thì chỉ biết cười trừ.

- Được rồi bây giờ mỗi đội đào một cái hố rồi bỏ hủ này xuống ủ sáng mai ta sẽ lấy nó lên. Các con nhớ cầm cờ hiệu để biết kim chi của mình ở đâu nha. Cô Kim dặn dò các nhóm. Hoàng thành xong công việc các nhóm giải tán về nhà riêng để tắm rửa ăn uống. Khoảng 6 giờ loa thông báo vang lên.

“Mời các em có tên sau lên nhà quản lý ngay lập tức. Kat, Ray, Miu, Nue, Que nhà số ba, L, Jackson, Beat nhà số sáu, Seven nhà số năm. Các em có tên lập tức di chuyển lên nhà quản lý ngay lập tức...”

Nó nghe được thông báo cùng với cả đám đi lên chỗ thầy ngay. Sau năm phút cả đám tập hợp đầy đủ.

- Hôm qua các em dám tự ý lên thành phố chơi mà không có sự cho phép của thầy phải không. Đã vậy còn buổi tối nữa. Cả đám biết đã bị phát hiện nên đã im lặng không nói gì.

- Các em cũng gan thật đi mà không mang vòng định vị. Lỡ các em có chuyện gì thì tính sao hả. Lần này tôi phát cảnh cáo các em đi chề hết đồng cùi của ba ngày cho tôi không bàn cãi gì thêm.

Thầy ra quyết định cả đám không nói gì thêm chỉ biết đi ra ngoài chịu phạt. Con gái thì mang củi ra, con trai chẻ. Miệng mãi tới chín giờ ba mươi cả đám mới xong, rồi cả đám ngồi xuống nghỉ xung quanh đồng lửa nó và Nue mới nhóm.

- Sẵn ngồi nghỉ hay mình chơi game gì đi. Nue cho ý kiến.

- Nhưng trong mấy bộ phim tình cảm mình chơi trò nói thật đi. Ray vừa nói vừa cười.

- Cũng được đó trườn luôn đi. Để tớ làm trước cho. Seven xung phong.
- À...Kat đi. Cậu biết yêu từ hồi mấy tuổi? Seven lẩn ra cười mặt cho Kat đang ngơ người.
- Tớ á. Tớ biết yêu lâu rồi từ cái khoảng khắc mẹ tớ đẻ tớ ra đấy. Yêu mẹ nè, yêu bản thân nữa và yêu cả cậu nữa. Kat nhảy vô vào Seven ôm chầm lấy cậu bạn. Rồi cả đám phá ra cười. Cậu bạn nói tránh thế vì không muốn mọi người biết cậu đối với Nue là tình đầu.
- Thế còn Beat! Đến khi nào cậu mới cho mẹ cậu một niềm tin rằng mình có con dâu đây. Kat nói tiếp hỏi.
- Chế là chế sắp yêu rồi, mấy đứa cứ chống mắt lên xem đi nhé. Beat làm điệu bộ nữ tính. Cả đám chỉ biết ôm bụng mà cười.
- ....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: (Chưa Đặt Tên)

- Nè nè không giỡn nữa nha. Từ giờ ai bị tình nghi nói dối sẽ bị tét đít. Que ra luật. Beat tiếp tục trò chơi.
- Người kín tiếng nhất. Hãy cho mọi người biết cậu phải lòng tình đầu của mình như thế nào? Cô gái nào mà có ma lực khủng khiếp có thể hút hồn nam thần nhà ta. Beat quay sang ôm lấy Jackson tay giả làm mic hỏi. Jackson chỉ biết cười rồi cũng chịu trả lời.
- Tình đầu hà cũng lâu rồi hồi cấp một cơ. Tớ gặp cậu ấy ở công viên khu phố. Hồi đó cậu ấy dễ thương lắm tóc dài và mượt. Tớ đổ cậu ấy bởi nụ cười ấy. Nói tới đây Jackson nhìn nó . Nó thì ôm hai chân chăm chú nghe kể.
- Rồi sao nữa cậu có tỏ tình gì không? Beat tò mò nên hỏi Jackson.
- Không tớ không có nói. Ngày mà tớ định nói ra thì cậu ấy đã đi xa mất rồi, không nói một lời dù chỉ tạm biệt. Thứ duy nhất cậu ấy để lại cho tớ là câu nói trước đó “thích thật, tớ thích chơi với cậu ấy, mai ta lại gặp nhau nha” rồi ngày mai ấy tớ không biết là khi nào. Jackson mặt có vẻ chỉ rất thành thật.
- Nghe có vẻ buồn quá ha. Tình đơn phương luôn khổ vậy mà. Que như chuyên gia nhận xét.
- Miu! Còn cậu thì sao? Jackson nhìn nó rồi hỏi thẳng nó.
- Tớ á. Tớ không nhớ nữa. Nếu nói là 5 năm trở lại đây thì tớ nhớ là chẳng có yêu ai ngoài ba mẹ hết. Nói cười nhẹ như che giấu cái gì đó.
- Đúng rồi Miu nó bị tai nạn bị mất một phần trí nhớ ấy. Nó nhớ ra được tớ là cả một kì tích ấy. Nue bóc cái bánh bỏ miệng.
- Nue. Nó giật áo Nue kiểu như cô bạn đã nói điều gì đó không nên.
- Tai nạn? L tròn mắt hỏi.
- Ừ bị tai nạn giao thông ấy tổn thương não mất một phần kí ức. Nue dứt bánh cho Kat.
- Ừ hứm! Thầy nhớ là thầy phạt các em chứ có phải cho các em đốt lửa trại hay gì đâu ha. Thầy quản sinh xuất hiện sau lưng Ray làm cả đám giật cả mình. Cả đám giải tán về nhà chung.

Sáng hôm sau ra bãi ử kim chi để đào lên để ăn.

- Deabak! Ngon lắm luôn ấy. Ray ăn thử rồi tán thưởng.
- Nhưng không phải nhiều đây là quá nhiều sao. Fat bóc bỏ miệng nhai xong nói.
- Không nhiều đâu ta sẽ trích một phần ba lại để các nhóm dùng phần còn lại mang ra chợ bán lấy tiền bán kim chi mua đồ ăn cho bữa tối. À mà thầy nói luôn tối nay các nhóm nhỏ sẽ tự nấu ăn rồi mang ra chấm điểm và ăn chung. Nhóm nào không mang ra được món ăn thì sẽ không được dùng bữa tối. Hôm nay là thầy bên Kato quản lí tụi nó.

Sau đó tụi nó di chuyển qua chỗ tàu điện ngầm để vào thành phố. Nhóm nó và hai nhóm khác chịu trách nhiệm sạp mười bảy ba nhóm mười lăm cặp mắt chỉ biết đứng nhìn mà chẳng biết làm gì thêm chọt một cô sạp kế bên cho ý kiến.

- Bán mà mấy đứa đứng một cục vậy đồng quá người ta sợ người ta không mua đâu. Cô bán hàng kể bên thấy vậy lên tiếng.
  - Dạ? Vậy phải làm sao giờ cô. Beat dùng cái vẻ đáng yêu chết người của mình đi dụ dỗ cô chỉ cách buôn bán. Hai người nói chuyện rồi Beat phóng xuống dưới sạp hô to.
  - Kim chi mới ra lò đây ạ. Mọi người ghé ăn thử ngon thì mua thêm đi ạ. Nhờ Beat hô vậy có vài cô vào thử rồi mua nhưng về sao vẫn không có tác dụng, chột:
  - Chào anh, anh cho em hỏi anh phải là L của đội bóng rổ Ka Jong không ạ. Một cô bé cầm một trái bóng rổ đến hỏi L.
  - Đúng rồi em, thật vui vì em biết anh, có chuyện gì hờ em. Cậu bạn cuối xuống ân cần hỏi cô bé.
  - Em hâm mộ anh lắm ấy. Không biết anh có thể cho em xin chữ kí không ạ. Em sẽ mua ủng hộ ạ. Cô bé đưa trái bóng rổ rồi cười kiêu không ai nỡ từ chối.
  - Được chứ, dù em không mua anh vẫn sẽ kí tặng mà cô bé.
- L cầm lấy trái bóng và tìm cây bút lông trong balo. Kí rồi cậu còn chụp hình chung với cô bé. Chợt phía sau có thêm vài người nữ nhưng nhìn trạc tuổi tụi nó lắm họ cũng như cô bé cũng muốn “mua kim chi^^”. Sau một hồi tích cực kí và chụp tụi nó cũng bán xong.
- Tối nay hoành tráng rồi mua gì đây. Que đếm tiền và nói.
  - Ai nấu ăn cho người đó quyết định. Kat nói.
  - Tớ muốn ăn thịt cơ bữa giờ chả được ăn Miu ơi ăn thịt nha. Ray nhõng nhẽo như một cậu bé vì cậu biết nó biết nấu ăn.
  - Ok vậy đi mua thịt. Nó nhin không nổi độ meo của Ray.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Toả Sáng Làn Nửa

- Nhưng xung quanh đây tớ chẳng thấy quầy thịt nào hết. Jackson quan sát rồi nói.
  - Cô ơi cho cháu hỏi quầy thịt ở đâu ạ. Jackson quay sang hỏi cô bán rau bên cạnh.
  - Ở đây là chợ hải sản làm gì có thịt cháu. Cô bán rau cười tui nó.
  - Dạ cháu cảm ơn.
  - Nếu muốn mua thì phải qua khu D ấy.
- Lên tàu đi đến trạm số 7 là được. Cô bán hàng chỉ tui nó. Cả đám cuối chào cảm ơn rồi di chuyển ra ga tàu cả đám ngồi đợi mua vé còn nó thì gọi báo thầy vì phải di chuyển sang chỗ khác. Cả đám ngồi tụ một cục thì từ phía sau một cậu nhóc chạy tới núp ngay sau lưng nó có vẻ gì đó sợ hãi.
- Chị ơi giúp em với bọn họ muốn lấy tiền mua thuốc của mẹ em. Cậu bé nín lấy áo nó vừa dứt lời thì một tên du côn cũng rượt tới.
  - Thằng kia về mau mày hết muốn sống rồi hả. Một người trong đó lớn tiếng.
  - Em xin anh đấy để em mua thuốc cho mẹ đi.
  - Chuyện gì vậy Miu. Jackson chạy lại chỗ nó hỏi chuyện.
  - Chuyện nhà tôi không cần các người lo đi về mau.

Tên đó kéo tay cậu nhóc thật mạnh rồi bỏ đi lúc nó còn đang hoang mang, nó đi đến chỗ các thành viên còn lại đưa vé tàu cho họ rồi cả đám lên tàu xuống ga số 7. Lúc ngồi trên tàu nó muốn điếm tiền lại xem được bao nhiêu để ra chợ biết mà mua nhưng khi xoay balo lại thì nó thấy ngăn kéo ngoài bị mở toan.

- Que lúc này cậu cho tiền vào ngăn nào vậy? Nó hỏi lại Que.
- Cái ngăn này... Ừa tớ nhớ là có khoá lại mà còn gài chốt an toàn lên phía trên nữa. Que bắt ngờ trước ngăn túi bị mở toan và cái khoá bị hư.
- Không ôn rồi, ta bị trộm tiền rồi. Chắc là thằng bé lúc này. Jackson nói có vẻ rất chắc chắn.
- Chết rồi bữa tối của tụi mình, vậy ta còn xuống ga số 7 làm gì nữa. Seven có vẻ gì giận dữ vì số tiền công sức đó.
- Thôi đi chuyện đã đành không lẽ giờ cậu trách Miu cậu ấy cũng có biết gì đâu. Xuống tàu rồi ta tìm cách. Còn không được nữa bọn tớ tình nguyện đi xin các nhóm khác đồ cho cậu ăn. L nói móc Seven.
- Thôi đi giờ lục đục nội bộ có mà tối nện đối cả đám xuống tàu đi tính tiếp. Jackson can thiệp. Cả đám cuống tàu đi vào trong thành phố đó. Cả đám đi vòng thành phố xem sao chợt nó lại thấy một nhóm underground.
- Ê tớ biết làm sao có bữa tối rồi.

Ray nhìn đám chiêu vào nhóm dancer đó. Chợt Ray móc điện thoại ra gọi cho Mark nói chuyện gì đó. Cả đám đưa ngời bẹp xuống đất đưa đứng dựa vào tường đợi một cái gì đó. Từ phía xa nó thấy Mark trên một con xe đạp chạy tới thẳng trước mặt nó. Ở phía sau một chiếc xe chở những cái loa lớn tới.

- Sao tự nhiên hôm nay ngứa nghề vậy này cha. Mark nhúm nhúm trên con xe đạp nói.
- Không có gì là tự nhiên cả. Tớ hỏi cậu một câu. Ở đây underground có được phổ biến không? Beat hỏi.
- Có chứ cứ mỗi cuối tháng là có tổ chức thi mà. Mark vẫn nhúm và vẫn nói.
- Ok let's dance. Ray hô to rồi chạy nên những chiếc loa. Nó ngờ người không biết chuyện gì đang xảy ra. Chợt L đội lên đầu nó một cái nón.
- Giữ đi đến lúc cần thì xài đứng gần chiếc xe đó để khỏi bị che lấp cả Que và Nue nữa.

L đẩy nó về phía chiếc xe rồi 2 đứa kia theo sau. Một nữ bước lên rồi chỉnh nhạc và loa cô bạn nhìn thấy ba chúng nó.

- Đây các cậu có muốn lên đây nhìn cho dễ không, trên này cao này, đứng đó khuất chiếc xe rồi thì thấy gì nữa. Cô bạn chìa tay xuống kéo tụi nó lên, đứng là đứng trên xe là dễ quan sát nhất.
- Cậu là DJ à. Que hỏi rồi đưa điện thoại lên chụp ảnh cả 4 đứa.
- Ừ đúng rồi. Tớ bị nữ nam kia dụ dỗ về làm nhạc cho team hần luôn. Tên đó lúc tán tỉnh tớ đeo miệng lắm.

Cô bạn nhìn về phía Mark cười tươi. Thế là đủ hiểu, cô bạn chỉnh chỉnh một hồi loa bắt đầu lên nhạc. Bọn con trai dạo một vòng tròn lôi kéo mọi người xung quanh vào nhảy theo nhạc chưa đầy 5 phút mọi người đã vây kín. Cả đám phía dưới khi nghe nhạc chuyển lập tức vào đội hình sau mấy phút nhảy tự do cùng khán giả ban này. Chợt Mark cầm mic lên nói.

- Chào cả nhà. Mọi người ơi hôm nay Mark tổ chức sân chơi không đúng ngày này với lý do là mong mọi quyền góp cho đám bạn Mark chút sức vì tụi nó vừa bị cướp ở khu ga tàu điện ngầm. Mọi người xem thấy hay thấy vui không muốn quyền tiền thì cũng không sao đâu ạ.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Lai Lịch Thật Sự Của Em

- Chào cả nhà. Mọi người ơi hôm nay Mark tổ chức sân chơi không đúng ngày hôm nay với lý do là mong mọi quyền góp cho đám bạn Mark chút sức vì tụi nó vừa bị cướp ở khu ga tàu điện ngầm. Mọi người xem thấy hay thấy vui không muốn quyền tiền thì cũng không sao đâu ạ.
- Thì ra hôm nay ra dành sân thế là do thiếu tiền dùng à. Nhóm dancer bên kia kéo qua.
- Ý mày là sao hả? Mark nhìn cậu bạn bên ấy.

- Ấy ấy cần gì phải cầu sân thì của chung phải sân nhà người ta đâu mà anh phải cầu. Cô bạn DJ nhảy xuống móc cậu bạn bên kia.
- Thôi đi cùng chung một đam mê mà được thì ta chơi chung đi. Miu lên tiếng làm hoà.
- Các người không có đủ trình để nhảy phụ cho tụi này nói chi là nhảy chung. Cậu bạn bên đó có vẻ kiêu ngạo.
- Thế thì đấu đi. Ai thua phải làm theo điều kiện của người thắng sao hả. Bạn gái Mark bước lên nghênh mặt lên nói.
- Tại sao cô bảo là tụi này phải đấu à.
- Cậu bảo tụi này không đáng cấp mà sao tớ thấy sai sai sao ấy. Trình trên mà không dám chấp nhận thách đấu của trình dưới ư.

Ray cạy cạy móng tay nói. Chợt Jackson nhảy lên chỗ nó bật nhạc to lên. Cậu bạn nhảy phọt xuống và di chuyển tay chân theo nhạc. Lúc này là phần solo của Ray cậu bạn chạy lên nhảy với vẻ mặt khiêu khích. Bên kia bị ép đến phải tham gia nhưng có vẻ bị khớp nhạc nên họ chỉ có thể so lo. Đến lượt tụi nó thì nhảy cả nhóm nên bắt mắt hơn nhiều chợt Ray, Kat, Seven, Beat cuối người xuống cao dần lên. Phía xa Jackson chạy đến đạp lên lưng từng người rồi bật mạnh ở bản lung của L lộn một vòng trên không bay qua cả đầu của nhóm bên kia lúc ngang qua đầu Jackson nhanh tay giật lấy cái mũ của cậu bạn kiêu căng lúc này. Lúc đáp xuống đám đông hò reo át cả tiếng nhạc. Cậu bạn kia trở mặt nhìn Jackson. Nhạc tắt Mark nói qua mic.

- Bây giờ mọi người phân thắng bại nhé. Đội nào mọi người chọn mọi người hãy vỗ tay và hô thật lớn nhé. Mark hỏi tới nhóm của Jackson đám đông rộ lên thể là nhóm của nó thắng nó thì vẫn còn ngơ vì vụ này trên không lúc này.
- Mua thịt đi...mua thịt đi... Ray nói rồi cả đám nói theo cuối cùng tụi nó cũng có thịt mang về còn là hàng loại một.
- Miu cậu định làm gì với chỗ thịt này? Ray ôm lấy đồng thịt như đồng vàng.
- Để nghỉ coi...ừm... Đây có sườn... À sườn xào chua ngọt đi. Còn thịt miếng thì ta nướng lên thôi được không.
- Sườn xào? Là món gì nghe lạ vậy. Ray tròn mắt hỏi.
- À hồi ở Việt Nam bà tớ hay làm cho tớ ăn lắm. Ngon cực kì.
- Ủa Miu gốc Việt hả? Que quay sang hỏi.
- Không ba tớ là người Hàn Quốc, đợt đi công tác bên Việt nam gặp mẹ tớ sau đó tớ ra đời, vì bà thương cháu nên ba mẹ cho tớ ở với bà bên đó.
- Vậy là lai rồi hèn chi khác hẳn bọn con gái chính gốc. Kat khen nó, nó cười đáp lễ.
- Trời ơi hồi hộp quá, tớ mong đến tối nay ghê. Ray một đứa đặt ăn lên hàng đầu lên tiếng.

Về tới trại nó phải lao vào bếp ngay vì nhóm nó về khá trễ, mọi người tập trung ở nhà chung của Jackson vì bên nhà nó, nhà bếp đã thành chiến trường của bọn con gái bên Kato.

- Ray à ra rửa thịt đi nằm phơi mông thế rồi tí bào cho lắm nha. Nue căng thẳng.
- Rồi rồi vào liền này. Chơi game xiu cũng nói, tớ khâm phục cậu thật đấy Kat. Ray đùa.
- Cậu ướp thịt nướng à. Ray nhào lại chỗ Nue.
- Cậu không thấy tớ đang tích cực à.
- Thôi rồi, Miu ơi cậu làm nhiều xiu nhá, tại thiết nghĩ xiu còn mỗi món cậu ăn được thôi. Nue quay sang đánh vào vai Ray nhưng cậu bạn vẫn cười một cách thích thú vì chọc được Nue.
- Được rồi đấy. L ba mươi phút sau cậu tắt bếp nhé tớ về tắm cái còn tập trung nữa.

Tối hôm cuối cũng ở đây tụi nó được thầy tổ chức lửa trại lớn đúng chất tiệc ngoài trời với BBQ và nước ngọt cùng các món ăn do các nhóm góp lại. Lúc này nó chạy sang nhà số 3 để trình bày món ăn để mang ra chấm điểm. Ray vinh dự được bung ra món lạ nhất các nhóm. Ban giám khảo gồm cô Kim và hai thầy đều khen nức nở. Thế là nhóm nó được điểm cao nhất nên được thưởng thạch soài hoành tráng sau bữa ăn.

Sáng hôm sau tụi nó phải lên xe về lại trường.

Tại trường trước lúc giải tán.

- Miu nhìn cậu có vẻ mệt lắm ấy. Không uống thuốc say xe à. Nó dựa người vào Nue mà nghe Nue hỏi.

- Không chất hết tác dụng ấy chỉ hơi mệt thôi.
- Tớ đưa cậu về nha. Cậu như vậy chất không tự về được đâu, ba mẹ cậu thì chưa về nên chất cũng không đón cậu được.
- Ba mẹ Miu đi đâu xa à. Kat hỏi vì cậu bạn đang đợi đưa Nue về.
- ....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Anh Thích Em Lâu Rồi Ngốc A

- Tớ đưa cậu về nha. Cậu như vậy chất không tự về được đâu, ba mẹ cậu thì chưa về nên chất cũng không đón cậu được.
- Ba mẹ Miu đi đâu xa à. Kat hỏi vì cậu bạn đang đợi đưa Nue về.
- Ba mẹ Miu về Việt Nam lo việc tro cốt cho bà nó rồi nghe nói hết tuần mới về. Nue trả lời Kat. Nó lên xe Kat đưa về, về tới nhà nó lết cái thân vào được trong phòng rồi nằm dài ra đó. Tới tới chợt nó len con sốt cao. Cái điện thoại nó đổ chuông liên hồi nó quơ tay chụp lấy cái điện thoại.
- “Miu hả cậu xuống mở cửa cho tớ đi tớ ở dưới nhà cậu nè.” Giọng Nue vọng ra từ điện thoại.
- Ủ. Nó trả lời không ra hơi rồi cúp máy quơ đại một cái áo khoác mặc vào rồi đi xuống mở cửa cho Nue.
- Phiền cho cậu rồi, không đi chơi với Kat à. Hôm nay cuối tuần mà. Nó mở khoá cổng cho Nue vào.
- Sao tớ có thể mặc cậu được chứ, qua xem cậu sao rồi mới đi với Kat tớ hẹn cậu ta qua đây đón. Cậu sốt rồi này. Nue đưa tay lên trán nó.
- Không được tớ phải hủy hẹn thôi, cậu đang sốt mà nhà không có ai không được. Nue móc điện thoại ra định gọi Kat thì nó cản lại.
- Khùng quá có gì đâu. Cậu cứ đi đi tớ nghỉ xú là khỏi ngay đó mà. Dứt lời nó chợt ngất đi, Nue đỡ lấy nó nhưng không diu nó vào trong nôi đúng lúc này Jackson chạy bộ về liền chạy tới đỡ nó hộ Nue. Rồi hai người diu nó vào nhà, Nuea thì đi lấy nước ấm và khăn chườm còn Jackson thì bế nó lên phòng.
- Sốt cao lắm ấy. Nue lo lắng.
- Không sao đâu chườm khăn là hạ sốt ngay ấy mà, cậu đi kiểm thùng y tế xem có thuốc hạ sốt không.

Jackson trấn an Nue, co bạn lập tức chạy đi tìm nhưng không có thuốc hạ sốt, Nue liền gọi cho Kat trên đường đến mua hộ. Kat tới thì đi thẳng vào nhà đưa thuốc cho Nue.

- Nếu tớ nhớ không nhầm thì hôm nay kỉ niệm một trăm ngày của hai người phải không. Nue cậu không phải lo đâu cứ đi chơi với Kat đi Miu để tớ lo cho dù gì tớ cũng là hàng xóm của cậu ấy. Jackson nhìn cặp đôi nói.
- Vậy nhờ cậu tớ gọi cho dì, nói có cậu chăm nó rồi cho dì an tâm. Dì mà Nue đề cập là mẹ nó. Rồi cả hai ra về Jackson ra khoá cửa rồi quay trở lại thay nước và đắp khăn cho nó. Cậu ngồi cạnh giường nhìn nó chăm chăm.
- Cậu vẫn yếu ớt như xưa nhỉ. Cậu đưa tay vén tóc nó rồi cười mỉm. Cậu bạn nhìn chăm chăm nó.

(Truyện kể lại theo ngôi của Jackson)

Lần đầu gặp lại Miu là một hôm trời mưa to. Hắn từ chỗ làm về thì trời đổ mưa bất chợt, may mắn sao hắn kịp chạy lên chuyến xe buýt về nhà nhưng trạm xe buýt cách nhà hắn một con đường nhỏ phải đi bộ vào. Hắn xuống xe nhưng đành phải đứng chờ ở trạm xe xem khi nào bớt mưa mới đi bộ vào, đúng lúc đó Miu cũng trên xe buýt bước xuống. Ngồi ở đầu băng ghế cùng hắn. Hôm đó là ngày thứ hai Miu quay lại Hàn Quốc Miu thoáng đi quay qua mắt hai đứa chạm nhau. Hắn nhận ra có một sự quen thuộc ngay tức khắc, chợt hắn nhận ra chiếc vòng tay hắn tặng sinh nhật năm vừa rồi cho Miu là nhờ mẹ Miu gửi cho Miu. Hắn thấy vậy liền quay ngoắt đi. Từ đằng xa một chiếc xe chạy tới cô bạn chạy ra mở cửa xe định lên xe thì bất ngờ quay lại chỗ hắn.

- Cậu cầm đi mưa to lắm. Nó cười phất rồi quay lại xe lúc Miu đưa dù thì mẹ cô hạ kính xuống định chào hỏi hắn nhưng hắn ra hiệu cho mẹ Miu lúc Miu quay về xe.

Tối hôm đó mưa dai dẳng không dứt hấn che cái dù do Miu đưa để về. Đi ngang qua nhà Miu hấn nhìn lên cửa sổ phòng nó đang sáng đèn rồi vụt tắt hấn. Hấn vào nhà với cái áo ướt vai vì mưa tạt.

- Jackson con bé con cô chủ quán chỗ con làm mới dọn về đây ở luôn ấy. Lúc nãy nó mới qua chào hỏi bà nhìn con bé xinh hấn ra. Bà hấn lấy khăn cho hấn.

- Ở luôn ư? Hấn nhất lại.

- Ừ nghe nói bà con bé mất nên nó sang đây ở luôn với ba má. Hình như bảo ở Việt Nam về thì phải con coi mà qua chào hỏi đi nhá dù gì con bé cũng bằng tuổi con mà.

- Dạ.

- Ừ mà mẹ nó bảo con còn dư bộ hồ sơ trường Ka Jong nào không cho đi ấy xin. Hình như định nhập học luôn trong năm này đây. Con bé đó mới về đây không biết có bắt kịp bạn bè không có gì hàng xóm với nhau con nhớ giúp nó nha Jackson. Bà hấn dặn dò hấn.

- Hồ sơ đây, mà bà đưa cho mẹ cô ấy dùm con. Jackson rút trong tủ ra một bao giấy màu vàng đưa bà.

- Ở sao con không đưa đi luôn sẵn qua chào hỏi để biết mặt nhau chứ.

- Sáng mai con có việc phải ra ngoài sớm không đưa được còn việc mặt mũi vào trường con sẽ tìm cô ấy bà khỏi phải lo. Hấn đi thẳng lên phòng sau câu nói đó.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Người Trong Mắt

Sáng hôm sau lúc ra ngoài chạy bộ cùng L.

- Cậu ấy về rồi đấy. Jackson nói trông không.

- Ai cơ? L hỏi lại.

- Đừng nói là Miu nha cậu ấy về Hàn Quốc thật ư. L suy nghĩ một hồi lâu sau đó nói.

- Nghe nói là bà mất nên về đây ở với ba mẹ. Cậu ấy đăng kia Ka Jong ấy cùng năm với bọn mình luôn.

- Thế cậu tính làm sao đây? Cậu ấy có nhận ra cậu không?

- Hình như cậu ấy không nhớ ra tớ cũng mấy năm rồi, lúc đó tụi mình còn nhỏ chơi với nhau chưa được một tuần. Chắc do không ấn tượng nên có lẽ cậu ấy không nhớ. Hai người dừng lại ngồi nghỉ.

- Thế cậu không định nói à? Phải nói thì cậu ấy mới nhớ ra chứ.

- Cậu bệnh à, mà thôi đi tớ đi về còn đi làm nữa. Ở chỗ làm nó gặp mẹ Miu cô gọi nó vào hỏi chuyện.

- Sao hôm đó cháu lại làm vậy. Cháu không muốn nói cho nó biết hay sao. Mẹ Miu hỏi hấn.

- Dạ hình như cậu ấy không nhớ cháu là ai nên cháu cũng chưa muốn nói ạ.

- Ừ chắc tại tai nạn khi đó. Thôi coi như cô nhờ cháu giúp nó lúc ở trường nhé. Cô định cho nó ổn định một năm rồi mới đi học mà nó cứ đòi học đúng tuổi nên cô đành chiều nó.

- Tại nạn sao? ... Chưa kịp nói dứt câu thì mẹ của Miu đã có việc bị gọi ra ngoài. Thế là hấn ôm cái thất mất đó suốt về sau.

Ngày đầu tiên nhập học vì phải chuẩn bị cho cuộc thi đấu thể thao sắp tới giữ các trường hấn phải tập luyện rất nhiều buổi trưa hôm đó lúc đang tập hấn đề ý thấy Miu vừa đi vừa cố nhìn vào bên trong phòng thể thao rồi hấn cũng thấy nó va phải chị Soo. Lúc chị Soo vào phòng hấn chạy lại hỏi chuyện ngay và đòi đưa tiền đền hư tổn điện thoại cho chị. Rồi còn lúc ở phòng sinh hoạt Miu bị các bạn troll hấn cũng biết liền nhờ Ray đến bắt chuyện bằng có đẹp ghê... Rồi đến khi Miu và phải hấn ở cầu thang... Tất cả những chuyện Miu tưởng tình cờ nhưng thật ra đều có sắp xếp hết rồi. Mục đích to lớn là để cô bạn nhớ ra hấn.

(Trở về phía Miu)

Nó mê mang tình dậy sau khi con sốt đã hạ. Nó thấy thau nước và tấm khăn trên đầu liền cố nhớ lại xem tối qua đã xảy ra chuyện gì, chưa nghĩ được gì nó nghe được một mùi thơm ở dưới nhà, nghĩ là mommy đã về nó chạy vụt xuống thì thấy một tấm lưng to bụi đang cầm củi làm gì đó trong bếp. Nó nhẹ nhàng đi xuống cố không tạo ra tiếng động. Thì ra là Jackson trong đầu nó liền hiện lên một câu hỏi. Tại sao cậu ấy lại ở đây? Nhưng hình như nó chẳng cần câu trả lời, nó đứng nhìn chăm chú và từng cử chỉ của Jackson, đó giờ người mà ngẫu nhất ở trong bếp chỉ có ba nó thôi thế nhưng có lẽ hôm nay ông ấy bị giáng ngôi tạm thời mất rồi. Jackson nấu xong quay lại thì chạm mặt và phát hiện nó. Nó biết thế liền đi ra bàn ngồi và Jackson mang tô cháo mới nấu ra cho nó.

- Wow ngon thật. Nó nút một muỗng to khác cho vào miệng nhưng nóng xém bỏng miệng.

- Từ từ thôi mới khỏi nên có vẻ cậu đói lắm. Jackson đưa tay vết miếng cháo dính trên miệng nó rồi cười. Chuông cửa nhà nó reo in oí Jackson ra mở cửa hộ cái con ham ăn đó. Từ ngoài cửa tiếng nói chuyện rôm rả vọng vào cả trong nhà. Nó lau miệng rồi chạy ra xem.

- Cậu mở cửa mau lên coi. Ray nắm lấy thanh sắc cửa lay lay.

- Cho cậu vào phá nhà người ta à. Jackson đứng ở cửa nhà nói vọng ra. Đúng lúc nó thò đầu ra thì Ray nhìn thấy.

- Miu ra mở cửa cho tớ đi. Nó nghe vậy liền đi ra mở cửa Jackson đi sau nó. Vừa vào được Ray liền nhảy lên kẹp cổ Jackson.

- Ai dạy cậu chơi vậy hả? Biết là đứng ngoài đó chồm vô nói chuyện mệt lắm không hả.

- Miu khoanh đóng cửa còn bọn này nữa. Phía xa Nue chạy lon ton lại su Nue là Kat, L cũng tỏ tay ai cũng xách nhưng bọc to.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Dần Dần Sáng Tổ

- Miu khoanh đóng cửa còn bọn này nữa. Phía xa Nue chạy lon ton lại su Nue là Kat, L cũng tỏ tay ai cũng xách nhưng bọc to.

- Các cậu... Nó nhìn mọi người tròn mắt. Cả đám đi lại vào nhà nó rồi như muốn mở party trong nhà nó luôn.

- Hôm nay trong lịch sử loài người Ray đây sẽ trở tài vào bếp. Ray đeo tạp dề tay cầm giá mức canh giờ cao lên.

- Ghê vậy ăn được không hay lại bay vào thùng rác đây. Nue chọc ngay.

- Em đừng đùa Ray nó nấu hơi bị ngon á. Dù gì cũng thừa hưởng chút tài năng của ba nó mà. Kat bóc bỏ miếng trái dây Nue mới cắt.

- Trời thế sao hôm cầm trái cậu không làm phụ Miu mà chỉ biết ngồi ăn thế hả. Nue bắt bẻ.

- Tại tớ nghe Miu nấu món lạ nên im thôi. Mà sao cậu cứ thích nhất khéo tớ thế xui nấu xong không cho cậu ăn.

- Lầm lòi quá làm đi rồi mới biết ha. Nue cười cười.

Ngoài Ray và Nue ra cả đám lên phòng khách mở game chơi rồi cả đám dùng bữa sau khi Ray trở tài. Sau cả đám đã no nê thì cửa nhà nó chọt mở ba mẹ nó đã về.

- Tụi cháu chào cô chú ạ. Cả đám đồng thanh.

- Mấy đứa qua chơi với Miu đấy à. Mẹ nó đặt một túi to xuống và vào nhà.

- Thôi mẹ cậu về rồi chất bộ này về luôn. Mai gặp ở trường nhé. Nue nói còn đám con trai thì thu dọn đồ ra về.

- Gặp nhau ở trường nhé. Thưa cô chú tụi con về.

Tối hôm đó.

- Bé con à khăn tay này của con à.

Ba nói gọi nó xuống trong lúc xếp đồ mới phơi nó chạy xuống xem thì thấy chiếc khăn của Jackson vì sợ bị hỏi chuyện nên nó giật lấy chiếc khăn chạy về phòng nó lập tức bỏ chiếc khăn vào ngăn tủ bàn.

- Tại sao mình lại hỏi hộp thể cơ chứ?

Nó tự hỏi mình rồi nó kéo ngăn tủ ra là lấy chiếc khăn, tự nhiên nó thấy một hình ảnh quen thuộc ủa về. Nó lập tức lấy hộp quà trong tủ dưới và mở ra thì đúng y như rằng hai chiếc khăn là một cặp nó phi như tên xuống chỗ mẹ nó.

- Mommy cái khăn này là quà sinh nhật mommy tặng con phải không ạ. Nó giờ chiếc khăn lên xoè ra cho mẹ nó nhận diện.

- Không phải năm đó mommy tặng con một cái váy mà, chắc là do bạn con tặng ấy. Nó nghe nói vậy liền bỏ lên phòng ngay...

Sáng hôm sau tại trường học Ka Jong.

- Miu cậu coi cái này ỏn ko rồi duyệt cho tụi nó triển khai.. Fat nói với nó nhưng hình như nó chẳng quan tâm gì mấy.

- Miu cậu sao thế. Fat đập nhẹ cái bàn gọi nó.

Nó chợt giật mình rồi kiểu như tỉnh giấc sâu một con mê dài ấy nó chẳng biết gì nữa hết nên hỏi lại tùm lum. Ra chơi nó ra khỏi lớp đi về phía sân bóng. Nó đi tìm Jackson thì đúng y như rằng cậu bạn ở đó luyện tập với trái banh.

- Jackson cậu theo tớ lên đây được không?

Nó nói với Jackson. Rồi Jackson theo lên sân thượng của dãy phòng học đó. Nó móc trong túi áo khoác ra cái khăn của cậu bạn.

- Cậu mua chiếc khăn này ở đâu vậy? Có thể cho tớ biết không? Nó đưa ra nhưng không trả lại cho Jackson.

- À... Thì tớ bà tớ mua cho tớ... cậu hỏi có chi không. Jackson đưa tay lấy lại chiếc khăn. Nó liền móc một chiếc khăn y hệt chỉ khác chữ cái ở góc khăn thay gì J thì là chữ M.

- Cậu chắc chứ cậu chắc là nó chỉ là tình cờ chứ. Chiếc khăn này là quà sinh nhật ba năm trước mẹ tớ gửi cho tớ nhưng bà bảo quà của bạn bên Hàn Quốc gửi tớ. Lúc đầu tớ tưởng tình cờ thật nhưng hôm qua cũng nhờ Que mà tớ biết có là hàng thủ công có mã số hăng hoi. Rồi tớ đã gọi hỏi đấy. Nó nhìn Jackson đâm chiêu.

- Đúng là quà tớ tặng cậu đấy. Jackson cười mỉm rồi bỏ chiếc khăn vào trong túi.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Sáng Toả

- Đúng là quà tớ tặng cậu đấy. Jackson cười mỉm rồi bỏ chiếc khăn vào trong túi.

- Vậy là cậu biết tớ từ trước vậy sao còn tỏ ra không quen biết tớ. Những món quà bí ẩn tới nhận mấy năm sinh nhật gần đây là của cậu sao? Nó bắt đầu khó chịu. Jackson không nói gì thêm chỉ biết tránh ánh mắt của nó.

- Cậu nói gì đi chứ tại sao lại không cho tớ biết mối quan hệ giữa tớ và cậu.

- Nói...nói thì cậu nhớ ra tớ chắc, nói rồi cậu có nhớ ra cậu bé mà từng bị cậu làm cho suy tư mấy năm nay không. Nó bị phản bác lại vì nó không nhớ ra gì cả nên chỉ biết im lặng.

- Không phải tớ không muốn nói cho cậu mà chỉ là chưa đến lúc thôi. Jackson nói rồi bỏ đi xuống dưới. Nó thì thần người vì lần này có vẻ nghiêm trọng rồi. Ngồi trên sân thượng một hồi lâu nó bỏ cả tiết kế tiếp.

- Nhưng thế này sẽ bị cảm đấy, cậu chưa khỏi hẳn đâu thế nào bảo sao tên ở dưới không lo cho được. L đắp thêm cho nó một lớp áo khoác.

- L sao cậu lại lên đây?

- Thì tên đó lo cho cậu nên bảo tớ đi trông chừng cậu đây.

- Tên đó?... Jackson áh hả? À bọn tớ không có chuyện gì đâu cậu đừng lo.

- Ha ha có vẻ cậu quên thật rồi thảo nào Jackson nó lại như thế.

- Cậu cũng biết chuyện bọn tớ à?

- Tớ á đương nhiên rồi hồi đó cô bé này chơi chung với hai cậu con trai lận đấy. L chỉ vào trán nó.

- Hồi đó? Sao tớ không nhớ gì hết vậy. Nó ôm lấy đầu một lúc.

- Thông thả đi, có muốn tớ kể cho nghe không? L ngã người ra sau nằm xuống.

- Hồi đó tụi mình còn nhỏ lắm. Bọn mình gặp nhau ở một công viên gần khu cậu ở ấy. Lúc đó tớ bị bọn lớp trên bắt nạt cậu là người giải vây cho tớ ấy. Lúc đó tớ nhất lăm chẳng hồ báo như bây giờ đâu lúc nào cũng đu theo Jackson mới thấy an toàn mà đợt đó Jackson đi mua nước nên về không kịp. Cậu đứng cản bọn lớp trên lại nhìn dễ thương lăm lăm luôn. L phì cười.

- Mà cậu lúc đó cũng lì thiệt một đứa con gái chân yếu tay mềm lại đi can đánh nhau của mấy thằng to con, một hồi sau Jackson mua nước quay lại đã hù tụi nó chạy mất dép, thế là ba đứa kết bạn, tụi mình còn chơi với nhau cả một tuần hằng không có ngày nào là không gặp vậy mà dùng một cái cậu bỏ đi không nói câu gì làm bọn này tìm cậu quá trời.

- Sao nhiều chuyện tớ không biết quá vậy? Chắc hẳn lúc đó rất vui.

Chuông reo hết tiết nó về nhà lúc thay giày nó gặp Kat và Jackson.

- Ngày hôm nay cậu không xuống phòng tập chơi à? Kat ôm trái bóng rổ xoay xoay hỏi nó.

- À không tớ không định xuống đó nữa. Nói xong Jackson nhìn nó ngay, nó né tránh ánh mắt đó rồi vội đứng dậy bỏ đi. Ra tới cổng nó gặp Nue đang đợi ở ngoài cổng.

- Nue. Cậu đợi lâu chưa?

- Không mới tới à. Đi thôi. Nue đi chung với nó ở khu đi bộ.

- Sao hôm nay rủ tớ đi shopping vậy? Cậu muốn mua gì à?

Nue thì hỏi mà nó không thèm trả lời nó đến một tiệm trực thuộc JNP (thương hiệu trang sức lớn). Nó móc cái vòng năm trước nhận được ra đưa cho anh đứng quầy kiểm tra mã số xem ai đã mua và giá là bao nhiêu. Rồi anh đưa cho nó tờ thấy thông tin về chiếc vòng. Đúng như nó nghĩ là quà của Jackson nhưng nó sốc với giá của chiếc vòng nó liền hỏi lại.

- Anh chắc đây là giá của nó chứ. Em thấy cái đắt nhất ở đây cũng không bằng nó ạ?

- Đúng rồi em đây là hàng thủ công tự tay người mua đích thân học và làm tại JNP đấy em. Ở đây có thể mở ra này.

Mở lớp ngoài ra bên trong có một hạt màu tím óng ánh và có chữ M khắc chìm bên trong. Nó đã biết vì sao giá nó trên trời như vậy. Rồi nó im lặng bước ra khỏi tiệm. Lúc đi về Nue cứ thấy nó đăm chiêu suy nghĩ nên cũng không làm phiền nó.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Mất Tích

Tối hôm đó cả đám tập trung ở quán nó chơi nhưng không có Jackson. Kể từ ngày hôm đó nó không thấy Jackson tới làm nữa. Nó tìm chị Py hỏi.

- Jackson ấy hả nó xin nghỉ rồi em. Chị lau mấy cái ly đồng thời trả lời nó.

- Nghỉ luôn rồi ạ. Nó thâm thì bên trong miệng.

Bên ngoài bàn.

- Nay các cậu biết có chuyện gì không? Sao dạo này tớ không thấy Miu đến san bóng nữa nhỉ. Ray nhâm nhi ly trà.

- Chẳng biết nữa đúng là không thấy thật. Trên trường tớ cũng ít gặp cậu ấy lắm. Cậu biết chuyện gì không L. Beat ngồi chồm dậy hỏi L, cậu bạn chỉ nhúng vai một cái không trả lời.

- Dạo này nó lạ lắm luôn rú tới đi shopping mà không mua gì cả toàn vào mấy tiệm hỏi chuyện lạ không. Nue kể lại.

- Lạ sao kể nghe xem. Seven coi vậy chứ cũng quan tâm nó lắm.

- Sáng này Miu hẹn tớ đi shopping mà lại dắt tớ vào JNP, rồi mấy chi nhánh lớn không.

- Chà các cậu xài sang dữ vậy luôn ấy hả? Ray trầm trồ khi Nue chưa nói xong.

- Đầu Miu kéo tớ vào hỏi mấy cái trang sức của cậu ấy chứ đầu. Tớ không biết chính cậu ấy mua mà sao lại phải đi hỏi xuất xứ của nó chi không hiểu.

- Cái nào JNP. Cái vòng tay cậu ấy hay đeo phải không? L chồm lấy miếng bánh qui.

- Ở đúng rồi nó đó. Nue khẳng định. Rồi cả đám nhìn nhau có vẻ không hiểu vì sao nó lại làm như thế.

Lúc trở về nhà sau khi đóng cửa quán.

Nó lau cho khô tóc vừa gội. Rồi lại bàn học ngồi dựa vào cái ghế xoay. Nó ngồi nghỉ chuyện gì đó một hồi lâu liền đẩy ghế xích ra xúu để kéo cái tủ dưới cùng ra lấy một cái hộp lớn để lên bàn. Nó đổ các thứ trong hộp ra. Bên trong là những hộp quà nhỏ hơn được nó dính kẻ nhưng mẫu giấy nhỏ có ghi những năm trên đó. Nó xếp đóng hộp ngay ngắn trên bàn rồi tiếp tục nhìn. Tiếng gõ cửa vang lên mẹ nó mang nước cam vào. Mẹ nó nhìn thấy đóng quà nó xếp trên bàn ấy.

- Hình như quà sinh nhật của con đúng không?

- Dạ do mommy chuyển cho con đó. Nó cầm lấy ly nước rồi nhấp môi. Chợt mẹ thấy tờ giấy thông tin của JNP.

- Con biết rồi à?

- Dạ mới đây thôi ạ. Nhưng tại sao mấy năm nay mommy lại không nói cho con biết vậy?

- Tại nó không chịu cho mommy nói ra, với lại một phần là do tai nạn đó.

- Hồi đó hai đứa thân lắm. Mommy thấy hiếm có đứa con trai nào như nó. Đợi con ca mấy năm có lẽ nó thích con thật rồi mà tại nó không nói thôi. Nó đang uống nước chợt khựng lại.

- Mommy chắc chứ ạ.

- Theo kinh nghiệm gần đây năm thì mommy nghĩ vậy. Còn tùy theo cách nhìn và nói chuyện với con thôi. Mẹ nó đứng dậy lấy tay vuốt đầu nó rồi ra ngoài trả lại phòng cho nó. Nó lại đắm chiêu suy nghĩ.

Sáng hôm sau.

Nó thức sớm hôm mọi hôm thay đồ sẵn sàng tới đứng trên phòng ngó xuống canh xem khi nào Jackson đi học để đi chung vì nó có chuyện muốn hỏi. Nhưng đợi tới sát giờ cũng không thấy Jackson ra ngoài.

“Có khi nào cậu ta ở nhà Kat không ta?” Nó suy nghĩ rồi lao tới trường với tốc độ ánh sáng vì có vẻ nó trễ rồi. Vào lớp trễ 5 phút làm mọi cặp mắt trong lớp đổ dồn về phía nó. Nó không nói tiếng nào vào chỗ ngồi và lấy bài học ra. Que quay xuống hỏi ngay.

- Lần đầu tớ thấy cậu tới trễ như thế đấy. Có chuyện gì à?

- Không tớ ngủ quên ấy mà. Nó thờ hòng học nhưng cũng cố lấy hơi trả lời Que.

- Ở chỗ kia trật tự. Thầy chủ nhiệm nhất nhò tụi nó. Nó ngồi học suốt ba tiếng thì chuông ra chơi cũng reo. Nó liền đi tìm Jackson. Nó đi dọc hành lang

dẫn đến lớp Jackson, nhưng hôm nay có gì đó lạ lẫm nó có cảm giác như thế. Đến lớp Jackson nó hỏi ngay một bạn trai đang đi về phía cửa để ra khỏi lớp.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Chuyện Đã Bắt Đầu

Nó đi dọc hành lang dẫn đến lớp Jackson, nhưng hôm nay có gì đó lạ lẫm nó có cảm giác như thế. Đến lớp Jackson nó hỏi ngay một bạn trai đang đi về phía cửa để ra khỏi lớp.

- Jackson có bên trong không bạn?

- Không! Hôm nay cậu ấy vắng. Cậu bạn chỉ lên bảng điểm danh thì thấy vắng Jackson và L.

Nó quay về lớp mà bức rức trong lòng vì nó muốn hỏi Jackson gì đó. Nó đi ngang qua các lớp khác thấy hình như cả đội bóng đều vắng một các bí ẩn. Nó chạy xuống chỗ chị Sô để xem lịch hoạt động của đội bóng.

- Đội bóng ấy hả? Sắp giải tán rồi em à. Còn lịch trình gì nữa.

- Giải tán á? Chị không đùa chứ ạ. Chị Soo nó cái tin đó ra nó không dám tin vào tai mình nữa.

- Giờ chị đang chiêu mộ thành viên nếu không được chất giải tán thật. Bọn nhóc đó không biết bị cái gì mà lại chơi trò nghỉ tập thể, có đơn từ người giám sát chị cũng không biết làm gì thêm với tội nó.

Chị đưa cho nó sấp đơn nó cầm và cẩn thận xem nhueg có một điều lạ ở đây là sao người giám hộ của cả sáu người chỉ có một. Lúc thấy càng ngày mọi chuyện càng lạ hơn. Lúc ra về nó tạt ngang qua bên nhà Kat xem sao. Nhưng thấy nhà khoá cổng ngoài. Lúc về tới nhà nó chợt thấy thùng thư trước nhà có gì đó dù của ai trong nhà nó cũng phải mang vào. Đó là một món quà nhỏ cũng một lá thư không ghi tên người gửi. Nó thấy thư không có dán nên bóc ra xem luôn thì mới nhận ra đó là chữ của Jackson.

“Món quà sinh nhật lần thứ mười lăm. Dù cậu đã về đây nhưng tớ vẫn không có cơ hội tặng quà trực tiếp cho cậu. Những món quà từ trước đến giờ tớ tặng cậu đều do chính tay tớ làm đấy. Đây chuyện này cũng thế. Có lẽ vì kinh nghiệm từ chiếc vòng nên nhìn sợi dây này có vẻ chuyên nghiệp và hoàn hảo hơn. Thật buồn khi không được ở cạnh cậu nữa, bọn mình gặp lại nhau chưa được lâu mà nhỉ. Hẹn gặp lại cậu. Ở nơi nào đó...” Trong lá thư vốn vẹn mấy dòng làm nó càng hoang mang hơn lúc đầu. Chợt nó nghe thấy tiếng mẹ nó nói chuyện với bà Jackson nó liền phi xuống nhà hóng hớt.

- Hèn chi Jackson xin cháu nghỉ đột ngột vậy. Vậy là nó chuyển trường luôn hồi bà. Mẹ nó nói.

“Chuyển trường? Chuyện gì vậy?” Nó tự hỏi mình.

- Nó bảo kí hợp đồng hồi tuần trước nên giờ phải sang đó ở luôn, nhưng vì luyện tập hay sao đó. Rồi nó bảo công ty không cho giao tiếp với bên ngoài vậy đó chứ bà cũng chẳng biết. Giờ tội nhỏ chúng muốn làm gì cũng có nói cho người già như bà cũng có biết đâu. Nó hóng hớt câu nghe câu không, thông tin mập mờ nó không chấp nhận được liền đứng đợi mẹ nó vào là kéo hỏi chuyện ngay.

- Mommy lúc này mommy nói chuyện gì vậy? Nó giả bộ xách hộ giỏ đồ của mẹ nó để tiếp cận.

- Nhiều chuyện lắm nha cô. Chuyện thằng Jackson ấy mà. Nó đi làm thực tập sinh của một công ty idol nào đó mà mommy không nhớ nữa. Nghe nói là sẽ thực tập hết phổ thông sau xem xét rồi mới quyết định có debut hay không. Thằng nhỏ phải chuyển trường luôn rồi công ty bảo lãnh cho nó vào trường Idol gì đó cũng có tiếng lắm. Chỉ tội bà nó đang sống với đứa cháu trai chớp một cái phải sống một mình. Nếu con rảnh qua thăm bà chơi cho bà đỡ buồn nha bé con.

- Dạ.

Khi mẹ nó quay vào bếp chuẩn bị bữa tối thì nó cũng quay lại phòng. Nó chợt nhớ lại cái người giám hộ trong đơn ngưng hoạt động ở trường.

Thế là ngày hôm sau đến trường nhân lúc chưa vào học nó chạy xuống phòng quản lí câu lạc bộ tìm sấp đơn hôm qua chị Soo cho xem. Vì nó thường giúp đội bóng cũng có thể coi là một nửa người quản lí nên nó có chìa khoá vào phòng. Nó tìm được sấp tài liệu liền lấy điện thoại chụp lại cái địa chỉ. Suốt buổi ra chơi nó ngồi mài mò tìm đường trên google map. Lúc ra về sau khi nộp tập cho thầy ở văn phòng. Nó nhanh đi thay giày rồi đi ngược hướng về nhà. Tay thì cầm điện thoại, mắt cứ năm giây nhìn màn hình xong lại tìm đường đi.

- Miu! Tên nó vang lên.

- Zino. Nó quay lại.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Em Lạ Với Anh Sao?

- Zino. Nó quay lại.

- Cậu đi đâu thế tìm Nue à.

- Không, sao cậu lại nghĩ tớ đang tìm Nue.

- À tại thấy cậu sang đây để tìm Nue, trường Kato ngay đây mà. Zino xoay người chỉ tay vào một cái cổng cao vút màu đen.

- Kato đấy à. Tớ cũng không biết Kato ở đây đấy. Nó nghiêng mình ngó theo hướng chỉ của Zino.

- Thế cậu đang tìm gì? Có cần tớ giúp cho không?

- Tớ đang tìm cái địa chỉ này nè. Hình như nó ở đâu đó gần đây mà tớ tìm mãi không thấy. Nó đưa địa chỉ cho Zino và ngó dáo dạt xung quanh.

- À địa chỉ này là CB buiding ở đằng kia kia. Đi hết con đường này rẽ trái ở ngã tư là tới rồi đó. Nó hướng mắt theo ngón tay của Zino.

- Để tớ dẫn cậu đi luôn cho. Zino đề nghị với nó, nghe vậy nó chấp nhận ngay rồi đi theo.

- Mà Zino này cậu có biết ở quanh đây có trường nào có chế độ dành cho idol không?

- Ở khu này hình như có mỗi trường tớ thôi vì tớ cũng đang thuộc dạng đó mà.

- Cậu á? Cũng cũng đang là thực tập sinh à?

- Chết rồi lỡ miệng rồi. Zino lập tức lấy tay che miệng ngay. Nó nhìn cậu bạn phản ứng mà chỉ biết đứng cười.

- Lúc này gió lớn quá, cậu nó gì cơ tớ nghe không rõ? Nó bắt đầu diễn. Zino nhìn nó cười.

Sau một hồi đi bộ tìm đường nó cũng đến được toà nhà đó. Đúng lúc từ bên trong tụi Jackson di chuyển ra một chiếc xe bảy chỗ đang đậu bên ngoài. Mọi người định leo lên xe thì chợt nhận ra nó đang đứng đó. L nhìn thấy nó ngay khi quay sang phía nó. Rồi cậu bạn đứng khựng lại nhìn nó vì bất ngờ khi thấy nó ở đây. Phía trong lần lượt từng người bước ra. Thấy L đứng lại nhìn cả đám cũng nhìn theo và nhận ra nó cả đám vẫy tay mãnh liệt với nó, nó định chào lại thì thấy người cuối cùng bước ra là Jackson cậu bạn quay sang hướng cả đám nhìn và thấy nó. Nó định bước lại hỏi chuyện thì bị khựng ngay vì thái độ của Jackson, khi cậu bạn nhìn thấy nó trong vòng năm giây giật mình Jackson lập tức quay mặt về hướng đi và lù cả đám lên xe kiểu như không quen biết nó.

- Nhanh chân lên đi mấy đứa. Còn về lấy đồ qua kí túc xá nữa hôm nay nhiều việc lắm đó. Giọng một người đàn ông trưởng thành từ bên trong vang ra ngoài.

- Giọng quản lí Park không được tớ phải núp cái đã.

Zino khi nghe thấy giọng người này liền hoang mang tìm chỗ trốn. Nó thì cứ đứng nhìn chăm chăm về phía chiếc xe. Người đàn ông chủ giọng nói lúc này bước ra hình như ông ta cũng để ý nó đang nhìn chăm chăm vào phía ông nên đa nhìn nó.

- Bộ mấy người đó không nói gì với cậu sao mà lúc này nhìn cậu ngơ thế.

- À...ờ... À. Tại các cậu ấy đồng loạt rút khỏi đội bóng nên tớ định tìm các cậu ấy hỏi thôi. Nào nó nhảy số ngay để có một lí do chi Zino.

- Có lẽ điều đó hơi khó ấy. Nhóm các cậu ấy là boygroup mới nên công ty tớ khó lắm không cho tiếp xúc với người ngoài công ty hôm nay bọn họ phải dọn đồ sang kí túc xá ấy.

- Thế sao cậu lại được thành thơ thế này?
- Tớ ở mắng solo nên không cần quản chặt tớ được sinh hoạt bình thường và ở nhà của mình. Nó im lặng độ mấy giây cho phục vụ mang nước ra. Nó định mở miệng hỏi thêm thì bị Zino chặn ngay.
- Tớ không nói chuyện thông tin của group đó cho cậu được đâu. Zino nháp ly capuchino sau câu đó. Nó như một cái ổ khoá bóp chặt miệng nó lại. Từ lúc đó về sau nó không nói thêm gì được với Zino nữa hai đứa cứ thế uống hết nước rồi về.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Về Nước

Cuối năm học khoảng thời gian nghỉ hè cũng đến nó được ba mẹ cho về Việt Nam chơi. Sẵn thăm bạn bè bên đó lần này nó về một mình.

Đặt chân xuống sân bay Tân Sơn Nhất nó nhưng một việt kiều thứ thiệt áo khoác nỉ, mắt kính đen, tóc bay trong gió. Nó định làm thủ tục nhập cảnh xong sẽ bắt xe về thẳng nhà đi nó luôn, vừa bước ra khỏi sân bay nó chợt nghe thấy tiếng kêu quen thuộc.

- Pet ơi ở đây này meo meo.

Nó tháo kính ra tìm dấu dất thì nhìn thấy tại bạn nó đứng một nhóm hồi ở Việt Nam của nó đầy đủ 4 đứa. Ai cũng chú ý đến lũ bạn nó rồi hướng ánh mắt về phía nó làm nó ngược đời nó lật đật đeo lại kính rồi chạy vào tới chỗ tại bạn bịch miệng lũ nó (ở đây toàn bạn thân cho phép ad xưng hô mày tao).

- Con lạy mấy ba mấy má. Hết chỗ mammals rồi hả? Nó nó vừa dứt câu nguyên đám nhào lại ôm tập thể nó ngay.

- Không biết ai dạy mày vậy luôn. Về mà không báo không sang nhà thằng cu Sang chất tại như mấy đứa mặt ngu đợi mày về gõ cửa chất. Cô bạn tóc đỏ tên Thư choàng cổ nó kéo xuống nói vì cô bạn thấp hơn nó một chút.

- Mày định lần này về bao lâu. Huy chạy sang kéo va li cho nó rồi hỏi.

- Tao về chơi hết hè luôn rồi mới quay lại Hàn. Tao về đây trước, tháng sau ba má tao mới sang. Tao về sớm để đi quẩy với tại mày nè muốn gì nữa. Cẩm đám vừa nói vừa di chuyển ra xe của nhà Huy đợi sẵn bên ngoài.

- Giờ về nhà đi mày cất đồ hay là đi chơi luôn? Thư hỏi nó.

- Sao cũng được tùy bây ngày hôm nay tao đàm chi tại bây má. Ủa mà hai đứa kia sao im lặng lạ thường vậy tao nhớ trước hai bây chửi nhau như chó với mèo ấy mà.

- Chửi gì nữa giờ yêu nhau không hết đó má. Thư nó xếp cái áo rồi trả lời nó. Hai đứa còn lại liền đồ mặt.

- Thật hả Phương mày với Chiến... một cặp rồi đó hả. Trời tao đi chưa được bao lâu mà tùm lùm chuyện hết ha. Rồi khi nào mới tới lượt hai đứa bây. Nó hướng mắt về phía Thư và Huy ngay sau đó.

- Nhảm gì vậy má, bển về đây bị lệch mũi giờ xong nào mày cũng lệch rồi hả? Thư lập tức trốn ngay ánh mắt nó.

- Ủa mà Chi nó không về à. Chi là tên tiếng việt của Nue.

- Không hè này nó phải đi thực tập nữa rồi. Con đó nghe tớ nghệ thuật là vậy đó.

- Trường nó sướng ghê. Thực tập cái gì mà toàn ở nước ngoài. Phương lấy chai nước cam đưa cho nó.

- Ừ trường nghệ thuật nó vậy. Bây gato chi cho rảnh hơi. Nó nói xong cậu thì cũng đúng lúc tới nơi. Là nhà của Thư nơi mà hồi ở Việt Nam tuần nào cả đám cũng qua chơi. Mẹ Thư ra đón nó luôn bước xuống xe nó cúi người chào mẹ Thư ngay.

- Nhi về rồi đó hả con. Trời lâu quá không gặp ra dán thiếu nữ rồi này. Mấy đứa vào nhà đi sắp có đồ ăn rồi.

- Dạ con cảm ơn má hai ^^ (cách gọi thân mật của nó với mẹ Thư).

Cả đám đi thẳng lên phòng khách ngồi chơi. Huy và Thư vào lấy nước và đồ ăn vặt ra cho tụi nó bảo.

- Má hai oi nhà mình tuyển người giúp việc từ khi nào ấy nhỉ. Nó lớn tiếng vừa hỏi vừa cười hời vọng xuống dưới.

- Ai đâu. Má có muốn thêm ai đâu con.

- Đây này chàng trai này đây này không phải giúp việc sao cái gì trong nhà người ta cũng rành hết vậy má. Nó nhìn Thư cười miết cô bạn bắt đầu ngượng.

- À Huy á hả. Tuần nào nó chẳng qua đây chơi không rành mới lạ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Triển Biến

À Huy á hả. Tuần nào nó chẳng qua đây chơi không rành mới lạ.

- Mẹ kệ nó đi con này tới giờ của nó rồi đó. Thư nhảy vô can ngay tránh cho nó hỏi mấy chuyện sâu hơn. Chợt mẹ Thư bỏ tạp dề đi lên nói chuyện với nó.

- Con về rồi khi nào mẹ con mới về. Má hai nhớ bà lắm rồi đó.

- Dạ tháng sau mommy mới qua tại công việc bên đó chưa xong nên cần sắp xếp rõ ràng mới về, má hai biết tính mommy con rồi mà. À mommy có gửi cho má hai ít đặt sản bên đó. Để con ra mang vào cho má. Nó định đứng lên thì Huy cản.

- Để Huy đi lấy cho ngài đó nghỉ xui đi.

- Thư đi với Huy.

- Má coi bộ con rề tương lai cũng dễ bảo đó chứ. Nó cười cười nói với má.

- Hai đứa nó mới quen nhau con đừng làm dữ quá nó ngại chia tay thì khổ má.

- Có gì đâu chia tay thì cô bắt Nhi nó đền thẳng con rề khác cho cô xài đỡ trước. Phương giờ mới lên tiếng.

- Bối ta nói mầy im thì thôi mở miệng ra cái tào lao liên vậy hả. Nó lập tức chặn ngay cái suy nghĩ đó của Phương.

- Cơ mà má thấy Phương nó nói đúng, dùng gì con cũng gọi là má hai thì con rề của mẹ con má hai sai tạm cũng được mà. Má Thư chung tay với Phương hòa nhau trên nó.

- Ủ đúng rồi Nhi hay con qua nhà má ở với con Thư luôn đi cho dễ đi chơi này nọ. Dù gì bên nhà dì con cũng chẳng quen biết ai mà.

- Không biết mommy có chịu không để con nhắn tin mommy xem sao.

Sau một hồi cuối cùng nó cũng được cho phép ở nhà Thư thế là nó kéo hết đồng vali vào phòng thư để kín cả phòng. Tối hôm đó trong lúc Thư đi tắm nó lên face xem có chuyện gì thú vị không, lúc này nó vẫn chưa quên được đám bạn bên đó này chẳng còn cơ hội chơi chung. Nó vào wall của nó rồi lướt đi xung quanh xem có gì thú vị đi một vòng lớn nó cũng quay lại trang page của đội bóng. Bây giờ page trốn lốc chẳng có hình để các admin đăng chỉ có những bài viết nhưng câu hỏi thất mất về sự mất tích của họ.

- Coi gì mà chăm chú thế mầy.

Thư vừa từ phòng tắm bước ra nó nghe thấy Thư hỏi liền đập ngay máy tính xuống. Nó không muốn Thư biết về chuyện của Jackson tới lượt nó đi tắm nó cẩn thận cất cái laptop vào trong vali khoá lại. Thư nhìn nó, nó làm vậy chỉ khiến cô bạn nghi ngờ thêm thôi. Nó tắm xong bước ra với mái tóc ướt đang được lau khô lại.

- Ê ê. Ai mà đẹp trai vậy mầy. Thư quay cái laptop nó sang giật mình vì máy mình đang trong tay Thư.

- Con điên này đã dạn không được đụng vào rồi mà. Nó chạy sang giành lấy máy nhưng không nhanh tay bằng Thư.

- Mày làm gì vậy chỉ là hình trai thôi mà. Bộ mày quen hả. Hay là bồ mày. Quéo quéo bồ mày đẹp trai dữ thần vậy á hả. Thư ở cái page đó lướt vào vèo.

- Bồ bịt gì đây tao đâu có quen biết họ. Tao bị mời vô nhóm thôi à. Nó chối ngay.

- Mày còn dám lừa tao, thế không quen thì sao comment vào status thế này. Phải vào face xem mới được. Nó lập tức dứt lại máy.

- Ở trả máy cho mày đó. Tao onl máy tao cũng xem được vậy. Đừng để tao biết mà giấu tao mấy mối quan hệ này. Tao không tha cho mà đâu.

Thư vừa nói vừa cười thế nhìn vô cũng biết cô đang giỡn rồi. Sau khi lau khô tóc nó trèo lên giường quần chần lại, sau khi tắt đèn Thư cũng chui vào chần và ôm chầm lấy nó.

- Con này mày bệnh rồi à tự nhiên ôm tao. Nó cười cười.

- Tự nhiên muốn ôm, từ lúc mày đi tao chán lắm luôn, chẳng ai đi chơi chung, chẳng ai tâm sự.

- Có chuyện gì hả?

- Không nó qua rồi giờ thì t thời ổn rồi mày oi. Chợt điện thoại reo lên Thư nhảy phót xuống giường chồm lấy cái điện thoại nghe ngay.

- Alo gì vậy Chiến?

“Thư hả mà có ở chung với con Nhi không?”

- Có chi vậy?

“Mở loa ngoài đi.”

.....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Gặp Em

“Thư hả mà có ở chung với con Nhi không?”

- Có chi vậy?

“Mở loa ngoài đi.”

- Gì vậy chiến? Nó nói vào điện thoại Thư.

“Ê mai bên công ty anh tao có đoán một đoàn du khách Hàn á. Mà tạm thời bên này hết nhân viên biết tiếng Hàn rồi. Anh tao chỉ nói được nghe thì hơi khó á. Tao định nhờ mày mai giúp anh tao làm phiên dịch được không?” Chiến có vẻ lo lắng.

- Tao thì biết gì mà phiên dịch thẳng điện. Vội lại đi đâu mới được.

“Lanh quanh Sài Gòn à. Trời ơi mày chỉ cần dịch coi người ta nói gì hay hỏi gì anh tao thôi. Còn chuyện đối đáp lại anh tao lo.” Thấy Chiến có vẻ gì đó gấp lắm nên nó cũng không nỡ từ chối bạn.

- Ừ cũng được.

“Thật á vậy mai tao sang đón mày ha. Mà chỉ cần giúp đến khi anh tao nghe rõ là được, không lâu đâu.”

- Rồi rồi, khổ lắm ngủ đi mai còn sang đón tao. Rồi hai đứa cúp máy.

- Thằng này cũng kì. Mày về để nghỉ ngơi vui chơi mà nó cũng nhờ mày cho được. Thư vừa cầm nhả vừa đi cắt điện thoại.

- Thôi kệ đi bạn bè nhau không. Cứ xem như anh nó giới thiệu chỗ đi chơi cho tao cũng được. Thôi đi ngủ đi mai tao thức sớm.

Sáng hôm sau tại nhà Thư.

- Cầm lấy đồ ăn đi dọc đường nè con để không lại đói.
- Cảm ơn má hai thưa má hai con đi, tao đi nha mẹ. Nó vẫy tay chào mẹ con Thư rồi leo lên xe của anh Chiến đi chuyển ra sân bay đón du khách luôn.
- Em chào anh ạ. Nó cúi đầu trước anh chàng cao ráo đáng chuẩn đang mặc một chiếc sơ mi trắng.
- Lâu rồi không lại nhìn em khác hẳn hồi đó nha. Anh xoa đầu nó. Nó thì cười cười. Xe cuối cùng cũng đến Tân Sơn Nhất nó phi xuống xe cùng với anh.
- Em muốn đi vệ sinh ạ.
- Được em đi mau đi. Khách đến hết rồi đó để anh dẫn họ ra xe luôn em đi xong quay lại xe nha. Anh Khánh dẫn nó. Nó đi về phía nhà vệ sinh chợt nó thấy một bóng dáng quen thuộc bước qua.

Không thể được cậu ta đang thực tập mà không thể ở đây được.

Nó nghĩ thế rồi bước thẳng vào nhà vệ sinh. Lúc đi ra tất cả mọi người đã lên xe đầy đủ nó chạy nhanh tới chỗ anh Khánh.

- Đi thôi trễ lịch check in phòng thì khổ. Nói rồi anh đẩy nó lên xe rồi chạy ngay tới khách sạn Majestic Sài Gòn ngay tại quận một. Nó vào check in phòng đã đặt trước rồi lấy chìa khoá giao cho các du khách nó anh Khánh đọc tên còn nó thì đưa chìa khoá phòng để xác nhận du khách nào ở phòng nào.
- Lee Lynk... Phía trước nó lúc này là L nó tròn mắt nhìn cậu bạn.
- Miu? Cậu về Việt Nam đấy à. L bước tới choàng lấy vai nó một cách thân mật. Anh Khánh nhìn nó.
- Bạn em anh không cần lo ạ. Nó kéo L sang một chỗ khác hỏi chuyện.
- Cậu làm gì ở đây vậy. Không phải các cậu đang thực tập tại CB sao?
- Thực tập thì thực tập nhưng hè bọn tớ vẫn được nghỉ mà. Mà sao nửa đó gặp cậu ở CB cậu có vẻ bơ bọn này quá vậy?
- Bơ cái gì chìa khoá nè cầm về phòng đi.

Nó thấy chìa khoá cho L rồi bỏ đi. L chỉ biết nhìn theo dáng nó xa à dần phân vân có nên kêu lại không vì nó có vẻ hơi khác khi bên Hàn. Cả buổi nó cũng anh Khách dẫn khách đi vòng quanh Sài Gòn tham quan nhà thờ Đức Bà, bưu điện thành phố... Nhưng trong suốt chuyến đi nó với L không nói một câu dù cậu bạn cố bắt chuyện với nó đi chẳng nữa. Kết thúc một ngày nó về nhà Thư tắm rửa thay đồ rồi ra phố đi bộ chơi.

....

Phản in đậm được hiểu là đang xỏ tiếng Hàn nha mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Việt Nam Về Đêm

Tại Phố đi bộ.

- Lúc tao đi nó chỉ mới xong cái nền mà giờ nó thế này đẹp quá mày nhỉ. Hai đứa đi dạo ở đây, để đợi tới tối có nhiều tiết mục của nhóm nhảy cũ của nó hoạt động. Nó ra đây để đợi mà chào hỏi sau hơn một năm không gặp.

- Ê ngồi đây đi, xui tui trượt ván nó trượt ấy rồi xem. Thư kéo nó ngồi xuống một cái ghế dài gần đó. Thư móc điện thoại chụp ảnh ngay. Phía sau chọt Chiến cần thêm một bọc cá viên chồm lên.

- Mày đi lâu thế chắt thêm cái này lắm nhỉ. Chiến đưa bọc đồ ăn lên trước mặt nó.

- Wow đúng ý tao. Rồi nó cầm lấy Chiến nhảy lên ván rồi trượt đi. Nó mở ra ăn cùng Thư.

- Lâu rồi mới được ăn lại đó. Nó sáng mắt trước đồ ăn vặt.

- Nhi phải không vậy? Một cậu bạn chạy lại hỏi nó.

- Đúng rồi mình tên Nhi còn cậu... Nó nhìn kĩ cậu bạn thấy nó nhận không ra Thư che miệng cười.

- Thăng Tý anh đó. Mày nhận không ra à.

- Tý anh? Đầu hồi đó Tý anh ốm nhom à. Đầu được như vậy. Nó nhìn kĩ một lần nữa và thăng thừng phủ nhận.

- Cái răng khênh với má lúng đồng tiền còn đây mà em không nhận ra à? Anh Tý cười lên để lộ răng khênh và má lúng đồng tiền giờ nó mới nhận ra. Lập tức đứng lên chào anh.

- Bé Meo về rồi nè mấy đứa. Anh quay ra sao hô lớn. Từ phía đó mọi người nhìn nó có một cậu áo đỏ vừa nhìn thấy liền chạy vèo tới. Nó chưa kịp nghĩ gì cậu bạn đã ôm chầm lấy nó.

- Chị Meo về thật rồi. Đó là Tý em, anh Tý liền kéo thăng em tăng động của mình ra xa nó.

- Cái gì vậy trời em mới đi có năm à mà hai anh em thay đổi ghê vậy luôn á hả.

Nó bất ngờ với mọi thứ. Cả đám bạn cũ của trong nhóm bu lại ngồi hăng xuống đất thành một hình tròn rồi vừa đàn vừa hát. Người xung quanh thấy nhóm nó náo nhiệt cũng đứng lại coi chẳng mấy chốc chỗ tụi nó làm trung tâm của sự chú ý. Những tay ghi ta cũng tập trung lại chơi cũng nhiều bản nhạc.

- Chị Meo hát một bài đi ạ, lâu rồi em không nghe chị hát. Tý em yêu cầu.

- Bộ em muốn giải tán đám đồng hay sao mà bảo chị hát, thôi cho chị xin đi cu.

- Hát đi... Hát đi... Hát đi. Tý em nói rồi cả nhóm ghi ta kéo theo mọi người đứng xem nói theo đàn lòng nó phải hát.

- Ok, ok hát là được chứ gì. Dờ thì đừng chê nha tụi em. Cho em xin beat bài Faded ạ. Rồi tiếng đàn vang.

“You were the shadow to my light...Did you feel us.... Another Start....You fade away. Afraid our aim is out of sight.... Wanna see us....Alight...” Tới đoạn này thì tiếng trống Cajon cũng hoà nhịp theo (cajon là cái hộp hình chữ nhật người đánh sẽ ngồi lên nó, thường thấy trong acoustic).

“Where are you now...Where are you now...Where are you now...Was it all in my fantasy...I'm faded...I'm faded...So lost...I'm faded...”. Sau ba phút của bài hát có dứt hơi mọi người vỗ tay. Nhìn lại trời cũng chưa tối nó đứng dậy đi chen ra khỏi đám đông rồi đi lại phía Chiến. Lúc chen ra nó chọt quay sang nhìn thấy một dáng người khá quen thuộc nhưng khi nó nhìn thì cậu bạn đó đã kéo nón xuống rồi quay đi nó bước ra và đi về phía cậu ta.

- Nhi sao không ở bên trong chơi nữa hả. Chiến đứng lúc chạy tới vỗ vai nó.

- À tao ra đây kiếm mày á. Chỉ tao cách chơi này đi. Nó chỉ xuống tấm ván trượt.

- Muốn chơi à. Được thôi theo tao qua đây mượn đồ nghề.

Chiến trượt đến chỗ Phương rồi lấy tấm ván cho nó. Nó bắt đầu làm theo chỉ dẫn của Chiến nhẹ nhàng đẩy chân cho tấm ván trượt đi đồng thời giữ thăng bằng trên ván.

- Sao dễ không. Đối với mày có thứ gì mà khó.

- Tào lao tao có phải thánh đầu mà cái gì cũng biết hên thì chơi được thôi.

Chợt nó dùng chân đẩy đẩy tấm ván rồi tấm ván trượt ra khỏi chân nó lúc nào không hay. Tấm ván trượt nhanh đâm mạnh vào chân cậu bạn đội nón lúc này. Nó liền chạy tới nhặt ván cũng như xin lỗi. Nhưng cậu bạn bị trúng kia thay vì bực mình thì lại cứ có gì đó tránh né nó.

- Xin lỗi cậu có sao không? Nó cầm chiếc ván lên rồi xin lỗi lập tức nhưng cậu ta cứ bơ bơ kéo nón né ánh mắt nó. Nó thấy lạ lắm đành làm liền đưa tay giật lấy cái nón của cậu bạn.

-L?.

....

- Xin lỗi cậu có sao không? Nó cầm chiếc ván lên rồi xin lỗi lập tức nhưng cậu ta cứ bơ bơ kéo nón né ánh mắt nó. Nó thấy lạ lắm đành làm liền đưa tay giật lấy cái nón của cậu bạn.

- L?

- Chào cậu hề hề. Cậu bạn cười trừ kia bị nó phát hiện.

- Làm sao cậu biết đường đến đây?

Nó hỏi ngay vì L mới sang đây mà liệu dám đi ra ngoài mà không có hướng dẫn viên rồi cậu ta không biết tiếng Việt nữa. Tiếng Anh thì chữ được chữ không.

- À lúc này tớ hỏi tiếp tân, thì họ bảo về đêm ở đây đông vui nhất rồi cho xe đưa tớ đi.

- Về đi. Ở đây hồi không ai dẫn cậu về đâu. Nó ném lại cái nón cho L rồi bỏ đi về phía của tụi bạn nó có vẻ Phương đã nhìn thấy nên hỏi nó ngay.

- Này cậu quen tên to cao đó à?

- Ủ bạn cũ bên Hàn thôi.

- Hàn Quốc á?

- Ồ. Thôi quay lại đi Chiến đang đợi kia. Nó quay lại phía đám bạn cũ của nó. Lúc này Thư đã chen ra đám đông để tìm nó.

- Ê về không mẹ tao có làm bánh ở nhà gọi về ăn kìa. Nó nghe bị kêu về liền nhìn về phía L, cậu bạn vẫn đứng ở đó như một cậu bé chịu phạt. Nó không nỡ để cậu bạn ở đó nên đã đi lại hỏi.

- Này cậu có muốn về không? Tớ dẫn cậu về. Nó đề nghị.

- Ai vậy Nhi bạn mày á? Thư chạy lại khi thấy nó bắt chuyện với người khác.

- Bạn tao bên Hàn qua chơi trước khi về chất phải đưa cậu ta về khách sạn trước đã.

- Này dù gì cũng là bạn sao mày không mời cậu ấy về nhà chơi đi. Hiếm khi người ta mới sang Việt Nam mà.

Nghe xong câu đó nó nhìn Thư ngay nó không chịu nó vì có lẽ nó ngại. Cũng hơn nửa năm tụi nó có nói chuyện với nhau đâu.

-Cậu có muốn ghé thăm nhà Nhi không? Thư thấy nó im quá nên tự mình xỏ tiếng Hàn luôn. Nó giật mình khi Thư nói thế.

- Nhi là ai cơ? Miu ấy hả? L hỏi lại vì cậu có biết tên tiếng Việt của nó đâu.

- Đúng rồi là Miu đó. Cậu có muốn sang nhà Miu chơi không? Thư hỏi L lại lần nữa.

- Bây giờ luôn ấy?

- Ủ.

- Được chứ đi chứ. Đi tớ đi.

L tươi lên ngay, cậu và Thư quyết định mà không ai thêm hỏi nó xem có đồng ý không. Thế là L đi theo Thư ra đón taxi nó thì đờ khoảng nửa giây rồi cũng chạy theo.

- Ê bây về nhà hả. Tao đi nữa. Chiên với Thư chạy lại.

- Bây hay ha biết nhà tao có ăn cái bu lại liền à. Được rồi gọi chiếc bây chỗ đi. Mau đi Phương.

- Bốn đứa đi bốn chỗ được rồi bên kia có chiếc kia. Phương chỉ sang đường có chiếc taxi đang đậu.

- Ai nói bốn đứa tao nói gọi bây chỗ thì gọi đi lắm lời quá má ơi. Thư nó rồi nhìn L là Phương biết ngay liền móc điện thoại ra gọi ngay.

- Này cậu tìm ai à. sao nhìn dáo dác hoài vậy. Nó thấy L cứ nhìn tới nhìn lui tìm cái gì đó nên nó hỏi.

- Không. Có tìm ai đâu. L quay lại nhìn nó ngay rồi nở một nụ cười có gì đó hơi gượng.

- L này giờ cậu đi đâu vậy? Có biết tớ tìm cậu này giờ không?

Một giọng nó từ phía sau vọng lên, một giọng nói quen thuộc đối với nó và L. Nó lập tức quay lại hướng tiếng nói ấy phát ra. Jackson đứng ngay trước mặt nó với một hình tượng lạ, áo len rộng, kính râm đen, nón kết che gần hết mắt như L lúc này. Nó chợt nhớ ra họ bây giờ không còn như trước nữa.

- Jackson ... L lắp ló không nói nên lời.

....

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Gặp Em

- Jackson ... L lắp ló không nói nên lời.

- Cậu bạn trên facebook. Thư nhận ra Jackson ngay.

- Nhìn mặt sao ngơ vậy. Lại người Hàn Quốc nữa à. Thư nhìn nó, nó thì mắt chỉ dán vào Jackson nhưng vẫn gật đầu trả lời Thư.

- Thế hỏi cậu ta xem có muốn đi chung luôn không? Dù gì mẹ tao cũng làm quá trời bánh ngọt. Mà mày cũng nên giới thiệu bạn bên đó cho tui tao biết với chứ cứ im im như ai bóp họng mày vậy. Thư kéo nó.

- Bọn tớ định sang nhà Miu chơi, dù gì chưa tới cậu đi luôn chứ. L nói với Jackson. Đúng lúc xe tới cả đám leo lên. L đẩy nhẹ Jackson một cái rồi cũng leo lên xe luôn nó lên sau cùng ngồi cạnh L, chợt Jackson cũng trèo lên xe ngồi ngay kế nó. Nó quay sang mở to mắt nhìn cậu bạn. Về tới nhà Thư cả đám ủa vào mẹ Thư thì đã chiên xong bánh đợi sẵn.

- Mấy đứa về rồi đó à. Mẹ Thư ra đón khi nghe được tiếng đóng cửa.

- Ai đây. Bạn mới mấy đứa hả? Vào nhà đi mấy con.

- Dạ. Đó là bạn bên Hàn của Nhi á mẹ. Mẹ nói gì hai người họ cũng không hiểu đâu. Thư giải thích cho mẹ mình. Rồi cả đám vào nhà đi thẳng tới nhà bếp.

- Đây là nhà Thư, còn đó là mẹ của Thư. Nó nói cho L và Jackson hiểu. Khi hai người đang nhìn đảo gác cả ngôi nhà thì nó vào bếp phụ mẹ Thư mang đồ ăn ra.

- Đây là bánh bột chiên với sữa chua nếp cẩm món mẹ tớ làm đặc biệt ngon. Thư đưa cho hai người họ và giới thiệu tên món ăn. Sau bữa ăn ngượng ngùng của nó với bạn cũ thì ba đứa quyết định đi bộ về khách sạn của họ cho tiêu hoá thức ăn. Nó đi cùng để dẫn đường. Trên đường L cứ đi lùi về phía sau đây cái không gian ngại ngùng không biết phải nói sao cho nó và Jackson.

- Cậu dạo này sống tốt chứ? Jackson lên tiếng đập tan cái bầu không khí kinh khủng này.

- Vẫn tốt. Cậu cũng có thể thấy mà. Nó cười mỉm trả lời cho qua.

- Ủ. Jackson ừ một tiếng rồi tiếp tục dẫn hai đứa vào cái im lặng kinh khủng lúc này nữa. L cảm thấy không ổn nên đã xen lên.

(từ phần này quay lại cách nói chuyện như cũ)

- Này Miu cậu không thắc mắc về cuộc sống thực sinh idol à? L choàng lấy nó.

- Chẳng phải đó là bí mật quốc gia sao. Cậu dám nói ra à.

- Có gì đâu dù gì cậu cũng không phải phóng viên. Lo gì.

- Tớ không hứng thú. Nó đẩy tay L ra rồi đi nhanh tới ngã tư phía trước.

- Quẹo khúc này đi thẳng ra đường lớn là nhìn thấy khách sạn của các cậu ngay. Nó chỉ cho cả hai người rồi quay lại con đường cũ đi ngược về nhà nó mặt kệ hai tên ấy một phần vì nó thấy ngại khi đi như thế nên đã vô tâm bỏ về.

Về phía Jackson. Quay lại thời điểm bắt đầu làm thực tập sinh.

- Sao bọn mình phải chuyển trường sang Kato sao? Tại sao là Kato cơ chứ. Ray xoắn lên khi nghe tin từ quản lí Park.
- Nghe nói Kato có chế độ trường học Idol nên ta phải chuyển sang đó. Ka Jong thì không nên phải chuyển. Jackson giải thích.
- Ngày mai phải chuyển sang kí túc xá rồi đấy. Không được đi đâu nữa vì vậy các cậu chỉ còn ngày hôm nay thôi đấy muốn đi đâu thì đi đi. Kat lên tiếng rồi lấy nón đi ra ngoài. Jackson cũng với lấy cái áo bỏ ra ngoài công ty. Hắn đi đến chỗ xưởng thủ công của JNP.
- Chào cậu chủ cậu lại đến làm trang sức nữa ạ. Một người với bộ vét đen ra đón hắn ở sảnh của chi nhánh.
- Những thứ tôi yêu cầu có chưa?
- Đầy đủ rồi ạ chỉ thiếu viên sắc tím thôi ạ. Do tàu nhập bến có chút trục trặc nên viên đá ấy về trễ một tiếng ạ.
- Trễ vậy, hôm nay anh tạm thời bỏ hết công việc đi xem xem viên đá ấy như thế nào rồi. Hắn chỉ định rồi bỏ vào một căn phòng ở phía tây cửa tiệm. Đến giờ chẳng ai biết rõ lai lịch của hắn. Thật ra hắn là con trai của chủ tịch tập đoàn quản lí idol lớn nhất Đại Hàn dân quốc. Những nhóm do ông cho debut đã và đang được yêu thích rất nhiều từ giới trẻ trong và ngoài nước. Mẹ cậu là chủ tịch một chuỗi các cửa hàng trang sức mang tên JNP này. Cậu là con trai độc nhất của họ. Bố mẹ cãi nhau và li thân năm hắn 9 tuổi. Hắn về ở với bà chỉ để tránh mặt bố mẹ hắn thôi, hắn bảo hắn ghét bố hắn vì ông là một người đàn ông mà lại đi bỏ rơi người mình yêu thương một cách phủ phàn như thế. Mẹ hắn thì sau khi li thân đã một tay dựng lên sự nghiệp này, bà muốn hắn về ở với bà nhưng hắn không chịu lâu lâu hắn chỉ ghé qua thăm bà mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Người Yêu...* Em được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.